

๓๗๑.๔๑

๙๗๕๖๐

๕.๓

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ
และการสอนตามคู่มือครู

15 ส.ค. 2540

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุจิตรา วีระยุทธศิลป์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

พฤษภาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

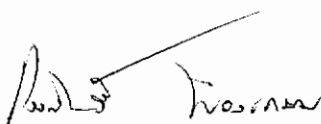
 ประธาน

(รศ.กรรณิการ์ พวงเกษม)

..... ภาควิชา ศึกษาศาสตร์ กรรมการ

(อาจารย์ทัศนากองกักตุน)

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

(รศ.กรรณิการ์ พวงเกษม)

..... ภาควิชา ศึกษาศาสตร์ กรรมการ

(อาจารย์ทัศนากองกักตุน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.สุนทร จันทรรักษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 15 เดือน พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี รองศาสตราจารย์สุนทร
จันทร์ตรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่พร้อมมาให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะ
และให้กำลังใจ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุนทร เขยชื่น ศึกษาพิเศษ 7 สำนักงานการประม
ศึกษาจังหวัดนครนายก อาจารย์อภาพล ชาญศิริเมธา อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียน
อนุบาลนครนายก และอาจารย์พรศิริ กองนวล อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดหุบเมย
สังกัดสำนักงานการประมศึกษาจังหวัดนครนายก ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่อมือ
งานการวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์ใหญ่ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
บ้านดงวิทยาการ สังกัดสำนักงานการประมศึกษาจังหวัดนครนายก ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง
ในการดำเนินการทดลองทุกขั้นตอน

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อแสง คุณแม่บุญจิต วีระยุทธศิลป์ ขอขอบคุณที่ ๆ นื่อง และคุณพิพัฒน์
ชาวเวียง ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

คุณประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู
ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้ความเมตตาและให้กำลังใจจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จ
ในชีวิตและการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

สุจิตรา วีระยุทธศิลป์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
สมมติฐานในการวิจัย	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	14
ความหมายของการอ่าน	14
ความสำคัญของการอ่าน	15
จุดมุ่งหมายในการอ่าน	16
หลักและทฤษฎีในการสอนอ่าน	17
ความเข้าใจในการอ่าน	20
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	23
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลซ	28
ความเป็นมาของวิธีการโคลซ	28
ทฤษฎีและหลักการของวิธีการโคลซ	30
กระบวนการอ่านและวิธีการโคลซ	32
ชนิดและรูปแบบของวิธีการโคลซ	35
วิธีการสร้างโคลซ	39

วิธีการตรวจโคลช	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลช	44
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	46
ความหมายของความรับผิดชอบ	46
ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ	48
การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	52
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
แบบแผนการทดลอง	56
วิธีดำเนินการทดลอง	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	71
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	71
วิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	74

บทที่	หน้า
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	74
อภิปรายผล	75
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	94
ประวัติย่อของผู้วิจัย	223

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการวิจัย	57
2	เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านโดยวิธีการโคลงกับการสอนตามคู่มือครู	67
3	เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านโดยวิธีการโคลงกับการสอนตามคู่มือครู	68
4	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย	69
5	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อ ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย	70
6	แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย	95
7	แสดงค่า t-distribution และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาไทย	96
8	แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	98
9	แสดงคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในการอ่านกับวิธีการโคลง 34

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคแห่งข่าวสารข้อมูลทั่วโลกสามารถส่งข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว บุคคลจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และจำเป็นต้องรับรู้ความเจริญก้าวหน้าของโลกที่ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง การอ่านนับว่ามีบทบาทสำคัญในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งใช้ตัวอักษรและการพิมพ์เป็นหลัก เพื่อจะได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนาสติปัญญาให้เจริญงอกงาม มีทัศนะกว้างขวางและหลากหลาย มีวิสัยทัศน์ที่ยาวไกล ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับเพทท์ (Pett. 1982 : 17) ที่กล่าวว่า การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ข่าวสารและการบันเทิง อันจะเป็นผลให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้สึกลึกซึ้งคิดให้ทันต่อเหตุการณ์และเป็นทักษะหนึ่งที่คงอยู่ตลอดชีวิต และนันทรัตน์ ชื่นชม (2531 : 1) ยังกล่าวไว้ว่า การอ่านจะทำให้ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับสังคมได้ ส่วน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นทักษะทางภาษาสำหรับการรับรู้ที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ และเป็นรากฐานในการเรียนแต่ละสาขาวิชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์และความสามารถของแต่ละคน นับได้ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาวมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการอ่านที่รู้จักใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองเป็นอันดีมีส่วนช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต แต่การอ่านหนังสือเป็นนั้นมิได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หากเกิดจากการเรียนรู้อย่างถูกวิธี ตลอดจนได้รับการฝึกทักษะในการอ่านจนเชี่ยวชาญ และผู้ที่มีทักษะในการอ่านดีจะสามารถเรียนรู้และมีทักษะอันดีด้วย นักเรียนที่มีทักษะในการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในสาขาอื่นได้เป็นอย่างดี (สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทริมพรรย์. 2523 : 98)

จุดประสงค์ของการอ่านไม่ว่าจะอ่านในใจหรืออ่านออกเสียง จะเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน และนำผลการอ่านไปเป็นแนวคิดและแนวปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะการอ่านไม่ได้มีความหมายเพียงออกเสียงถูกต้องหรือรู้ความหมายเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่จะต้องอ่าน

ออกเสียง อ่านได้ อ่านเป็น ลักษณะของการอ่านเป็นนั้น หมายถึงการอ่านที่พัฒนาความคิดผู้อื่น
ต้องใช้เวลาความสามารถหลายด้าน เช่น การสังเกต การจำรูปคำ การใช้สติปัญญา และประสบการณ์
เดิมในการจับใจความ แปลความ ขยายความ และสรุปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน
(บันลือ พุกกะวัน. 2532 : 2)

การอ่านที่นับว่ามีคุณค่าและเป็นสิ่งที่นักเรียนควรจะได้รับคือการฝึกฝนให้มีทักษะเพิ่มขึ้นก็คือ
การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะถ้านักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ก็จะได้รับความรู้
จากการอ่านอย่างเต็มที่ ดังที่ โลโน (Lono. 1987 : 67) ได้เสนอความคิดว่า ความ
เข้าใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านมี
ความสามารถรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง ดีความและประเมินความคิดจากเรื่อง
ที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของมิลเลอร์ (Miller. 1973 : 73) ที่ว่าการอ่าน
ที่ปราศจากความเข้าใจย่อมไม่ใช่การอ่านที่แท้จริง เป็นเพียงจดจำคำตามตัวอักษรเท่านั้น
เพราะฉะนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดในกระบวนการอ่าน และบันลือ
พุกกะวัน (2529 : 9) ยังกล่าวไว้อีกว่าทักษะการอ่านเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ในการจัดการเรียน
การสอนและเป็นพื้นฐานสำคัญแก่การเรียนรู้สรรพวิทยาการทั้งปวง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการอ่าน
เป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

ฉะนั้น ความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นพื้นฐานของการอ่านจับใจความ เพราะถ้าผู้อ่าน
ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้แล้ว จะไม่สามารถนำความรู้
ความคิดจากสิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้

แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และความเข้าใจ
ในการอ่าน แต่ปัญหาของการอ่านที่ยังพบอยู่เสมอคือ นักเรียนขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
จับใจความของเรื่องไม่ได้ ดีความไม่เป็น ซึ่งเป็นปัญหาในการตีโจทย์เลขและเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป
(สมชัย วุฒิบรีชา. 2531 : 10) และพิมพ์พร อุทัยเลิศ (2526 : 16) ได้แสดงความคิดเห็นว่า
การสอนอ่านในโรงเรียนประถมศึกษามีจุดอ่อน คือ ครูเน้นการสอนออกเสียงมากที่สุด เพราะเป็น
การง่ายที่จะวัดว่าเด็กอ่านคำได้ถูกต้องหรือไม่ อ่านได้คล่องแคล่วเพียงไร ดังนั้นนักเรียนส่วนมากจึง
สนใจอ่านออกเสียงให้ดังให้ถูกต้องมากกว่าการอ่านเพื่อจับใจความของเรื่องและดีความของเรื่องที่อ่าน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของการฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีปัญหาในด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่ง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2524 : 85) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่พบมากประการหนึ่งในการสอนภาษาไทย คือ นักเรียนขาดทักษะในการอ่านในใจ อ่านหนังสือช้า ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน และจับใจความสำคัญไม่ได้ นอกจากนี้ สมาน แสงมะลิ (2528 : 1) ให้ความเห็นว่าการสอนอ่านในบ้านเรายังมีปัญหาอยู่มาก นักเรียนอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ไม่รู้จักอ่านเพื่อความรู้ในด้านอาชีพ ไม่คิดพิจารณาและอ่านซ้ำ ส่วน สุชาดา ธีระวัฒน์ (2528 : 24) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ที่ไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ เนื่องมาจากคำที่ครูนำมาให้อ่านยากเกินกว่าที่นักเรียนจะเข้าใจ เมื่อไม่เข้าใจความหมายจึงจับใจความไม่ได้ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่านด้วย และจากงานวิจัยของ วิไลภา ศศิวิมล (2530 : 15) พบว่าการอ่านในระดับประถมศึกษาครูมักสอนให้นักเรียนประสมตัวได้ สะกดถูก ออกเสียงถูกต้องมากกว่าการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ทราญคำ (2534 : 2 - 3) พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อฝึกกระบวนการอ่านแก่ผู้เรียน ส่วนใหญ่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน จึงทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้แต่อ่านจับใจความของเรื่องไม่ได้ นอกจากนี้ จันททัย กสิบเมฆ (2531 : 31) ให้ความเห็นว่า ครูมักใช้วิธีสอนแบบเดียวกัน คือการบรรยาย โดยไม่คำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก ครูไม่เข้าใจเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ เช่น การอภิปราย รายงาน แสดงละคร โต้เถียง และทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากวิธีสอนที่ไม่เหมาะสมของครู

จากงานวิจัยของ สุดารัตน์ ปิยะมโนธรรม (2531 : 51) และ สุวัฒน์ ใบกุลหลาบ (2535 : 5) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านแล้วสรุปใจความและข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่งคือ ครูผู้สอนรวมทั้งวิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ จากการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537

ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 68.33 ซึ่งจำแนกเป็นรายสมรรถภาพการอ่านในใจ เฉลี่ยร้อยละ 56.93 ซึ่งนับว่าต่ำอยู่มาก (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก. 2538 : 14) ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสอนให้เด็กเกิดความเข้าใจในการอ่านในระดับประถมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง จึงควรจะได้มีวิธีการสอนที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะมาก ๆ ทั้งนี้เพราะการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ทักษะการอ่านในการเรียนรู้และจะต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านจึงจะใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งยังใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป

การสอนอ่านวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ การสอนอ่านโดยวิธีการโคลซซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถใช้เป็นวิธีสอนเพื่อฝึกทักษะด้านความเข้าใจในการอ่าน สามารถใช้ฝึกและทดสอบได้ทั้งแบบเฉพาะเรื่อง เช่น ฝึกเรื่องคำถาม คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เป็นต้น และสามารถฝึกความสามารถทางภาษาแบบรวมได้ด้วย เพราะลักษณะของแบบฝึกหัดที่ตัดหรือละคำในตำแหน่งที่แน่นอนเป็นระบบ เช่น ละทุกคำที่ 5, 7, 8 หรือ 10 ทำให้คำที่ละนั้นประกอบด้วยคำที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ กันในแต่ละประโยค ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทั้งหมดที่ตนมีอยู่ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และเติมคำที่ถูกต้องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนมาก โดยยึดนักเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ต้องใช้ความสามารถหลายประการเข้าด้วยกันเพื่อแก้ปัญหา และเป็นการสอนโดยยุทธวิธีกระบวนการทักษะทางภาษา

วิธีการโคลซที่ปรากฏในงานวิจัยส่วนใหญ่จะใช้เป็นแบบทดสอบ ซึ่งมักจะศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลซในด้านความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านหรือการศึกษาวิธีการโคลซในการวัดระดับความยากง่าย หรือวัดตัวแปรในภาษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน อย่างไรก็ตาม คัลเฮน (Culhane. 1973 : 997-A) กล่าวว่า แบบทดสอบโคลซและแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะนำกระบวนการโคลซไปใช้เพื่ออะไร และจากการนำวิธีการโคลซไปใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน (Bloomer. 1962 : 173 - 181) พบว่า แบบฝึกหัดช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านได้ นอกจากนั้นยังสามารถฝึกทักษะการฟังได้ด้วย และบัสติดา (Bastidas. 1984 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Goodman. 1967 : 20) ยังกล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นเกมการเดา

ทางภาษาเชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics Guessing Game) ผู้อ่านจะเดาถูกหรือผิดก็ได้ วิธีการโคลซเป็นการฝึกนักเรียนให้เดาเป็น ให้รู้จักเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับสมิธ (Bastidas. 1984 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1978 :) ที่กล่าวว่า "การอ่านเป็นธุรกิจแห่งการเสี่ยง" แต่เราจะได้ข้อมูลที่เป็ประโยชน์เมื่อเราผิดพลาด ซึ่งจะเป็นโอกาสดีในการเรียนรู้ และนอกจากนี้วิธีการโคลซยังช่วยให้อ่านรู้จักคาดการณ์ ทนายเหตุการณ์ของเรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความเข้าใจในการอ่าน และเอ็ดเกน (Aitken. 1977 : 64 - 65) ให้ความเห็นว่ ลักษณะของภาษาจะต้องมีความซ้ำซ้อนพอที่จะทำให้เดาได้ ซึ่งมีมากเท่าไร ผู้อ่านก็จะสามารถเดาคำ แต่ละช่องได้แม่นยำขึ้นเท่านั้น ผู้อ่านจะทนายล่วงหน้าจากคำ ประโยค และโครงสร้างหรือความหมายของภาษาที่ซ้ำซ้อน ความสามารถในการเติมคำในช่องว่างได้ถูกต้องจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยวิธีการโคลซยังเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้นตามหลักของกระบวนการย้อนกลับ (Reprocessing) คือนักเรียนจะกลับไปอ่านเนื้อเรื่องที่เขาได้อ่านเรียบร้อยแล้ว และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนชนิดและรูปแบบของวิธีการโคลซนั้นได้มีการพัฒนาจากรูปแบบที่เป็นมาตรฐานดั้งเดิมคือแบบที่เว้นที่ว่างให้อ่านหาคำมาเติมเอง ไปสู่แบบที่มีการชี้แนะ ซึ่งเชินเฟลด์ (Schoenfeld. 1980 : 149) ได้เสนอวิธีการว่า

1. ให้ตัวเลือก 2,3,4 หรือมากกว่า 4 ตัวเลือก แทนที่ช่องว่างแต่ละช่องคำที่ให้อาจจะเป็นคำชนิดเดียวกันก็ได้
2. ให้กลุ่มคำซึ่งอาจจะเป็นคำที่ตัดออกทั้งหมดหรืออาจใส่คำอื่นที่ไม่ถูกต้องเพิ่มเข้าไปด้วยก็ได้ โดยรวมกันไว้ใกล้ ๆ กับข้อความ
3. ให้อักษรตัวแรก อักษรตัวกลาง หรืออักษรตัวสุดท้ายเป็นตัวสุดท้ายในแต่ละช่องว่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทดลองโดยการใช้วิธีการโคลซ ทั้ง 3 รูปแบบดังกล่าว เพราะมีความเป็นประโยชน์ต่อการตรวจ รวมทั้งมีคุณภาพสูงกว่ารูปแบบอื่น

นอกจากนี้ แอลเดอร์สัน (Alderson. 1980 : 59 - 75) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ตัดหรือละคำในตำแหน่งที่แน่นอนเป็นระบบ เช่นละทุกคำที่ 5,7,8 หรือ 10 ทำให้คำที่ละนั้นประกอบด้วยคำที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ กันในแต่ละประโยค ซึ่งผู้ทนายแบบฝึกหัดโคลซ หรือแบบทดสอบโคลซ

จะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทั้งหมดที่ตนมีอยู่ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและเติมคำที่ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องทั้งความหมายและไวยากรณ์ และเป็นวิธีที่สร้างขึ้นได้ง่ายและได้ผลดี ครูผู้สอนสามารถสร้างแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบโคลงได้เองโดยไม่ยากและมีประสิทธิภาพ

การสอนอ่านโดยวิธีการโคลงยังมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนโดยการร่วมปฏิบัติงานกลุ่มตามกิจกรรมที่กำหนด เน้นความรับผิดชอบของผู้เรียนเพื่อให้งานสำเร็จตามความมุ่งหมายโดยมีครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในขณะที่นักเรียนมีกิจกรรมร่วมกัน เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำ การแสดงความคิดเห็นการอภิปรายร่วมกัน ซึ่งจะสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

นับว่าการสอนโดยวิธีการโคลงเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำมาทดลองสอนความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีการโคลง กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครูของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะนำวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงกว่ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลงกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลงกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทย ในการปรับปรุงวิธีสอนการอ่านภาษาไทย และเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบ ในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทย
4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความรับผิดชอบในการ เรียนภาษาไทย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดง วิทยาคาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 21 คน กลุ่มควบคุม 21 คน ซึ่งได้จากการเลือกด้วยเหตุผลต่อไปนี้

- 1.1 เป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อม และผลการเรียนของนักเรียนคล้ายคลึงกับ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

1.2 เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีจำนวนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากเพียงพอต่อการทดลองวิจัยครั้งนี้

1.3 เป็นโรงเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการทดลอง เพราะผู้บริหารและคณะครูให้ความร่วมมือ

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ได้ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 60 คาบ คาบละ 20 นาที ทดลอง 12 คาบต่อสัปดาห์ รวม 5 สัปดาห์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

3.1 เรื่องปิงนกน้ำ

3.2 เรื่องอยู่กับอย่างไรให้เป็นสุข

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 วิธีการสอน 2 วิธี

4.1.1.1 วิธีการสอนอ่านโดยวิธีการโคลง

4.1.1.2 วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู

4.1.2 ระดับความสามารถในการอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

4.1.2.1 ระดับความสามารถในการอ่านสูง

4.1.2.2 ระดับความสามารถในการอ่านปานกลาง

4.1.2.3 ระดับความสามารถในการอ่านต่ำ

4.2 ตัวแปรตาม

4.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4.2.2 ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาไทย ด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากความก้าวหน้าของคะแนนการทบทวนทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากเนื้อหาในวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอน อ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ หมายถึง แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสอนตามวิธีการโคลซที่นำเนื้อหามาจากบทเรียนหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วนำมาพัฒนาตามรูปแบบวิธีการโคลซเพื่อใช้กับนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งมีวิธีการสร้างตามหลักการดังนี้

3.1 ความถี่ของการตัดคำ ใช้หลักการตัดคำแบบผสม (Mixed Method) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยาวและความยากง่ายของเนื้อเรื่อง

3.2 รูปแบบของการตัดคำ ใช้รูปแบบซึ่งเชินเฟลด์ (Schoenfeld. 1980 : 149) เสนอไว้ดังนี้

3.2.1 ให้เลือก 2,3,4 หรือมากกว่า 4 ตัวเลือก แทนที่ช่องว่างแต่ละช่อง คำที่ให้อาจจะเป็นคำชนิดเดียวกันก็ได้

3.2.2 ให้กลุ่มคำซึ่งอาจจะเป็นคำที่ตัดออกทั้งหมดหรืออาจใส่คำอื่นที่ไม่ถูกต้องเพิ่มเข้าไปด้วยก็ได้ โดยรวมกันไว้ใกล้ ๆ กับข้อความ

3.2.3 ให้อักษรตัวแรก อักษรตัวกลาง หรืออักษรตัวสุดท้ายเป็นตัวสุดท้ายในแต่ละช่องว่าง

4. การสอนด้วยวิธีการโคลซ หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยยึดหลักการสอนของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) ใช้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มทำงาน

ขั้นที่ 2 หากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการโคลซ ครูใช้เวลาในช่วงหนึ่งบอกจุดประสงค์และวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อหา ครูควรเน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

ขั้นที่ 3 ครูแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และตามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context) เพื่อช่วยให้นักเรียนค้นพบสาระสำคัญของเรื่องได้

ขั้นที่ 4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังขณะเดียวกันให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจ พร้อมกับครู ครูควรอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ให้ผู้วรรคตอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง ในระหว่างที่อ่านครูอาจจะใช้คำว่า "ช่องว่าง (Blank) " แทนคำที่ตัดออก

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย ครูแนะนำนักเรียนให้พิจารณาจากคำขึ้นและขึ้นหน้าและตามหลังคำที่ถูกตัด หรือครูอาจให้อักษรตัวแรกของคำที่ถูกตัดก็ได้

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้สอนคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ครูเน้นความร่วมมือกันในกลุ่มและให้มีเหตุผลในการเลือกคำตอบ

ขั้นที่ 7 ครูเฉลยโดยการฉายแผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจกโดยให้นักเรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนกับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง

5. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการเรียนการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 1 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใช้สอนนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านในใจ

1.1 การเตรียมการอ่าน

1.1.1 กิจกรรมสร้างประสบการณ์พื้นฐาน เช่น การสนทนาเกี่ยวกับชื่อเรื่อง สนทนาเกี่ยวกับภาพ ระดมความคิดเกี่ยวกับความรู้เดิมในเรื่องที่จะอ่าน ทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์

1.1.2 อ่านคำยากในบทเรียน

1.1.3 ตั้งจุดประสงค์การอ่าน เช่น อ่านบทเรียนแล้วให้นักเรียนหาคำตอบหรือใจความสำคัญ หรือหารายละเอียด หรือสรุปความ

1.2 อ่านในใจ

1.2.1 อ่านสำรวจและตั้งคำถาม

1.2.2 อ่านพินิจพิเคราะห์และตอบคำถาม

1.2.3 ตอบคำถามและทบทวน

1.3 การทบทวนภาพโครงเรื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านและนำไปสู่การพูด การฟัง และการเขียน

ขั้นที่ 2 ศึกษาความรู้ทางภาษา

2.1 หลักภาษา

2.2 การใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 การเขียนตามรูปแบบ เช่น การเขียนนิทาน

ขั้นที่ 4 การอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การฝึกอภิปรายข้อคิดจากบทเรียน การเขียน การเขียนลำดับเรื่อง

6. ระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ประกอบกับการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน จากครูผู้สอนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้

6.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง คือนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 75 คะแนนขึ้นไป

6.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย ปานกลาง คือนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 26 - 74 คะแนน

6.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำ คือนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 25 คะแนนลงมา

7. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค มีความละเอียดรอบคอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และพยายามปรับปรุงแก้ไขงานที่บกพร่องให้ดีขึ้น ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยประยุกต์มาจากแบบทดสอบของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 133)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 1.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
 - 1.4 หลักและทฤษฎีในการสอนอ่าน
 - 1.5 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลซ
 - 2.1 ความเป็นมาของวิธีการโคลซ
 - 2.2 ทฤษฎีและหลักการของวิธีการโคลซ
 - 2.3 กระบวนการอ่านและวิธีการโคลซ
 - 2.4 ชนิดและรูปแบบของวิธีการโคลซ
 - 2.5 วิธีการสร้างโคลซ
 - 2.6 วิธีการตรวจโคลซ
 - 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลซ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ
 - 3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ
 - 3.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ
 - 3.3 การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

ได้มีการศึกษาที่สนใจทางการอ่านได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้
 บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 2) ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัย
 ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดให้เกิดความเข้าใจใน
 การสื่อได้ตรงกัน

2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถจากการผสมผสานของตัวอักษร แล้ว
 เข้าใจความหมายและได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด และความรู้จาก
 ผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน (ผู้รับ)

ประเทิน มหาชนธ์ (2530 : 13) ให้ความหมายของการอ่านว่า
 เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริง
 ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานด้วย

เบเนดิโอ (Gbenedio. 1986 : 46) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็น
 กิจกรรมที่ซับซ้อนต้องอาศัยความสามารถ 4 ประการตามลำดับดังนี้คือ ความเข้าใจในเรื่องของคำ
 และกลุ่มคำ การรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น การมีปฏิกิริยาโต้ตอบในทางความคิดต่อเรื่องที่
 อ่าน และความสามารถในการจัดระบบข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตีความเรื่องที่อ่าน
 ความสามารถทั้งสี่ประการดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาผสมผสานกันกันอันจะช่วยให้เรา
 อ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 13) กล่าวว่า
 การอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัย
 พื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวมาแล้ว จึงพอสรุปได้ว่า การอ่านก็คือ กระบวนการ แปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อไป

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันในหลายแง่หลายมุม ซึ่ง บันลือ พฤกษ์วัน (2534 : 11) สรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอน ย่อมพบอุปสรรค พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกดหรือมีจะนั้นจะ แสดงออกต่าง ๆ ในลักษณะทดแทน

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดี ในทางตรงข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งจะมีผลทำให้ มองตนเองว่าด้อยความสามารถ

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพ แวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลกก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจ หรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้น วัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพิจารณาเลือกตัดสินใจที่จะ เลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

6. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัย ประถมศึกษา สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน ทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจได้ดีอีกด้วย

ประเทิน มหาชนธ์ (2530 : 161) ได้สรุปความสำคัญการอ่านดังนี้

1. ช่วยให้ได้รับความรู้หรือสนองในสิ่งที่อยากรู้ การอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ข้อมูล
แจ่มแจ้งและชัดเจนกว่าการฟัง
2. ช่วยในการพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยนำ
ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับปรุงพัฒนาชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น
3. ช่วยปรับปรุงสถานภาพให้ดีขึ้น พัฒนาอาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าจากการอ่าน
4. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายอารมณ์
5. ช่วยให้มีชีวิตปลอดภัยและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า เพราะถ้าประชาชนอ่านหนังสือ
ได้จะปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2522 : 134) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน
พอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ เป็นสิ่งส่งเสริมความคิดอ่าน
และความฉลาดรอบรู้ และเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

จากความสำคัญในการอ่าน ซึ่งแต่ละท่านได้กล่าวไว้ข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า การอ่านมีความ
สำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะช่วยให้เกิดความรู้พัฒนาความคิด ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดทั้งยัง
ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

ในการอ่านหนังสือแต่ละครั้งย่อมมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ซึ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน
นักวิชาการได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการอ่านหลายประการ คือ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 86) กล่าวว่า การอ่านโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย
หลักอยู่ 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ (เพื่อทำเป็น) ได้แก่ ตำราอาหาร สลากยา คู่มือ การใช้
สิ่งต่าง ๆ เป็นต้น
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

สุทุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 19 - 20) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อสนุกสนานเพลิดเพลิน
6. อ่านเพื่อให้ก้าวหน้าในอาชีพ

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Clearly Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์และติดตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

ไวท์ (White. 1981 : 87) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านว่า อ่านเพื่อทราบข้อมูล อ่านเพื่อพัฒนาสติปัญญา และอ่านเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

จากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าการอ่านหนังสือทุกครั้งผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนานหรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านคือ เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับอะไร

1.4 หลักและทฤษฎีในการสอนอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการคือ การติดตามว่าผู้เขียนจะพูดว่าอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร

วิธีสอนและเทคนิคการสอนแต่ละคนอาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม อื่น ๆ ด้วยในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญ การอ่านได้ค้นคว้าไว้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธีคือ

1. Top - Level Structure Method เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ได้ด้วยตัวเองในการที่จะพิจารณาว่าความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจโครงการเขียนหรือแผนการของผู้เขียน นักเรียนจะพบความคิดหลัก (Main Idea) และรายละเอียดอื่น ๆ อีกด้วย

2. The Reader Selected Miscues Technique ให้นักเรียนอภิปรายเพื่อที่จะเดาความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่านหลังจากที่อ่านแล้ว การอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน

3. The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป

4. The ERICA Model Method เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ได้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ

4.1 การเตรียมสำหรับอ่าน (Preparing for Reading)

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน (Thinking Through the Reading)

4.3 การแยกและรวบรวมความรู้ที่ได้ (Extracting and Organizing Information)

4.4 การแปลความหรือตีความรู้นั้น (Translating Information)

กรณีการ พวงเกษม (2533 : 71 - 72) กล่าวถึงการสอนอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ไว้ว่า เด็กในระดับชั้นนี้ทักษะต่าง ๆ คล่องแคล่วพอสมควร แต่ครูต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของเด็กมาเกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มพูนให้เด็กมีประสบการณ์และทักษะที่สูงขึ้น เด็กผู้ชายวัยนี้ชอบอ่านหนังสือประเภทผจญภัย เด็กผู้หญิงชอบนิยายเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ เรื่องความรู้เกี่ยวกับผู้หญิง ควรส่งเสริมการอ่านของเด็ก ไม่มีประโยชน์ที่ครูจะฝืนใจเด็กในเรื่องการอ่าน เพราะจะทำให้เด็กเกลียดการอ่าน ถ้าครูให้คำแนะนำที่ดีจะสามารถแนะนำให้เด็กใช้ประโยชน์จากการอ่านเพื่อการเรียนได้มากขึ้น สิ่งที่คุณจะต้องคำนึงถึงในการสอนเด็กระดับนี้คือ

1. อ่านในใจได้รวดเร็ว เก็บใจความสำคัญได้
2. อ่านเข้าใจข้อความอย่างถูกต้อง ไม่ไขว่เขวหรือสับสน
3. อ่านแล้วจดจำเพื่อหาสาระสำคัญของหนังสือได้
4. รู้จักคุณค่าของสิ่งที่อ่าน
5. อ่านออกเสียงได้ถูกต้องวรรคตอน เข้าใจง่าย
6. อ่านออกเสียงได้เหมือนเสียงพูดธรรมชาติ
7. อ่านได้น่าสนใจ

คาร์โรล (Carroll. 1964 : 118) กล่าวถึงหลักสำคัญในการสอนอ่านที่ควรยึดถือ 5 ประการคือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอน ให้ความมั่นคงถาวรในการเรียนอ่านและเขียน ละทิ้งแต่การฝึกอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนอ่านหรือจำคำและเขียนได้ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการให้การเสริมแรง
2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็กตั้งแต่เกิด หลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาแล้วหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อนแล้วพบคำว่า "ปิ่น" เด็กจะอ่านว่า "กิน" ไปด้วย แต่เมื่อได้รับการสอนหรือสอนสะกดดู เป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กจะอ่านคำว่า "ปิ่น" และเขียนได้ถูกต้อง
3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์กล่าวว่า ความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต คือเมื่อเด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกเช่นเดิมอีก เด็กจะคาดหวังทันทีว่าผลลัพธ์ที่ออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้วเด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยา ตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527 : 108 - 110) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยอาศัยการเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่การตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ดังนั้น

การอ่านจึงต้องเกี่ยวข้องกับการเรียนที่มีการจัดลำดับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึง การอ่านต้องประกอบด้วยทักษะที่มีความซับซ้อน และทักษะที่เป็นพื้นฐานจะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธี การฝึกให้เด็กเรียนแยกแยะว่าส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวอักษรและส่วนใดเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. การอ่านเน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุกอย่างต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรู้จักเก็บความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้น ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ จึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลาง ในการตีความตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและการแสดงออกอย่างเหมาะสม

3. การเน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดว่า การเรียนรู้นั้นเกิดขึ้นตั้งแต่วินาทีที่เด็กพึ่งผู้อื่นและพัฒนาไปตามความเจริญของแต่ละวัย สิ่งสำคัญที่สุดของช่วงอายุคือการเรียนรู้หรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าหากช่วงใดเกิดการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม พัฒนาการช่วงนั้นจะบกพร่องไป และมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในช่วงนั้นภายหลัง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐานจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ความสามารถที่นักเรียนแสดงออกในการอ่านย่อมเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของนักเรียน

จากหลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน สรุปได้ว่า ในการอ่านจะต้องอาศัยหลักการเรียนรู้ และหลักการทางด้านจิตวิทยาเป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านจิตวิทยา หลักการสอนอย่างถูกต้อง เพื่อการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมาย

1.5 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ ด้านประกอบกัน ดังที่ ชาวล แพร์ตูล (2520 : 196) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่าน ว่าเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการคือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น

3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้น ได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งใดที่มีสภาพทางองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถ

ตอบและอธิบายได้

ความเข้าใจในการอ่านสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราว นั้น ๆ โดยเฉพาะ
2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานจากสิ่งต่อไปนี้คือ

1. การเข้าใจในความหมายของคำ (Word Meaning) เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของศัพท์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจน ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่จะนำมาใช้ในการอ่าน
2. การเข้าใจในหน่วยความคิด (Thought Units) เพื่อที่จะเข้าใจประโยค นักเรียนจะต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด กล่าวคือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ
3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อนักเรียนเข้าใจคำ และหน่วยความคิดแล้ว ต้องรู้จักเอาแต่ละคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ความเป็นประโยค
4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) หมายถึง ความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน นักเรียนจึงจะอ่านได้เข้าใจดียิ่งขึ้น

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต หรือการเข้าใจเนื้อความทั้งหมด (Comprehension of Larges) เพื่อให้เข้าใจข้อความหรือเรื่องราวหรือข้อความที่จะอ่าน นักเรียนจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ สามารถจัดลำดับความคิดของเรื่อง ที่อ่านได้

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1985 : 372 - 375) มีความเห็นว่า การอ่าน เพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในหลายระดับ กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาหลายระดับพร้อมกันตั้งแต่ระดับอักษร ไปจนถึงระดับโครงสร้างไวยากรณ์ และระดับความหมาย นอกจากนี้ ยังเป็นกระบวนการที่จะช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่อง การอ่าน นั่นก็คือ ผู้อ่านที่อ่านคล่องแคล่วแล้วจะสามารถทำนายเรื่องและอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้ด้วย

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจใน รูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน (Rhetorical Organization)

โลโน (Lono. 1987 : 67) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง สามารถตีความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่อ่านได้

จากความหมายความเข้าใจในการอ่าน อาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายและรายละเอียดของคำ เข้าใจหน่วยความคิด เข้าใจประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อความทั้งหมดได้ และสามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้น ด้วยภาษาของตนเอง เมื่อผู้อ่านพบสิ่งที่อ่านในลักษณะเดียวกับสิ่งที่เคยอ่านหรือเคยเห็นและสามารถอธิบายได้ แสดงว่า ผู้อ่านมีความเข้าใจ ดังนั้นครูผู้สอนควรจะหาวิธีที่ดีที่จะมาใช้ในการฝึกอ่าน ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

1.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 66) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่าน อาจแบ่งได้ 3 ระดับดังนี้

1. ระดับต่ำ ได้แก่ การอ่านที่มุ่งให้ได้ข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสังเกตจากคำถามที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน และเมื่อไหร่
2. ระดับที่มีความเข้าใจสูงขึ้น มุ่งให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์หาเหตุผลและสรุปเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งจะสังเกตได้จากการตั้งคำถาม เช่น ทำไม เหตุใด อย่างไร
3. ระดับที่มีความเข้าใจสูงสุด มุ่งให้ผู้อ่านสามารถใช้ความเป็นพหุสูตรตรวจสอบพิสูจน์ แล้วตัดสินใจ ว่าสิ่งที่อ่านนั้นควรเชื่อ เป็นประโยชน์น่าจะปฏิบัติตาม หรือเป็นโทษ หาวิธีวางแผนป้องกัน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 83) ได้กล่าวถึงการจัดระดับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตัวอักษร (Literal Comprehension) ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจขั้นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ได้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ละเอียดและลึกซึ้งกว่าในระดับแรก
3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) ความเข้าใจในระดับนี้ หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้นและในระดับชั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974 : 147 - 148) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานของแซนเดอร์ (Sanders) ซึ่งดัดแปลงมาจากลำดับขั้นการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) โดยแบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับคือ

1. ระดับความจำ ผู้อ่านต้องสามารถจำสิ่งที่ผู้เขียนบอกไว้ เช่น รายชื่อบุคคล คำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน

2. ระดับการแปลความหมาย ผู้อ่านต้องสามารถแปลข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านเป็นเรื่องราวใหม่ เช่น การแปลเป็นภาษาอ่าน หรือแปลเป็นแผนที่ แผนภูมิ การถอดความ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ เช่น สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ จบใจความสำคัญของเรื่องได้ มองเห็นภาพพจน์จากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น
4. ระดับประยุกต์ใช้ เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ให้สำเร็จ
5. ระดับวิเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ ๆ ได้ เช่น แยกแยะบทประพันธ์ ตรวจสอบการให้เหตุผลผิด ๆ และลงความเห็นในสิ่งที่อ่านได้
6. ระดับการสังเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถนำความคิดจากสิ่งต่าง ๆ มารวบรวมเรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้
7. ระดับการประเมินผล ผู้อ่านต้องสามารถวางกฎเกณฑ์และตัดสินความคิดโดยใช้มาตรฐาน

จากระดับความเข้าใจในการอ่านที่นักวิชาการกล่าวเสนอแนะไว้นั้น มีหลายระดับซึ่งในการสอนนั้น ครูผู้สอนควรตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่าต้องการให้ผู้เรียน มีความเข้าใจในระดับใด อาจสรุปได้ว่าผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องจาเรื่องที่อ่านได้ สามารถแปลความ ตีความ นามาคิดพิจารณาอย่างวิเคราะห์ วิจัย โดยใช้ความคิดเป็นของตนเองและตัดสินใจได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นดีหรือไม่ ในการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้ จะศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านในด้านความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความขยายความเพื่อจะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยในประเทศ

สุธามาตย์ สังข์ลาโพธิ์ (2531 : 108) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนคำและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคงทนในการจำนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรัสศรี กิจบุญต่อนันต์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่การเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอน

ชัญญะ ใครบุตร (2534 : 105) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะโหลกชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัตนกร สายแก้ว (2534 : 48) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนทดลอง นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติม เสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติม เสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ

จูวรัตน์ เพิ่มสุข (2538 : 115) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบอเมริกา กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

สตีเวน (Steven. 1980 : 36) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านจากการอ่าน เรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสูงที่คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความเข้าใจในการอ่าน พบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่อง ที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างเพศ เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ที่สนใจ

ฮาฟเนอร์ และพาล์มเมอร์ (Hafner and Palmer. 1980 : 34) ได้ศึกษา ผลของการสอนคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านจากการสอน 3 วิธีดังนี้

1. วิธีให้บอกความสัมพันธ์ของส่วนในประโยค (Matter - Relation - Matter)
2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผล
3. วิธีเรียนคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ แล้วทดสอบ เกี่ยวกับเรื่อง

1. การอ่านคำศัพท์
2. ระดับความเข้าใจในการอ่าน
3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

ผลการทดลองพบว่า การสอนโดยวิธีบอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคและวิธีวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผลได้ผลดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่านคำศัพท์ เท่านั้นที่สอนวิธีบอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ระหว่างเพศ

เคนดัลล์ เมสัน และฮันเตอร์ (Kendall , Mason and Hunter. 1980 : 223 - 236) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือชนิดไหนในการวัดความเข้าใจในการอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าการเลือกแบบทดสอบ และบทความที่ใช้ในการอ่านจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หรือไม่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นบทความ 4 เรื่องให้อ่านแล้วทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ 4 แบบ คือ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) แต่ละบทความมีคำถาม 8 - 12 ข้อ จะเว้นทุก 5 คำทำให้เติม แบบเลือกคำตอบ (Maze) เว้นทุก 5 คำ และมีคำให้เลือกมาเติมเพียงคำเดียวจาก 3 คำ บทความมีความยาวประมาณ 127 - 142 คำ รูปแบบของเรื่องแตกต่างกันเขียนแบบเทพนิยาย เรื่องเล่า และอธิบายผลปรากฏว่า แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ และเลือกคำตอบง่ายกว่าแบบเติมคำแบบระลีกได้ เพราะแบบระลีกได้นักเรียน จะต้องเขียนบทความที่จำได้จากบทความที่อ่าน ส่วนบทความที่เขียนแบบเทพนิยาย เป็นเรื่องให้อ่านง่ายที่สุด บทความแบบอธิบายเข้าใจค่อนข้างยาก ดังนั้นการเลือกแบบทดสอบและบทความจึงมีผลต่อการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

เพอร์กินส์ (Perkins. 1982 : 3802 - A) ได้ศึกษาทักษะเรื่องการแปลความตีความ และความรู้เกี่ยวกับศัพท์เพื่อความเข้าใจในการอ่าน จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาว่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการแปลความ และความรู้เกี่ยวกับศัพท์เพื่อความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบคำศัพท์ 40 ข้อ แบบทดสอบวัดการอ่านแปลความ ตีความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ใช้คำที่พบเห็นบ่อย ๆ ขึ้นอยู่กับการแปลความ

ดีความ และคำศัพท์ทางตรงข้าม ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ของนักเรียนมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ใช้คำที่ไม่ค่อยได้พบเห็นบ่อย ๆ มากขึ้น

แบบส์ (Babbs. 1983 : 174) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกแต่งเนื้อเพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านความรู้และการระลึกได้ในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการในการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่านและสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกแต่งเนื้อ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ กลุ่มควบคุมที่อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้วางแผนการอ่าน เช่น เติมนตนเองว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ประเมินความยากของหนังสือ กำหนดวิธีเรียนเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้ได้ผลคืออยู่ในระดับต่ำ การใช้บัตรตกแต่งเนื้อเป็นวิธีการที่ได้ผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าความเข้าใจในการอ่านสามารถแก้ไขปรับปรุงได้ โดยจัดรูปแบบวิธีสอน และเครื่องมือให้เหมาะสมโดยเฉพาะในด้านวิธีสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การสอนโดยวิธีการโคลซน่าจะสามารถนำมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านให้แก่ นักเรียน เพื่อจะได้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ

2.1 ความเป็นมาของวิธีการโคลซ

วิธีการโคลซเริ่มใช้ครั้งแรกโดย วิลสัน แอล เทย์เลอร์ (Wilson L. Taylor. 1953) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสาร ซึ่งจะเป็นรูปเสียงหรือสิ่งตีพิมพ์ ก็ได้ เทย์เลอร์อธิบายว่า การสื่อสารใด ๆ นั้นจะต้องมีผู้ส่ง (Sender) และผู้รับสื่อ (Receiver) เสมอ (Aitken. 1977 : 59) ดังนั้น ผู้สื่ออาจเป็นผู้พูดหรือผู้เขียนและผู้รับสื่อ คือ ผู้ฟัง หรือผู้อ่าน

ส่วนการใช้วิธีการโคลซประเพณีการสื่อสารนั้น จันทอร บวรบรรพต (2515 : 13 - 14) กล่าวว่า เทย์เลอร์กำหนดคำในภาษาเป็นหน่วยวัดและการสร้างวิธีการโคลซก็คือการสุ่มตัดคำในตอนต่าง ๆ ของข้อความออกโดยถือว่า ลักษณะของคำพูดทุกชนิดมีโอกาสเท่า ๆ กัน ในการถูกตัดออกจากข้อความใด ๆ การใช้วิธีการโคลซนั้นก็เพื่อให้ผู้รับสื่อเติมคำในช่องว่าง ซึ่งแทนที่ของแต่ละคำที่ขาดหายไปประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เติมนั้นว่ามีจำนวนถูกหรือใกล้เคียงค่าเดิมมากน้อยเพียงใด

สุวัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 : 15) และอ้อยทิพย์ กรมภูล (2524 : 72) มีความเห็นที่สอดคล้องกันในลักษณะของวิธีการโคลซ กล่าวคือ วิธีการโคลซ (Cloze Procedure) หรือแบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) มีลักษณะคล้ายกับการทดสอบแบบเติมคำในช่องว่าง (Completion Items) แต่มีข้อแตกต่างคือ ในการทดสอบแบบโคลซ จะละคำอย่างเป็นระบบ คือ การสุ่มตัดคำออกจากข้อความในช่องความถี่ของจำนวนคำเท่า ๆ กัน ซึ่งปกติจะตัดหรือละทุก ๆ คำที่ 5, 7, 8 หรือ 10 ยกเว้นประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของเรื่องแต่ในการทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างจะตัดคำตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ข้อทดสอบโคลซจึงมีลักษณะเป็นปรนัยมากกว่าแบบเติมคำในช่องว่าง ซึ่งมีลักษณะเป็นอัตนัย ช่องว่างที่เว้นไว้ใน การทดสอบแบบโคลซเว้นไว้สำหรับเติมคำให้ตรงกับคำเดิม หรือคำที่มีความหมายแทนคำเดิมได้ ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องได้ดี เพราะผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ วิธีการเติมคำจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความเคยชิน หรือประสบการณ์ที่มีต่อเนื่องกัน และในการทดสอบแบบโคลซ เอ็ดเกน (Aitken. 1977 : 64 - 65) ให้ความเห็นว่า ลักษณะของภาษาจะต้องมีความซ้ำซ้อนพอที่จะทำให้เดาได้ ซึ่งมีมากเท่าไร ผู้อ่านก็สามารถเดาคำ แต่ละช่องได้แม่นยำมากขึ้นเท่านั้น ผู้อ่านจะใช้วิธีทำนายล่วงหน้าจากคำ ประโยค และโครงสร้างหรือความหมายของภาษาที่ซ้ำซ้อน นอกจากนี้ ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากคำหรือข้อความในเนื้อเรื่องจะช่วยเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้นได้มากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านไม่มีความคุ้นเคยกับลักษณะของข้อความดังกล่าว ก็จะทำให้ข้อสอบแบบนี้ยากมากขึ้น

2.2 ทฤษฎีและหลักการของวิธีการโคลซ

หลักการของวิธีการโคลซในความสัมพันธ์กับการอ่านมีแนวคิดเชิงทฤษฎีสันนิษฐาน 3 แนวคิด คือ (สุพัทธ์ สุกมลสันต์. 2530 : 18)

1. หลักของการปิดของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Principle of Closure)

คำว่า Cloze มาจากคำว่า Closure ซึ่งตามหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์เกี่ยวกับการเรียนรู้นั้น บุคคลสามารถรับรู้ (Perceive) รูปภาพหรือเหตุการณ์ หรือสารสนเทศที่ไม่สมบูรณ์เป็นรูปภาพเหตุการณ์ หรือสารสนเทศที่สมบูรณ์ได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ได้ซึ่งจะทำให้ได้มาก หรือน้อยแล้วแต่ความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่น เห็นวงกลมที่วาดขึ้นโดยไม่ปะติดปะต่อกัน กลายเป็นวงกลมที่สมบูรณ์ขึ้นมาได้ การเติมคำในแบบทดสอบโคลซ อาศัยหลักการนี้ โดยผู้อ่านจะต้องเลือกคำมาเติมลงในช่องว่างแล้วมีความหมายสัมพันธ์กับข้อความที่มีอยู่หน้าให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์

2. ทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory)

การเลือกคำมาเติมในแบบทดสอบโคลซนั้น จะเป็นคำที่มีโอกาสถูกเลือกได้ง่าย หรือยากก็ขึ้นอยู่กับช่องว่างว่าสามารถใส่คำต่าง ๆ ได้มากหรือน้อย ถ้าเป็นช่องว่างที่จะเติมคำต่าง ๆ ได้มาก ก็แสดงว่าช่องว่างนั้นให้สารสนเทศมาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับ หรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามมาควรเป็นคำอะไร หรือคำชนิดใดของช่องว่างนั้นถือว่าให้สารสนเทศน้อย นั่นคือเกิดข้อความซ้ำซ้อน (Redundency) จึงทำให้การทายคำที่ถูกต้องตามมาได้ง่าย

3. ทฤษฎีลำดับการตอบสนอง (Response Hierarchy Theory)

การเลือกคำมาเติมลงในแบบทดสอบโคลซนั้น จะเลือกตามลำดับชั้นจากความคุ้นเคย ต่อแบบแผนการใช้คำนั้น ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำนั้น ๆ ในหลักการทางไวยากรณ์แบบการใช้ที่เกิดจากความเคยชิน หรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ตัวอย่างเช่น จากประโยค จง...กันรักษา ...สะอาด เราก็สามารถเติมคำลงในช่องว่างเหล่านี้ให้สมบูรณ์ได้ทันทีเป็น จง.... ช่วย กันรักษา ความสะอาด

จากหลักการนี้ เทย์เลอร์ นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน และทดสอบว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจ เติมลงในช่องว่างได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ถูกต้องย่อมแสดงว่า ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน

กู๊ดแมน (มลิวัลย์ ค่ายสงคราม. 2534 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Goodman. 1978: 164) กล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Guessing Game) ที่ใช้ปฏิกิริยาร่วมระหว่างความคิดกับภาษา ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่เขาอ่าน
2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรจะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนนั้นว่าถูกต้องหรือไม่
4. Correction เป็นการแก้ไขหรือจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม (2534 : 21) ได้สรุปความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนโดยวิธีการโคลซว่า องค์ประกอบสำคัญขึ้นอยู่กับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมายทางวัฒนธรรม การลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ และความคิดที่มีเหตุผล

ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 375 - 377) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของวิธีการโคลซไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดโดยวิธีการโคลซไม่เหมือนกับแบบฝึกหัดเติมคำลงในประโยคแต่ละประโยคตามที่ปรากฏทั่วไป เพราะประโยคต่าง ๆ ในวิธีการโคลซจะมีใจความต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความ
2. การเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความนั้น ทำได้โดยอาศัยคำซ้ำซ้อน (Redundancy) จากเนื้อความที่ต่อเนื่องกันในข้อความที่อ่านและอาศัยความเข้าใจในระบบภาษานั้น ๆ ของผู้ทำแบบฝึกหัด

3. แบบฝึกหัดวิธีการโคลซสามารถทดสอบความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาเกี่ยวกับเวลา (Temporal) การลำดับข้อความและการวางตำแหน่งอันเหมาะสมของคำที่เติมลงในช่องว่างที่กำหนด

4. วิธีการโคลซเป็นวิธีที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) สูง

5. คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดสามารถใช้ประเมินผลประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและประเมินพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนได้

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า หลักการของวิธีโคลซ หมายถึง การหาคำมาเติมลงในช่องว่างที่เกิดจากการตัดคำออกไปจากเนื้อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อหา ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ถูกต้อง แสดงว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.3 กระบวนการอ่านและวิธีการโคลซ

จันทอร บุรณบรรพต (2525 : 17 - 18) อธิบายว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญในการจดจำคำ (Word Recognition) ความสามารถในการแยกตอบในสิ่งที่รับรู้ เช่น ตัวหนังสือ (Perceptual Discrimination) ตลอดจนการใช้เหตุผลในการตีความหมายสิ่งที่รู้เห็นจากสัญลักษณ์ตัวพิมพ์ต่าง ๆ (Cognitive Reasoning) จันทอร บุรณบรรพต ได้จัดกระบวนการอ่านออกให้เห็นตามลำดับขั้นของพฤติกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ได้แก่ การรับสื่อสาร (Receiving Communication) คือ เมื่อเห็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตัวพิมพ์

ขั้นที่ 2 เป็นการแยกหรือเลือกตอบสนองตามตัวหนังสือสัญลักษณ์ตัวพิมพ์ (Making Discrimination Response to Graphic Symbols)

ขั้นที่ 3 เป็นการแปลสัญลักษณ์ตัวพิมพ์หรือตัวหนังสือเป็นคำพูด เพื่อเข้าใจความหมาย (Decoding Graphic Symbols to Speech)

ขั้นที่ 4 เป็นการสัมพันธ์ความหมายจากคำพูดกับสัญลักษณ์ตัวพิมพ์ คือ ข้อความที่อ่าน (Getting Meaning from Printed Page)

จากลำดับขั้นตอนของกระบวนการอ่าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกระบวนการโคลช จะเห็นได้ว่า มีความคล้ายคลึงกันในส่วนที่ว่าจะมีการคิด และพยายามหาคำที่เหมาะสมมาเติมลงในช่องว่าง ซึ่งคำที่ขาดหายไปในการโคลช ก็เหมือนกับการพบคำใหม่ในสภาพการอ่าน ผู้อ่านจะต้องคิดเสาะหา หรือหาความหมายที่เหมาะสมสัมพันธ์กับคำใหม่นี้ เหมือนกับการหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ความเหมาะสมเช่นกัน ซึ่งแผนภูมิต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงของสภาพการณ์ทั้งสอง

เมื่อพิจารณาหลักการของวิธีการโคลซ และความสัมพันธ์ของวิธีการโคลซกับสภาพการอ่านแล้ว จะเห็นได้ชัดว่าการประเมินความสามารถในการอ่านจากวิธีการโคลซนี้ จะกระทำได้เพราะหน่วยคำที่ใช้ในการประเมินผลจะขึ้นอยู่กับความรู้ประมวลคำต่าง ๆ ประสบการณ์ ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ตลอดจนการคิดโยงความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งหมด อย่างแจ่มแจ้ง ซึ่งเป็นลักษณะหรือคุณสมบัติของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านนั่นเอง

2.4 ชนิดและรูปแบบของวิธีการโคลซ

ชนิดของแบบฝึกโคลซ

อลเลอร์ (Oller. 1979 : 345 - 346) ได้สรุปชนิดต่าง ๆ ของแบบฝึกโคลซ ตั้งแต่ต้นมาจนถึงปัจจุบันดังนี้

1. แบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (Fixed - Ratio Method) แบบที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดและใช้ในการวิจัยมากที่สุด การสร้างโคลซแบบนี้วิธีการดังนี้คือ ตัดคำในข้อความที่ให้ ณ ตำแหน่งตายตัว เช่น ทุก ๆ คำที่ 5 อัตราส่วนก็เป็น 1 : 5 เป็นต้น โดยที่วิธีนี้ จำนวนคำที่ถูก (Exact Words) หรือคำใกล้เคียงซึ่งเป็นที่ยอมรับ (Contextually Appropriate Words) ก็จะเป็นเครื่องชี้บอกความสามารถของผู้เรียบเรียงด้วยคำในข้อความที่กำหนดคำให้
2. แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (Variable - Ratio Method) แทนที่จะตัดคำเป็นสัดส่วนตายตัวคงที่เหมือนแบบแรก แบบนี้กลับใช้วิธีเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการจะตัด เช่น ตัดเฉพาะคำที่มีความหมายในตัวเอง ซึ่งได้แก่ คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เป็นต้น หรืออีกวิธีหนึ่ง อาจจะเว้นเฉพาะคำที่ทาบนำที่ตามหลักไวยากรณ์ เช่น คำนุพบท คำสันธาน คำ เป็นต้น
3. แบบผสม (Mixed Method) แบบนี้อาจใช้วิธีการจากแบบที่ 1 ควบคู่ไปกับการพิจารณาของผู้สร้างโคลซ ว่าที่ใดสมควรจะตัดออก แบบนี้มักใช้ในการสอนในชั้นเรียนทั่ว ๆ ไป แทนที่จะใช้วิธีนับตัดคำที่อยู่ ณ ลำดับที่ตายตัว ก็ใช้วิธีการนี้เป็นแนวทางในการตัดคำ แต่ถ้าบังเอิญตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เช่น วิสามานยนาม วัน เดือน ปี หรือคำอื่น ๆ ก็จะไม่ไปเลย

วาเลท (Valette. 1977 : 212 - 215) ได้แบ่งรูปแบบของแบบทดสอบโคลซ์ออกเป็น 3 รูปแบบคือ

1. แบบเว้นที่ว่างในบทความให้ผู้อ่านหาคำมาเติมเอง ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบมาตรฐานดั้งเดิม (Close Test - Standard Format)
2. แบบกำหนดคำให้ 2 คำในช่องว่างที่เว้นว่าง ให้ผู้อ่านเลือกคำที่จะทำให้บทความมีความหมายดีที่สุด (Close Test - Reading - Input Format)
3. แบบกำหนดคำในช่องว่างให้ประมาณ 3 - 5 คำ ให้ผู้อ่านเลือกคำที่จะทำให้บทความมีความชัดเจนหรือมีความหมายดีที่สุด (Close Test - Multiple - Choice Format)

จากรูปแบบของวาเลท (Valette. 1977) จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบโคลซ์ได้พัฒนาจากรูปแบบที่เป็นมาตรฐานดั้งเดิม คือ แบบที่เว้นที่ว่างให้ผู้อ่านหาคำมาเติมเอง ไปสู่แบบที่มีการชี้แนะ เช่น ในรูปแบบที่ 2 และ 3 และต่อมาได้มีผู้เสนอวิธีการให้ตัวชี้แนะ (Clues) เช่น เชินเฟลด์ (Schoenfeld. 1980 : 149) ได้เสนอวิธีการดังนี้

1. ให้ตัวเลือก 2,3,4 หรือมากกว่า 4 ตัวเลือกแทนที่ช่องว่างแต่ละช่องคำที่ผู้อ่านจะเป็นคำชนิดเดียวกันก็ได้
2. ให้กลุ่มคำ ซึ่งอาจจะเป็นคำที่ตัดออกทั้งหมดหรืออาจใส่คำอื่นที่ไม่ถูกต้องเพิ่มเข้าไปด้วยก็ได้ โดยรวมกันไว้ใกล้ ๆ กับข้อความ
3. ให้อักษรตัวแรก อักษรตัวกลาง หรืออักษรตัวสุดท้ายเป็นตัวชี้แนะในแต่ละช่องว่าง เช่น The d.....bit the man.
4. ให้สิ่งชี้แนะเท่ากับจำนวนตัวอักษรของคำที่ถูกตัดออกในแต่ละช่องว่าง เช่น The.....bit the man.

สุดใจ กองมะลี (2538 : 25 - 27) ได้สรุปรูปแบบของแบบทดสอบโคลซ์ไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบโคลซ์แบบมาตรฐานเดิม (Standard หรือ Classical Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซ์ที่เกิดขึ้นในยุคแรก ๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะเป็นการเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นจากเนื้อเรื่องทุกคำที่ 5 อย่างเป็นระบบ แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงระยะของคำที่เว้น เช่น เว้นทุกคำที่ 6,7,8 เป็นต้น โดยให้เส้นตรงที่มีความยาวเท่ากับประมาณ 14 ตัว อักษรแทนช่องว่างนั้น

2. แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลซ (Modified Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อทำให้แบบทดสอบมีความเป็นปรนัยและตรวจาคะแนนง่ายขึ้น รวมทั้งมีคุณภาพที่สูงขึ้น ซึ่งมีดังนี้

2.1 แบบทดสอบโคลซแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่มีตัวเลือกให้ผู้สอบเลือกตอบคล้าย ๆ กับแบบทดสอบแบบมีตัวเลือกทั่ว ๆ ไป โดยในส่วนของตัวเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวถูก (Key Word) และตัวลวง (Distractors) ซึ่งจะมีประมาณ 2 - 4 ตัวเลือก ตัวลวงอาจจะสร้างมาจากคำตอบผิดที่มีความถี่สูง ๆ จากการตอบแบบทดสอบโคลซแบบดั้งเดิมของผู้สอบ หรือสร้างตัวลวงขึ้นมาเอง โดยมีชนิดของคำ (Part of Speech) เหมือนกับตัวถูก แต่ความหมายไม่เหมาะสมกับบริบทนั้น

2.2 แบบทดสอบโคลซแบบเลือกตอบจากกลุ่มคำ (Word Lists Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่ให้ผู้สอบเลือกคำตอบจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ คำที่อยู่ในกลุ่มคำจะเป็นคำที่นำมาจากคำที่ถูกเว้นจากเนื้อเรื่อง และอาจจะมีความถี่ไม่เข้าคำตอบที่ถูกเพื่อเข้าไปด้วยก็ได้

2.3 แบบทดสอบโคลซแบบมีอักษรชี้แนะ (Phonic หรือ Letter Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่จะกำหนดตัวอักษรสำหรับคำที่เว้นเพื่อเป็นตัวชี้แนะให้ผู้สอบทราบว่าคำตอบที่ผู้สอบควรเดานั้นจะต้องมีตัวอักษรตัวนั้นอยู่ด้วย ซึ่งตัวชี้แนะนี้อาจจะเป็นอักษรตัวแรก (Initial หรือ First Letter) อักษรตัวกลาง (Medial Letter) หรืออักษรตัวสุดท้าย (Final Letter) ของคำ

2.4 แบบทดสอบโคลซแบบมีจำนวนอักษรชี้แนะ (Word Length Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่จะกำหนดจำนวนอักษรของคำที่เว้นเพื่อเป็นการชี้แนะให้ผู้สอบทราบว่า คำตอบที่ผู้สอบควรเดานั้น ประกอบด้วยจำนวนกี่ตัวอักษร

2.5 แบบทดสอบโคลซแบบจับคู่ (Matching Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่จะแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 10 ส่วน แต่ละส่วนจะมีจำนวนคำประมาณ 30 - 40 คำ เว้นคำออกจากแต่ละส่วน ๆ ละ 5 คำ แล้วนำคำที่เว้นไปเรียงตามตัวอักษรไว้ทางขวามือของแต่ละส่วน คำที่เว้นควรเป็นคำที่เลือกมาเติมในช่องว่างได้ครั้งเดียว สำหรับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง ๆ อาจเพิ่มตัวลวงในแต่ละส่วนได้ 1 - 2 คำ

2.6 แบบทดสอบโคลซแบบเว้นช่องว่างตามความยาวของคำ (Exact-Length Blank Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่แทนที่ช่องว่างด้วยเส้นตรงซึ่งความยาวของเส้นตรงจะขึ้นอยู่กับความยาวของคำ ความยาวของเส้นตรงนี้เปรียบเสมือนตัวชี้แนะ (Clues) สำหรับให้ผู้สอบทราบว่าคำที่จะหามาเดิมนั้นมีความยาวมากน้อยเพียงใด

3. แบบทดสอบโคลซแบบอีลด์ (Cloze Elide Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่มีลักษณะแตกต่างจากแบบทดสอบโคลซรูปแบบอื่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแบบทดสอบโคลซที่จะแทรกคำส่วนเกินเข้าไปในเนื้อเรื่องแทนที่จะเว้นคำออกจากเนื้อเรื่อง ผู้สอบจะต้องตอบให้ได้ว่าคำที่เป็นส่วนเกินนั้นเป็นคำอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามคำที่แทรกเข้าไปนี้ไม่ควรแทรกแบบเป็นระบบเพราะถ้าผู้สอบทราบจะทำให้ตอบได้ถูกโดยไม่ได้ใช้ความรู้

4. แบบทดสอบแบบซี (C-Test) เป็นแบบทดสอบรูปแบบใหม่ที่พัฒนามาจากแบบทดสอบโคลซโดยราทซ์และเคลน-บราเลย์ (Raatz and Klein-Braley. 1982 : 113 - 138 ; Klein - Braley and Raatz. 1984 : 134 - 146 ; Klein - Braley. 1985 : 76 - 104) ซึ่งเป็นชาวเยอรมันแบบทดสอบซีมีหลักการและทฤษฎีเดียวกับแบบทดสอบโคลซ กล่าวคือ เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยถือว่าคำที่เว้นในเนื้อเรื่องเป็นความรู้ที่สุ่ม (Random) มาจากข้อความที่ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง (Authentic Text) ซึ่งเป็นการลดความซ้ำซ้อน (Reduced Redundancy) ทางภาษาแบบทดสอบแบบซี (C-Test) สร้างมาจากการเว้นครึ่งคำหลังของทุกคำที่สอง โดยเริ่มจากประโยคที่สองของเนื้อเรื่องสั้น ๆ ประมาณ 4 - 6 เรื่อง ลักษณะการเว้นคำเช่นนี้บางครั้งเรียกว่า กฎแห่งสอง (The Rule of 2)

5. แบบทดสอบแบบเอ็มซี (MC-Test) เป็นแบบทดสอบที่ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบแบบซี โดย สมศักดิ์ บุญสาธิต ในปี ค.ศ. 1987 แบบทดสอบแบบเอ็มซีต่างจากแบบทดสอบแบบซีที่ตำแหน่งของการเว้นคำ โดยแบบทดสอบแบบเอ็มซีจะเว้นครึ่งคำแรกของทุกคำที่สอง ในขณะที่แบบทดสอบแบบซีจะเว้นครึ่งคำหลังของทุกคำที่สอง ซึ่งจากการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างแบบทดสอบแบบซีกับแบบทดสอบแบบเอ็มซีของ สมศักดิ์ บุญสาธิต กับกลุ่มตัวอย่างในประเทศแคนาดา พบว่า แบบทดสอบแบบเอ็มซีมีค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบทดสอบแบบซี

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทดลองวิธีการโคลซ โดยใช้แบบผสม (Mixed Method) ตามที่ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 345 - 346) ได้สรุปไว้และใช้รูปแบบตามที่เชินเฟลด์ (Schoenfeld. 1980 : 149) ได้เสนอไว้คือ ำให้ตัวเลือก ำให้กลุ่มคำ และำให้อักขรตัวแรก อักขรตัวกลาง หรืออักขรตัวสุดท้าย เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์ สะดวกต่อการำให้คะแนนและมีคุณภาพสูง และได้นำลำดับขั้นตอนการสอนตามวิธีการโคลซของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) มาใช้ในการทดลอง ดังมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ครูเริ่มการสอนด้วยการบอกจุดประสงค์ของกิจกรรม การแบ่งกลุ่มทำงานและการตรงต่อเวลา
2. ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ทำให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน
3. ครูแจกข้อความให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และถามคำถามเกี่ยวกับสาระ หรือใจความของเรื่อง
4. ครูแจกข้อความให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความอย่างถูกต้อง และหยุดเฉพาะคำที่เว้นว่างไว้ ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจพร้อมครู
5. ำให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง และำให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและไวยากรณ์ด้วย
6. ครูำให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยช่วยเหลือและำให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
7. ำให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเฉลย ซึ่งครูอาจจะใช้วิธีฉายแผ่นโปร่งใสหรือพิมพ์ข้อความแจก โดยำให้ผู้เรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนเองกับเฉลยที่ำให้พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับคำที่นักเรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำตอบซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างด้วย

2.5 วิธีการสร้างโคลซ

เอ็ดเกน (Aitken. 1977 : 60 - 61) และอ้อยทิพย์ กรมกุล (2524 : 73 - 75) ำให้ความเห็นในวิธีการสร้างแบบทดสอบโคลซดังนี้

1. เลือกบทความที่มีใจความสมบูรณ์ชัดเจนในตัวเองที่มีความยาวประมาณ 250 - 375 คำ ชนิดและลักษณะของบทความที่เลือกขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่จะทดสอบอะไร วิธีการโคลงใช้ได้กับบทความทุกชนิด สมมติว่าผู้เขียนข้อทดสอบต้องการวัดความสามารถในการอ่านหนังสือของผู้เรียน ก็เพียงแต่เลือกบทความที่เหมาะสมและสร้างข้อทดสอบที่ดีจากหนังสือเล่มนี้ ลักษณะของบทความต้องมีใจความสมบูรณ์ที่ชัดเจนในตัวเอง และบทความต้องมีความยาวพอที่จะใช้ตัดคำได้ตามจุดประสงค์ว่าจะวัดอะไร จะตัดคำเท่าใด (แต่ไม่ควรเกิน 50 คำ) บทความที่เลือกควรจะมีเนื้อหาเป็นกลาง ไม่นำเนื้อหาเฉพาะเจาะจงในสาขาวิชาใด ๆ เกินไป เนื่องจากผู้ทำจะไม่ได้ได้รับความยุติธรรมเพราะพื้นฐานและความรู้ของแต่ละคนในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ข้อควรระวังในการเลือกบทความคือ ไม่ควรเลือกในเรื่องที่คลุมเครือหรือดึงความสนใจของผู้ทำออกจากเรื่องที่จะทดสอบ เรื่องที่ซับซ้อนยุ่งเหยิงหรือเนื้อหาที่ผู้ทำอาจจะไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก เช่น ด้านการเมือง อีกประการหนึ่ง คือ บทความที่นำมาทำแบบทดสอบโคลงไม่ควรประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว คือถึงไม่อ่านให้จบก็สามารถตอบได้

2. เมื่อเลือกบทความได้แล้ว ให้นับจำนวนคำทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนคำที่คิดว่าจะตัดคำในบทความ 40 คำ ให้หารด้วย 40 ได้เท่าไรให้ถือเอาจำนวนคำที่ได้มาเป็นหลักในการตัดคำ เช่น มีคำทั้งหมด 320 คำ หารด้วย 40 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 8 เพราะฉะนั้น ให้ตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 8 ช่องว่างที่เว้นสำหรับคำที่ถูกตัดควรมีความยาวที่เท่ากัน โดยทั่วไปแล้วประโยคแรกคือ 2 - 3 ประโยค และประโยคสุดท้ายของบทความจะไม่มีการตัดคำ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยกับเรื่องที่จะนำมาใช้อ่านและรู้ความหมายของเรื่องก่อนที่จะเติมคำต่อไป

ในการสร้างแบบทดสอบโคลงนี้ จันทอร บูรณบรรพต (2525 : 19) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. เลือกข้อความในตอนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับกลุ่มเด็กที่จะประเมินการอ่าน ความยาวของข้อความอยู่ระหว่าง 200 - 250 คำ
2. การตัดคำออกจะใช้ตารางสุ่ม หรือตัดระหว่างคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ควรคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายไว้เพื่อเป็นความน่า
3. มีเส้นแทนที่ช่องว่าง ของแต่ละคำที่ตัดออก

สำหรับความยากง่ายของเนื้อเรื่องนั้น ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 375- 377) ได้กล่าวว่า ควรมีความยากง่ายในระดับปานกลางจนถึงง่าย เพราะถ้าหากเนื้อเรื่องยากเกินไปแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถทำได้ หรือทำได้ก็เป็นส่วนน้อย ทั้งนี้ก็ไม่ควรจะง่าย จนกระทั่งทุกคนทำได้หมด เพราะจะไม่ใช่การท้าทายความสามารถของผู้เรียน

จากวิธีการดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเป็นแบบฝึกโคลช เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาในครั้งนี้

2.6 วิธีการตรวจโคลช

ได้มีผู้ทำการทดลองหาวิธีการตรวจโคลชไว้หลายท่าน พอสรุปวิธีการและข้อคิดเห็นจากงานเขียนของออลเลอร์ (Oller. 1979 : 367 - 375)

1. ตรวจเฉพาะคำที่ตอบถูกต้องตรงกับต้นฉบับ (The Exact Word Method) วิธีนี้เป็นวิธีที่เผยแพร่โดยให้เหตุผลว่าความสามารถของผู้อ่านในการที่จะเติมคำที่ตรงกับผู้สร้างโคลชต้องการ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับของความสัมพันธ์ระหว่างระบบภาษาของผู้สร้างโคลช และผู้อ่าน
2. ตรวจคำที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียง (Contextual Appropriateness) วิธีนี้อนุโลมตรวจคำซึ่งสามารถเติมในช่องที่เว้นไว้ได้อย่างเหมาะสม คือ เหมาะสมทั้งทางหลักไวยากรณ์ และความหมาย แม้จะไม่ตรงกับคำที่ผู้สร้างโคลชระบุไว้ การที่จะพิจารณาว่าคำ ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่นั้น ให้ทำดังนี้ให้ดูว่าเป็นคำที่ไปกันได้กับคำข้างเคียง หรือทำให้ใจความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่มีปัญหา ก็ถือว่าคำนั้นถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

3. การให้น้ำหนักแก่ระดับความเหมาะสม (Weighting Degrees of Appropriateness) ในกรณีที่คำตอบหนึ่งรู้สึกว่าจะมีความเหมาะสมกว่าคำตอบอื่น ๆ มีวิธีการที่จะพิจารณาอยู่ 2 วิธีคือ วิธีแรก ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชนิดของคำที่มีต่อความสัมพันธ์ทางด้านภาษาในข้อความที่ให้ ส่วนวิธีหลังให้เปรียบเทียบคำตอบเดียวกันกับเจ้าของภาษา

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบโคลช ได้ว่า

1. ให้คะแนนแก่คำตอบที่ตรงกับคำเดิมที่ตัดออกไปจากเนื้อเรื่อง
2. ให้คะแนนแก่คำที่มีความหมายใกล้เคียง หรือคำเหมือนกับคำที่ตัดออกไปจาก

เนื้อเรื่อง

3. ำให้คะแนนแก่คำที่เดิมแล้วยังทำให้ความหมายของเรื่องเหมือนเดิม

ตามความคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวมา ในการใช้แบบทดสอบโคลซ วัดความเข้าใจในการอ่านและวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างและดำเนินการสอบ มีข้อดี และข้อจำกัดอยู่หลายประการ พอสรุปได้ดังนี้

ข้อดีของการนำวิธีการโคลซมาใช้ปรับปรุงการสอนความเข้าใจในการอ่าน

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม (2534 : 15 - 16 ; อ้างอิงมาจาก Hinofotis. 1980 : 122) ได้กล่าวถึงวิธีการโคลซไว้ดังนี้

1. ในการใช้วิธีการโคลซ จะเน้นลักษณะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ วิธีการนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการสื่อสารนั้นมีความสำคัญมากกว่าความรู้เกี่ยวกับหน่วยย่อยของภาษา นักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจบริบทนอกเหนือจากความเข้าใจความหมายของแต่ละประโยคให้ดี เพราะส่วนนี้มีความสำคัญมาก นอกจากนี้นักเรียนยังต้องรู้จักการใช้ตัวชี้แนะจากบริบทให้เป็นประโยชน์ด้วย

2. วิธีการโคลซถือเป็นการทดสอบที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี เหมือนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เพราะเมื่อเราอ่านข้อความที่ตัดตอนมาเราจะต้องพยายามหาคำชี้แนะจากบริบทเพื่อใช้ในการเติมข้อความที่ว่างอยู่ จะต้องคาดหมายคำล่วงหน้าเหมือนกับขณะที่เราฟังผู้ที่กำลังพูดในบทสนทนา กล่าวคือ เราต้องประมวลทักษะทางภาษาหลายอย่างเหมือนกับที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง

3. การอ่านและวิธีการโคลซในทัศนะของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา การอ่านเป็นเกมการเดาโดยอาศัยความรู้ทางโลกและความรู้ทางภาษามาประกอบกันอย่างมีระบบ วิธีการโคลซก็เป็นการเดาอย่างมีเหตุผล และมีความรู้องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเดาหรือการคาดหมายล่วงหน้า ได้แก่ ความเข้าใจก่อนทางโครงสร้าง ความหมายของคำ

นอกจากนี้ บอร์ทนิค และโลพาร์โด (Bastidas. 1987 : 21 ; อ้างอิงมาจาก Bortnich and Lopardo. 1974 : กล่าวว่า วิธีการโคลซใช้ได้ดีในการพัฒนาความเข้าใจในตัวอักษร คำ และความหมาย ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนจะได้ฝึกเดาความหมายของคำเพื่อวิเคราะห์คำที่หายไปประโยค ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีการทำนายคำ เมื่อทำนายได้

ถูกต้องก็จะเกิดความเข้าใจตามมา และริชาร์ดสัน (Bastidas. 1980 ; อ้างอิงมาจาก Richardson. 1984 : 21) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการโคลงทำให้ครูและนักเรียนได้รับวิธีการใหม่ที่จะพัฒนาทักษะการอ่าน เป็นเครื่องมือที่สร้างง่ายและเกิดประโยชน์มาก และคัลเฮน กล่าวว่า การนำวิธีการโคลงมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านในชั้นเรียนนั้น สามารถสร้างแบบฝึกหัดได้ง่าย ประหยัดกว่าแบบฝึกหัดแบบอื่น ๆ นอกจากจะฝึกความเข้าใจในการอ่านแล้ว ยังมีประโยชน์ในการสอนกระส่วนต่าง ๆ ในภาษา (Language Patterns) ได้ เช่น การสอนรูปสรรพนามต่าง ๆ รูปของคำนาม และคำกริยา เป็นต้น (Culhane. 1970 : 410 - 413)

บาสติดาส (Bastidas. 1982 : 24) ให้ข้อสังเกตไว้ว่า ควรใช้วิธีการโคลงเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านในชั้นเรียน แต่ไม่ควรจะใช้มากเกินไป เพราะจะนำไปสู่ความขัดแย้งและเบื่อหน่ายของเด็ก ครูควรรู้จักยืดหยุ่น เพื่อสร้างให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการและเกิดความเชื่อมั่นในการเรียนมากขึ้น

มลิวัลย์ ศ่ายสงคราม (2534 : 76) ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดอ่านวิธีการโคลงเป็นแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา
2. สามารถใช้แบบฝึกหัดอ่านตามวิธีการคลอซททดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของคำ (Parts of Speech) ไปด้วยในตัวในขณะที่แบบฝึกหัดอื่นไม่มีคุณสมบัติในข้อนี้
3. ในการเรียนวิธีการโคลงแต่ละครั้ง ครูจะต้องเฉลยทันที เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ให้นักเรียนทราบผลและใช้เป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนในครั้งต่อไป
4. เนื้อเรื่องที่นำมาให้นักเรียนฝึกควรเป็นเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ มีความยาวและความยากง่ายพอเหมาะกับวัยและระดับความรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
5. การทดลองทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งควรจะได้มีการอภิปราย เพื่อแสดงเหตุผลว่า ทำไมคำตอบนั้นจึงถูก เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกฝนในการใช้เหตุผลพิจารณาเลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำที่ถูกตัดออกไป และกล้าที่จะเดาคำสลับในช่องว่างที่ตนเองไม่แน่ใจ เพราะมีเหตุผลในการเลือกคำนั้น ๆ เป็นภูมิหลังสนับสนุนอยู่

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวจะเห็นว่าการใช้วิธีการโคลงเพื่อปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านนั้น สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำ โครงสร้างประโยค สามารถสื่อสารได้ ทำให้นักเรียนเกิด

ความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และจะเป็นประโยชน์สำหรับครูที่จะได้แก้ไข ปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มขึ้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีโคลซ

งานวิจัยในประเทศ

จรรยา เรืองมาลัย (2525 : 56) ได้ศึกษาผลของการใช้แบบฝึกหัดโคลซ ต่อผลสัมฤทธิ์ การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการฝึกทำแบบฝึก โคลซ และไม่ได้ทำแบบฝึกโคลซ ผลสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการทำแบบฝึกหัดโคลซมีผลสัมฤทธิ์ ทางด้านความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกทำแบบฝึกโคลซอย่างมีนัยสำคัญ

กรรณิการ์ ทองทา (2528 : 128) ได้ใช้วิธีการโคลซเพื่อเปรียบเทียบความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้กลุ่มทดลองเรียนการอ่านด้วย วิธีการ อาร์ เอส เอ็ม (R.S.M.) และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีการโคลซ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการทั้งสองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียน ที่เรียนเป็นกลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการโคลซ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่ม กลางและกลุ่มต่ำที่เรียนการอ่านด้วยวิธี อาร์ เอส เอ็ม

ศรีสกุล ด่านยุทธศิลป์ (2529 : 64) ได้ทำการทดลองใช้วิธีการโคลซวิธี SQ3R และคู่มือครู เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการโคลซมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 101) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการ โคลซและสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซมีความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มลิวลัย คำยสงคราม (2534 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบ

โคลงมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยดังกล่าวได้ผลสอดคล้องกัน คือ วิธีการโคลงสามารถใช้ฝึกให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายนักเรียนและครูด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

กัสคอตท์ (Guscott. 1972 : 3864) ได้ทำการประเมินผลแบบฝึกหัดโคลงว่ามีผลต่อการพัฒนาสัมฤทธิ์ ผลจากการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 6 บ้างหรือไม่ โดยตัดคำที่ใช้ในหน้าคำถามซึ่งตัดออกทุก ๆ คำที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดโคลงช่วยให้นักเรียนทบทวนบทสอมาตรฐานที่วัดสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

รินเดอร์ส (Rynders. 1975 : 5676 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านหลาย ๆ วิธี รวมทั้งวิธีการโคลงด้วยโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลง และแบบฝึกหัดที่เป็นข้อความสมบูรณ์และมีคำถาม ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 189 คน ที่สุ่มมาจากโรงเรียนระดับกลางย่านชานเมืองอุตสาหกรรมของเมืองนิวยอร์ก โดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นนักเรียนหญิงกลุ่มหนึ่งและนักเรียนชายอีกกลุ่มหนึ่ง ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกด้วยวิธีโคลงมีประสิทธิภาพในระดับเดียวกับการใช้คำถามฝึกความเข้าใจในการอ่าน

เบล (Beil. 1981 : 50009 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการโคลงในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 117 คน ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลงให้นักเรียนเติมคำในข้อความที่มีความยาว 200 - 500 คำ และมีการอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของคำที่เติมลงในข้อความผลการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยวิธีโคลงมีคะแนนความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรีน (Green. 1982 : 2341 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการโคลงที่ใช้เป็นเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 6 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลง ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกรีนได้ยอมรับว่าวิธีการโคลงเป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

มาร์เลย์ (Marley. 1983 : 2187 - A) ได้ศึกษาวิธีการโคลซในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 2 - 8 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้วิธีการโคลซ ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศ แสดงให้เห็นว่าวิธีการโคลซสามารถนำมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน และสามารถนำมาใช้เป็นกลวิธีในการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการโคลซมักจะกระทำในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษา ส่วนในการสอนอ่านระดับประถมศึกษา มักจะใช้วิธีการโคลซเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายนักในการที่จะนำวิธีการโคลซมาใช้ในการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำวิธีการโคลซมาใช้ในการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพและเพื่อหาวิธีการโคลซแพร่หลายอย่างกว้างในระดับประถมศึกษาต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

ฟังก์ และแวนแนลส์ (Funk and Wagnalls. 1961 : 1073) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบคือการแสดงออกถึงการรับผิดชอบต่อภาระของตน มีความซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้ สามารถจัดการเรื่องและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังหมายถึงความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่ หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติและหลักศีลธรรมด้วย

สมิท (Smith. 1968 : 426) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบของบุคคลไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะรู้สึกหรือกระทำต่อสถานการณ์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

ชานาญ นิศารัตน์ (2524 : 40) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบคือ ยอมรับและสำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็ผลดีหรือผลร้าย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่บิดความรับผิดชอบไปหาผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

วิทย์ วิศทเวทย์ และเสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 35) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบของบุคคลไว้ว่า คนที่มีความรับผิดชอบคือ คนที่ตั้งใจปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่พึงประสงค์ ด้วยความเพียรพยายาม และยอมรับผลของการกระทำนั้นไม่ว่าจะเป็นความชอบหรือความผิดโดยเต็มใจไม่หลีกเลี่ยง

จากความหมายของความรับผิดชอบที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้วยความตั้งใจที่จะปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของตนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ด้วยความเพียรพยายาม และยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลร้ายทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

มิตตัน และแฮริส (Mitton and Harris. 1962 : 407 - 416) ได้ให้ข้อเสนอนะในการฝึกความรับผิดชอบดังนี้

1. การฝึกความรับผิดชอบควรเริ่มตั้งแต่เด็กยังอายุน้อย ๆ
2. เด็กทุกคนควรมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบโดยการปฏิบัติจริง ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน
3. ควรจัดประสบการณ์ ให้เด็กรับผิดชอบ ควรให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล
4. ควรให้เด็กได้ทราบว่าคุณครูหวังอะไรจากตัวเด็ก
5. ในการฝึกความรับผิดชอบนั้นผู้ใหญ่ต้องรู้จักยืดหยุ่น ไม่ควรเร่งรัดเด็กจนเกินไป
6. ต้องระลึกไว้เสมอว่าในการทำงานนั้นเด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่
7. เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อมอบหมายงานให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่
8. การให้เด็กรับผิดชอบเกินความสามารถก็อาจเป็นอันตรายแก่เด็กได้

3.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

นิคม ตั้งคะพิภพ (2516 : 28) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบเป็นบุคคลที่ เชื่อถือได้ มีจริยวัตรดี มีการวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบและละเอียดรอบคอบ รักความก้าวหน้า พึ่งตนเองได้

ประมัต เล็กสวาสดี (2517 : 9) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะต้องสามารถ ปฏิบัติตามสิ่งต่อไปนี้

1. ช่วยเหลืองานครอบครัว และส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
2. ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้
3. กล้าเผชิญต่อความเป็นจริง
4. ตั้งใจทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
5. รับผิดชอบต่อตนเองทั้งครอบครัว การเงิน การงาน และการเรียน
6. ดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของตัวเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
7. รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

3.3 การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน

ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานเป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกอบรมตั้งแต่ในวัยเด็ก คุณลักษณะนี้จะต้องพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นจนกระทั่งไปสู่วัยผู้ใหญ่ ในระยะแรก ๆ ของชีวิต เด็กยังช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา แต่เมื่อโตขึ้นจะมีความสามารถด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และช่วยตัวเองได้มากขึ้นทีละน้อย จะค่อย ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น การพัฒนาความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานให้เด็ก ควรจะเริ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป เริ่มด้วยการทำให้ทำงานที่ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีประสบการณ์การทำงานด้วยตนเอง (Hourbock. 1977 " : 244)

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

งานวิจัยในประเทศ

ชะอ้อน ทองสงไสม (2525 : 35) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มและการเรียนทั้งสองแบบทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า ความรับผิดชอบของกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประภัสสร ไชยชนะใหญ่ (2529 : 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส กับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พรวรรณ แก่นทอง (2529 : 53) ได้ใช้แบบบาทสมมุติในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อชุมชนดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุปราณี ศรีใสคำ (2531 : 132) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประกอบการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน ความรับผิดชอบของนักเรียนแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประกอบการเรียนมีความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สุนันท์ วิศวสมภพ (2538 : 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยชุดมินิคอร์ส กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดมินิคอร์ส และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

เพ็ค (Peck. 1958 : 350) ศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การทำงานขึ้นอยู่กับ การฝึกวินัย และการฝึกวินัยโดยอาศัยความรักนั้น จะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงานสูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา เขียร์ส และเลวิน (สุนันท์ วิศวกรรม. 2538 : 51 ; อ้างอิงมาจาก วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. 2517 : 11) ที่ได้สัมภาษณ์พ่อแม่ของ เด็กอนุบาล จำนวน 379 คน เกี่ยวกับการฝึกอบรมเด็กพบว่า การให้ความรักเด็กและการยอมรับ ลูกในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว และการฝึกวินัยโดยใช้เหตุผล จะช่วยให้เด็กทำตามพ่อแม่ ต้องการ และทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การทำงานสูงขึ้น

ฉะนั้น ความรับผิดชอบจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะต้องมีในตัวเด็ก ซึ่งโรงเรียนจะต้อง มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังให้เด็กได้มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อเรื่องความ รับผิดชอบต่อตนเองและหน้าที่การทำงาน เพื่อจะได้เป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติต่อไป

บัตเตอร์เวิร์ท (Butterwarth. 1974 : 204 - 210) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านทัศนคติต่อโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความรับผิดชอบต่อตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และทัศนคติต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทาง บวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงที่มีความสามารถทั่วไปสูงมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทั่วไปต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงพอสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะ พื้นฐานที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การเรียน ดังนั้น จึงควรปลูกฝังคุณลักษณะนี้ ให้แก่เยาวชน ซึ่งโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อ ความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน โดยเฉพาะการใช้วิธีสอนที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เปิด โอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จะทำให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบหรือพัฒนาความ รับผิดชอบสูงขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้เป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านดงวิทยาคาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 42 คน แบ่งเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 21 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกโรงเรียนตามเหตุผลดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมและผลการเรียนของนักเรียนคล้ายคลึงกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีจำนวนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากเพียงพอต่อการทดลองวิจัยครั้งนี้
3. เป็นโรงเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการทดลอง เพราะผู้บริหารและคณะครูให้ความร่วมมือเมื่อได้โรงเรียนแล้วสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละกลุ่มแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือสูง ปานกลาง ต่ำ ซึ่งใช้คะแนนการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ประกอบกับการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนจากครูผู้สอนภาษาไทย

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยวิธีการโคลซ
2. แผนการสอนที่ใช้สอนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว
4. แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ซึ่งดัดแปลงจากของวัฒนา สิ่งสัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 133) และหาคุณภาพแล้ว จำนวน 20 ข้อ

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนภาษาไทยโดยวิธีการโคลซ เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษากระบวนการวิธีการจัดกิจกรรม ลำดับขั้นการสอนและข้อเสนอแนะในการอ่านจากหลักการสอนของ บาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24)
2. แผนการสอนภาษาไทย ตามคู่มือครู
1. การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) และคู่มือครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ
 - 1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาบทที่ 3,4 ออกมาเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อย และแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ ให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอนแต่ละครั้ง ครั้งละ 3 คาบ 60 นาที และให้ครบ 60 คาบดังนี้
 - 1.2.1 บทเรียนที่ 3 เรื่อง ปิงนกน้ำ จำนวน 30 คาบ
 - 1.2.2 บทที่ 4 เรื่องอยู่กันอย่างรักให้เป็นสุข จำนวน 30 คาบ
 - 1.3 เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมาให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละครั้ง
 - 1.4 สร้างแผนการสอน 2 วิธี

1.4.1 แผนการสอนด้วยวิธีการโคลซ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการสอนของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) แล้วสร้างแผนการสอน จำนวน 20 แผน

1.4.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสอนและการจัดกิจกรรมตามคู่มือครู ในบทเรียนที่ 3 และ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วสร้างแผนการสอน จำนวน 20 แผน

1.4.3 นำแผนการสอนทั้ง 2 วิธีเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์สุนทร เขยขึ้น ศึกษาพิเศษ 7 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก อาจารย์อำพล ชาญศิริเมธา อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนอนุบาลนครนายก และอาจารย์พรศิริ กองนวล อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดหุบเมย จังหวัดนครนายก เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม สื่อ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.4.4 ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดหุบเมย อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 20 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้สอน ภาษา สื่อการเรียน และกิจกรรมที่กำหนด

1.4.5 นำแผนการสอนที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อจัดทำให้เป็นแผนการสอนที่สมบูรณ์ สำหรับใช้ในการศึกษาต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการสร้างข้อสอบภาษาไทยจากหนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของจันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 25 - 28) และศึกษาจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของชวาล แพริตกุล (2520 : 112 - 210) เพื่อเป็นแนวทางในการตั้งคำถาม

2.2 สร้างแบบทดสอบแบบคู่ขนานเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 50 ข้อตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้สอน ซึ่งใช้เนื้อหาที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน โดยวัดพฤติกรรมการอ่าน ด้านการแปลความ การตีความ การขยายความ และจับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์สุนทร เขยชื่น ศึกษาพิเศษที่ 7 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก อาจารย์อัทธล ชาณุศิริเมธา อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนอนุบาลนครนายก และอาจารย์พรศิริ กองนวล อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดหุบเมย จังหวัดนครนายก เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (บุญเชิด ภิภูณอนันตพงษ์. 2526 : 87 - 91)

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าวัดหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่วัดจุดประสงค์

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านของแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าตรงนี้ ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อที่มีค่าตรงนี้ ความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่า ข้อทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าตรงนี้มีค่าความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบ 2 ฉบับ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง นครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 100 คน

2.5 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน

2.6 นำผลจากการตรวจให้คะแนน ของแบบทดสอบที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.2 - 0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ให้เหลือฉบับละ 40 ข้อ

2.7 นำแบบทดสอบ 2 ฉบับ ฉบับละ 40 ข้อ ที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบอีกครั้งหนึ่ง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 100 คน

2.8 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน ได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .22 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22 - .61

2.9 นำผลจากการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .74

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจากแบบทดสอบของ
วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 123) ใช้แบบทดสอบเฉพาะส่วนที่เป็นความรับผิดชอบต่อ
หน้าที่การงาน มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดข้อความ วัดพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ วัดพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน จำนวน 7 ข้อ

ตัวอย่างข้อสอบ

(0) ชาวเจ้าทงานตามอารมณ์มากกว่าระเบียบหรือแผนงานที่วางไว้

ก. จริง

ข. ไม่จริง

ค. ไม่แน่ใจ

(00) ในวันอาทิตย์ พี่สาวของกาญจนาและน้อง ๆ ไปดูภาพยนตร์ ซึ่งฉายวันนี้เป็นวันสุดท้าย กาญจนายากไปดูภาพยนตร์เรื่องนี้มาก แต่พรุ่งนี้เป็นวันสอบ ดังนั้นกาญจนาจึงไม่ไปดูภาพยนตร์กับพี่สาว แล้วดูหนังสือสอบ ถ้านักเรียนเป็นกาญจนา จะทำเช่นนั้นหรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่ใจ

วิธีการตรวจ การให้คะแนน ถือหลักการให้คะแนนดังนี้

1. ข้อคำถามในทางบวก ถ้าตอบรับ ให้ 3 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 1 คะแนนและ
ถ้าตอบว่าไม่แน่ใจให้ 2 คะแนน
2. ข้อคำถามในทางปฏิเสธหรือทางลบ ถ้าตอบรับให้ 1 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 3 คะแนน
ส่วนการตอบว่าไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

นำแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
อนุบาลนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่า
อำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อโดยคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่า t ระหว่าง 2.0 ถึง 5.7 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 171) ได้ค่าอำนาจจำแนก (t) ระหว่าง 2.25 - 5.26 และมีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ .71

4. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้
ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย แบบ Randomized Control Group Pretest
Posttest Design

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	$\sim$ X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
X	แทน	มีการจัดกระทำ (การสอนโดยวิธีการโคลซ)
$\sim$ X	แทน	ไม่มีการจัดกระทำ (การสอนตามคู่มือครู)
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

5. วิธีดำเนินการทดลอง

5.1 แบ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนนักเรียน 24 คน และในแต่ละกลุ่มมีนักเรียน 3 ระดับ ตามความสามารถในการอ่านภาษาไทย แล้วกำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามวิธีการโคลซ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

5.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

5.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ

5.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากันตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้นดังนี้

1. กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยใช้เวลาในการทดลอง 60 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 12 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ซึ่งมีกิจกรรมการสอนตามลำดับขั้น ดังนี้

1.1 ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มทำงาน

1.2 หากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการโคลซ ครูควรใช้เวลาในช่วงหนึ่งบอกจุดประสงค์และวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อหา ครูควรเน้นให้นักเรียนกล้าเดาคำซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

1.3 ครูแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context) เพื่อช่วยให้นักเรียนค้นพบสาระสำคัญของเรื่องได้

1.4 ครูอ่านข้อความนั้นให้นักเรียนฟัง ในขณะเดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านตามในใจ ครูควรอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ให้นักเรียนรอคอย ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในระหว่างที่อ่าน ครูอาจจะใช้คำว่า "ช่องว่าง (Blank)" แทนคำที่ตัดออก

1.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมาย และหลักการใช้ภาษาด้วย ครูแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการคิดหาคำที่หายไปโดยพิจารณาจากคำขึ้นต้นทั้งในด้านความหมายและไวยากรณ์ ซึ่งนำหน้าและตามหลังคำที่ถูกตัด ถ้านักเรียนยังมีปัญหาในการเลือกคำตอบ ครูอาจให้อักษรตัวแรกของคำที่ถูกตัดก็ได้

1.6 ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูเห็นว่าเขาจะต้องร่วมมือกันในกลุ่ม และให้มีเหตุผลในการเลือกคำตอบ ครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ซึ่งจะช่วยลดความขัดแย้งและความเบื่อหน่ายให้แก่ได้

1.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบกับงานกลุ่มของตน พร้อมทั้งมีการอภิปรายกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้อธิบาย พร้อมยกตัวอย่าง

2. กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลอง 60 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 คาบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านในใจ มี 3 ขั้นตอนคือ

1.1 การเตรียมการอ่าน

1.1.1 กิจกรรมสร้างประสบการณ์พื้นฐาน เช่น สนทนาเกี่ยวกับชื่อเรื่อง ตูภาพหนังสือแล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ นำคำสำคัญในเรื่องมาสนทนาว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำนั้นอย่างไรบ้าง

1.1.2 อ่านคำยากในบทเรียน

1.1.3 ตั้งจุดประสงค์การอ่าน เช่น อ่านบทเรียนแล้วให้นักเรียนหาคำตอบ หรือใจความสำคัญหรือหารายละเอียดหรือเพื่อสรุปความ

1.2 การอ่านในใจ

1.2.1. อ่านสำรวจและตั้งคำถาม ใช้ทักษะการอ่านข้าม ๆ เพื่อตั้งคำถาม

1.2.2 อ่านพินิจพิเคราะห์และตอบคำถาม คือ การอ่านเพื่อหาคำตอบ อาจเป็นคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น จับประเด็นสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง หาเหตุและผลและเหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

1.2.3 ตอบคำถามและทบทวน ผู้อ่านตอบคำถามลงสมุดและทบทวนตรวจสอบคำตอบจากบทเรียนแล้วแก้ไขคำตอบให้ถูกต้อง

1.3 การทำแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน และนำไปสู่การพูด การฟัง และการเขียน

ขั้นที่ 2 ศึกษาความรู้ทางภาษา

2.1 หลักภาษา

2.2 การใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 การเขียนตามรูปแบบ

ขั้นที่ 4 การอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การฝึกอภิปรายข้อคิดจากบทเรียนการเขียนลำดับเรื่อง

5.5 ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนเรียน

5.6 ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ เป็นคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ เป็นผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2/ หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) คำนวณจากสูตร (ล้วน
สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 76)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

- เมื่อ s^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ เป็นผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ เป็นผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่ม
 $N-1$ เป็นจำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of Freedom)
 X เป็นคะแนนแต่ละตัว

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2527 : 89 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยใช้เทคนิค 27% ของจุ่ง เตห์ ฟาน (ส่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 217)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยโดยคำนวณจากสูตรของ คูเคอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p คือ สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง นั่นคือสัดส่วนของคนทำถูกกับคนทั้งหมด

q คือ สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$

S_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ โดยใช้วิธีการแจกแจงแบบที (t-distribution) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t คือ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}_H$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบต่อการเรียนภาษาไทย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของ Cronbach ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
S_i^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัดทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 101)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$	เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{X}_2$	เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2	เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
s_2^2	เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียน

ภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละระดับความสามารถ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทาง แบบ Several Observations per cell โดยนำ Difference Scores มาวิเคราะห์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 123)

Source of Variation	SS	df	MS	F
ROW	SSR	$r - 1$	$\frac{SSR}{df_R}$	$F_R = \frac{MS_R}{MS_E}$
Column	SSC	$C - 1$	$\frac{SSC}{df_C}$	$F_C = \frac{MS_C}{MS_E}$
Interaction	SS(RC)	$(r-1)(C-1)$	$\frac{SS(RC)}{df_{(RC)}}$	$F_{(RC)} = \frac{MS_{(RC)}}{MS_E}$
Error	SSE	$rc(n-1)$	$\frac{SSE}{df_E}$	
Total	SST	$rcn-1$		

- เมื่อ r แทน จำนวนวิธีสอน ในที่นี้เท่ากับ 2 วิธี
c แทน ระดับความสามารถทางการเรียน ในที่นี้เท่ากับ 3 ระดับ
n แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ในที่นี้เท่ากับ 7 คน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S ²	แทน	ความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - Distribution
df	แทน	ค่าแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของคะแนน
P	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอน
โดยวิธีการโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent

ตาราง 2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน
โดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S ²	t
กลุ่มทดลอง	21	26.1428	29.0285	1.4898
กลุ่มควบคุม	21	24.1428	24.6285	

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับ
กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอน
อ่าน โดยวิธีการโคลซกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent
ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการโคลซกับการสอนอ่านตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S ²	t
กลุ่มทดลอง	21	49.1904	19.0619	1.9541
กลุ่มควบคุม	21	46.2380	28.8904	

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ Several Observations per cell ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	4.67	1	4.67	0.7484
ระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย	28	2	14	2.2436
ปฏิสัมพันธ์	0.76	2	0.38	0.0609
ความคลาดเคลื่อน	224.72	36	6.24	
รวมทั้งหมด	258.15	41		

$$F .05 (1,36) = 4.11$$

$$F .05 (2,36) = 3.26$$

จากตาราง 4 แสดงว่า

ก. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. วิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	6.88	1	6.88	0.3825
ระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย	91	2	45.5	2.5362
ปฏิสัมพันธ์	5.2	2	2.6	0.1449
ความคลาดเคลื่อน	646	36	17.94	
รวมทั้งหมด	749.08	41		

$$F .05 (1,36) = 4.11$$

$$F .05 (2,36) = 3.26$$

จากตาราง 5 แสดงว่า

ก. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. วิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซกับวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งพอจะสรุปขั้นตอนและผลการศึกษาได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านดงวิทยาคาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 42 คน แบ่งเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 21 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกโรงเรียนตามเหตุผลดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมและผลการเรียนของนักเรียนคล้ายคลึงกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

1.2 เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีจำนวนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากเพียงพอต่อการวิจัยในครั้งนี้

1.3 เป็นโรงเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการทดลอง เพราะได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและคณะครู

ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนบ้านดงวิทยาคารด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก ได้เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีผลการเรียนเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ การจัดระดับนักเรียนดังกล่าว จัดโดยใช้คะแนนสอบการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บลาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แผนการสอน

2.1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนที่ใช้การสอนโดยวิธีการโคลซที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวการสอนของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) ซึ่ง

ได้ผ่านการตรวจแก้ไขความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำมาใช้ในการทดลองจริง จำนวน 20 แผน โดยใช้เวลาสอน 60 คาบ

2.1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนตามคู่มือครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวการสอนหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไขในด้านความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำมาใช้ในการทดลองจริง จำนวน 20 แผน โดยใช้เวลาสอน 60 คาบ

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านในด้านแปลความ ตีความ ชยายความ และจับใจ ความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยใช้แบบทดสอบแบบคู่ขนาน เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และนำไปหาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .22 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22 - .61 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .74

2.3 แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ซึ่งดัดแปลงจากแบบทดสอบความรับผิดชอบของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 133) และหาคุณภาพแล้ว จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ระหว่าง 2.25 - 5.26 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .71

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 คาบ รวมเวลาการสอนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 60 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ก่อนการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองใช้การสอนโดยวิธีการโคลซ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 60 คาบ

3.3 สิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ซึ่งเป็นฉบับคู่ขนานกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยฉบับเดิม

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลงกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลงกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลง และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลง และการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีปฏิสัมพันธ์ต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

การที่นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

วิธีการโคลซเป็นวิธีการที่ผู้อ่านจะต้องคิดหาคำเพิ่มเติมที่ถูกตัดไป และการเดาคำที่ถูกตัดออกไปนั้น ผู้เรียนจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด ตลอดจนถึงเน้นในบริบท (Culhane, 1970 : 410) นอกจากนี้การเรียนโดยวิธีการโคลซใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด เน้นในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนแนวคิดจากประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านทำให้เกิดความเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ดังที่ สุกพันธ์ สุกมลสันต์ (2530 : 18) ได้กล่าวถึงหลักที่มาของวิธีการโคลซในความสัมพันธ์กับการอ่านมีแนวคิดเชิงทฤษฎีสันนิษฐาน คือทฤษฎีหลักการปิดของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ ซึ่งกล่าวว่า บุคคลสามารถรับรู้ภาพเหตุการณ์ หรือสารสนเทศที่ไม่สมบูรณ์ เป็นรูปภาพเหตุการณ์หรือสารสนเทศที่สมบูรณ์ได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ได้ ซึ่งจะทำได้มากหรือน้อยแล้วแต่ความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ส่วนการสอนอ่านตามคู่มือครูนั้น เนื่องจากว่าคู่มือครูที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นฉบับที่ปรับปรุงใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2533 ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนคำศัพท์ การอ่านเข้าใจ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง การหาใจความสำคัญของย่อหน้า การวิเคราะห์

เนื้อเรื่อง จะเป็นการเรียนโดยใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Schema) ของนักเรียน มาผสมผสานกับความรู้ใหม่ เป็นการเรียนที่เน้นการจัดเตรียมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 13) ที่กล่าวว่า การอ่านคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม จะพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง อาจเนื่องมาจากเหตุผล คือ การเรียนโดยวิธีการโคลซ ผู้เรียนยังได้ทบทวนแบบฝึกหลายชนิด ซึ่งมีทั้งแบบมีตัวเล็อกให้ แบบมีกลุ่มคำไว้ให้เล็อก และแบบมีอักษรตัวแรก ตัวกลาง หรือตัวสุดท้ายใน แต่ละช่องว่างตามที่เชินเฟลด์ (Schoenfeld. 1980 : 149) ได้เสนอแนะไว้ว่ามีความเป็นปรนัยและสะดวกต่อการตรวจ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนได้ทบทวนสิ่งแปลกใหม่ไปเรื่อย ๆ ไม่ซ้ำซาก จึงเป็นเหตุให้นักเรียนสนใจและมีแรงจูงใจที่จะเรียนมากขึ้น และจากการที่ กู๊ดแมน (Bastidas. 1984 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Goodman. 1967 : 20) กล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาเชิงจิตวิทยา ผู้อ่านจะเดาถูกหรือผิดก็ได้ วิธีการโคลซก็เป็น การฝึกให้นักเรียนเดาเป็น ทำให้รู้จักเสี่ยงนักเรียนจึงรู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้นที่จะเสี่ยงเดาคำ ที่ถูกต้อง และในแบบฝึก โดยวิธีการโคลซมักจะมีคำซ้ำซ้อนพอที่จะทำให้ให้นักเรียนเดาได้ จึงทำให้นักเรียนสามารถเดาคำมาเติมในช่องว่างได้ถูกต้อง ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เอ็ดเกน (Aitken. 1977 : 64 - 65) ได้กล่าวว่าแบบฝึกของวิธีการโคลซนั้นลักษณะของภาษาจะต้องมีความซ้ำซ้อนที่พอจะทำให้เดาได้ ซึ่งมีมากเท่าไรก็จะสามารถเดาคำแต่ละช่องได้แม่นยำขึ้นเท่านั้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการโคลซ มีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง คือ การเฉลยคำตอบทันทีหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการโคลซทุกขั้นตอนแล้ว นักเรียนจะได้ทราบผลย้อนกลับ (Feedback) เป็นการจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น และนักเรียนสามารถนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อที่จะทำแบบฝึกในครั้งต่อไปให้ถูกต้องมากขึ้น

ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองนั้น อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้มีโอกาสเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ทำให้นักเรียนได้ทราบถึงตัวละครสำคัญในเรื่อง ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และผลของการกระทำในเรื่อง นักเรียนสามารถลำดับความและเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ ทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 66) ที่ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ได้มาจากคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน และเมื่อไร ระดับสูง ขึ้นมาคือได้จากคำถาม ทำไม เหตุใด อย่างไร และระดับความเข้าใจสูงสุดคือ ตัดสินใจว่าสิ่งที่อ่านเป็นประโยชน์หรือโทษอย่างไร ก็คือ ข้อคิดที่ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักเรียนจะต้องตอบทุกครั้งในแผนภาพโครงเรื่อง เหตุผลดังได้กล่าวมาแล้วจึงทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครูทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยดีขึ้นเท่าเทียมกัน ผู้สอนสามารถนำเอาวิธีการโคลซไปใช้ในการเรียนการสอนอ่านแทนวิธีการสอนตามคู่มือครูได้ด้วย ดังเช่น ผลการวิจัยของ มาร์เลย์ (Marley. 1982 : 2187-A) ที่พบว่ากลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการโคลซ และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนปกติ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซกับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และผลการทดลองนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร ไชยชนะใหญ่ (2529 : 57) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซกับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความ
 รับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนโดยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครูเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้
 ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม โดยมอบหมายให้นักเรียนช่วยกันทำงาน ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการฝึก
 ให้นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองภายในกลุ่ม มีโอกาสเรียนรู้การปฏิบัติตนในสังคม มีโอกาส
 ได้ฝึกความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติจริง สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งสอดคล้อง
 กับที่มิตตันและแฮร์ริส (Mitton and Harris. 1962 : 407 - 416) ที่กล่าวว่า การฝึก
 ความรับผิดชอบนั้นควรฝึกให้ทุกคนได้มีโอกาสฝึกโดยการปฏิบัติจริง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน
 และควรจัดประสบการณ์ให้เด็กรับผิดชอบให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ การสอนทั้ง 2 วิธี ยังฝึกให้นักเรียนมีการวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความ
 เพียรพยายามตั้งใจทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ตรงต่อเวลาในการทำงาน มีความละเอียดถี่ถ้วน
 เพื่อให้งานสำเร็จตรงตามจุดหมาย เมื่อเผชิญปัญหาอุปสรรคจะพยายามแก้ไขให้ลุล่วงไปได้
 ดังที่ นิคม ตั้งคะพิภพ (2516 : 28) กล่าวว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้
 มีอิริยาบถดี มีการวางแผนก่อนลงมือทำงาน ละเอียดรอบคอบ และรักความก้าวหน้า และยัง
 สอดคล้องกับ ประจักษ์ เล็กสวาสดี (2517 : 9) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะต้องตรงต่อ
 เวลา ซื่อสัตย์ กล้าเผชิญต่อความเป็นจริง ตั้งใจทำงานโดยนัยยอมต่ออุปสรรคทั้งปวง และ
 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

ดังนั้น การสอนความเข้าใจในการอ่านโดยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู สามารถ
 พัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เพราะลักษณะการสอนจะยึด
 นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม เน้นกระบวนการกลุ่ม กิจกรรมทุกอย่างเปิดโอกาส
 ให้นักเรียนมีส่วนร่วม และฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่
 ซึ่งหากนักเรียนขาดความรับผิดชอบไปคนใดคนหนึ่งจะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถ
 บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้ได้ ดังนั้นการที่ให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้โดยวิธีสอน
 ด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครูจึงเป็นการฝึกความรับผิดชอบให้นักเรียนอีกวิธีหนึ่ง โดยที่
 ครูเป็นเพียงที่ปรึกษาในการทำกิจกรรม และให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น วิธีการเช่นนี้จะช่วย
 ฝึกนิสัยความรับผิดชอบให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

จากผลการทดลองปรากฏว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงไม่ว่าจะได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ หรือการสอนตามคู่มือครูก็ตาม ยังคงมีความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยปานกลางและต่ำ เมื่อได้รับการสอนทั้ง 2 วิธีแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำเหมือนเดิม เนื่องจากการสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในการจับใจความ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของใจความ จนสามารถเข้าใจเรื่องได้ถูกต้อง และสรุปข้อคิดของเรื่องได้ ดังนั้นการสอนทั้งสองวิธีนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันได้ไม่ว่าจะเป็นระดับสูง ปานกลาง หรือต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 107) ที่พบว่า การสอน 2 วิธี คือวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ดังนั้น การสอนทั้ง 2 วิธีนี้ สามารถนำไปใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง ปานกลาง หรือต่ำ

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

จากผลการทดลองปรากฏว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง ปานกลาง หรือต่ำ ไม่ว่าจะได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ หรือการสอนตามคู่มือครู นักเรียนก็จะมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับสูง ปานกลาง หรือต่ำ เหมือนเดิม เนื่องจากการสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน จะต้องมีความตั้งใจ มีความพยายาม งานที่ได้รับมอบหมายจึงจะประสบความสำเร็จได้

การที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงและปานกลาง มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำนั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงและปานกลาง มีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ มีความมั่นใจที่จะตอบคำถามจากเรื่อง มีความพยายามที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จ สามารถส่งงานได้ทันตามกำหนดเวลา ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำนั้น เมื่ออ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ จับใจความของเรื่องไม่ได้ จะไม่มีความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น หรืออภิปรายเหตุผลต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงและปานกลาง มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภัสสรไชยชนะาหุ (2529 : 64 - 65) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครู พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น การสอนทั้ง 2 วิธีนี้ สามารถนำไปใช้ฝึกความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยได้ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง ปานกลาง หรือต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารายครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่ได้จากผลการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้ในการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนอาจนำวิธีสอนโดยวิธีการโคลงไปใช้ในการเรียนการสอนปกติ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม และฝึกความรับผิดชอบได้

1.2 ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรคอยให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา และเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น โดยเฉพาะผู้ที่ยากเรียน ครูควรให้กำลังใจเป็นพิเศษ เพื่อไม่ให้เด็กเรียนเกิดความท้อแท้ และเบื่อหน่ายการเรียน

1.3 ในการเรียนการสอนคาบแรก ๆ นั้น เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบใหม่ ครูควรมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ำให้การชี้แนะ คำเินการสอนให้เป็นไปตามขั้นตอน สร้างบรรยากาศที่ดี ไม่ตึงเครียด ค่อย ๆ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าอภิปรายแสดงความคิดเห็น เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และอยากจะเรียนในคาบต่อ ๆ ไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองการสอนโดยวิธีการโคลนในระดับชั้นประถมศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป เพราะจะมีพื้นฐานทางภาษาอยู่พอสมควร

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่น ๆ เป็นต้นว่า ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนใจ ความสามารถทางการใช้ภาษาในการเขียนเรื่อง ย่อความ เป็นต้น

2.3 ควรมีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เข้าชั้นเรียนไม่ครบจำนวนครั้งตามแผนการสอน เพื่อจะทำให้นักเรียนได้รับการฝึกและได้รับความรู้เท่าเทียมกับนักเรียนอื่น ๆ ในชั้นเรียน ทั้งนี้จะส่งผลให้คะแนนการประเมินหลังการทดลองเพิ่มมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

3.1 การสอนโดยวิธีการโคลน สามารถฝึกให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมมือกันคิดแก้ปัญหา แสดงความคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ มีความรับผิดชอบ ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

3.2 นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้า เนื่องจากบางวันมีชั่วโมงเรียนในช่วงเวลาสุดท้าย ถึงแม้ว่า วิธีสอนและการดำเนินการสอนจะดีเพียงใด ก็ไม่สามารถทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ เนื่องจากความเหนื่อยล้า ทำให้นักเรียนไม่ตอบสนองต่อวิธีสอนของครูเท่าที่ควร

3.3 นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำจะขาดความมั่นใจในตนเอง ค่อนข้างขี้อาย และวิตกกังวล ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น มักจะนั่งฟังเฉย ๆ ครูควรให้ความสนใจให้มาก พยายามสร้างแรงจูงใจ ำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและร่วมทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน

અનુસૂચિત

บรรณานุกรม

- กรรณิการั ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- กรรณิการั พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- กาญจนา ปราบพาล. การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- โกวิทย์ ทองอยู่. การเปรียบเทียบคุณภาพแบบทดสอบแบบเลือกตอบและแบบโคลซในการวัดมโนทัศน์ทางจิตติศาสตร์ของนักเรียน ป.6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- จรรยา เรืองมาลัย. ผลของการใช้แบบฝึกโคลซต่อสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- จรัสศรี กิจบุญชูต่อนันต์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- จันทอร บุรณบรรพต. "การใช้วิธีโคลซประเมินความสามารถในการอ่าน," วารสารครูศาสตร์. (2) : 12 - 21 ; สิงหาคม - พฤศจิกายน, 2525.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- จันททัย กลีบเมฆ. "สอนภาษาไทยอย่างไรดี," ประชาศึกษา. 38(6) : 31 ; มีนาคม, 2531.
- จิราพร ทรายคำ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอกับการสอนอ่านตามคู่มือการสอนภาษาไทย. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

จุไรรัตน์ เพิ่มสุข. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีเฮริกากับการสอนปกติ.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
อัสสัณหา.

ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

ชะอ้อน ทองสงไสย. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อัสสัณหา.

ชัญญะ ใครบุตร. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและ
พฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขต
อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีการสอน
ปกติ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2534. อัสสัณหา.

ชานาญ นิสารัตน์. หนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา ส 402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4).
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ปัญหาภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน. เอกสารประกอบคำบรรยาย แผนกวิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัสสัณหา.

นันทรัตน์ ชื่นชนม์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีปกติ. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัสสัณหา.

นิคม ตั้งคะพิภพ. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ความเกรงใจและความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยและจีน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัสสัณหา.

บันลือ พงษ์ตะวัน. มติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

———. "ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่าน," ประชาศึกษา. 8(4) : 11
พฤษภาคม 2529.

- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประจักษ์ เล็กสวัสดิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูการฟังผู้อื่น พฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำ และความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ประภัสสร ไชยชนะใหญ่. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- พรรัตน์ แก่นทอง. การเข้ารับบาทสมมุติพัฒนาการความรับผิดชอบต่อชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- พิมพ์พร อุทัยเลิศ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับใบไม้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- มลิวลย์ ค่ายสงคราม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติ การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- รัตนกร สายแก้ว. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- วิภา ศศิวิมล. "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านขั้นดีความก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นดีความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6," วิจัยสนเทศ. 79(15): 20 ; เมษายน - พฤษภาคม, 2530.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษาไทย (ไทยเอง). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสฐียรพงษ์ วรรณปก. หนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษารายวิชา ส.402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524.
- ศรีสกุล คำมุกทศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนอ่าน 3 วิธี โคลซ SQ3R และตามคู่มือครู. ปรินซิพัล กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สมชัย วุฒิปรีชา. "พบจุดอ่อนเด็กประถมศึกษาทั่วประเทศอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ," เดลินิวส์. 13(10) ; พฤษภาคม 2531.
- สมาน แสงมะลิ. การอ่านกับการพัฒนาชาติในการสัมมนาระดับชาติว่าด้วยการสอนภาษาไทยเพื่อการอ่าน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2528.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก. รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537. เอกสารลำดับที่ 20/2538 ฝ่ายวิจัยและประเมินผลการศึกษาหน่วยศึกษานิเทศก์, 2538.
- สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินซิพัล กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2531.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

- สุชาดา ธีระวัฒน์. "ปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออก," วิทยาสาร. 83(5):24;พฤษภาคม, 2528.
- สุจิตา กองมะสี. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับแบบทดสอบโคลซวิชวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- สุจิตารัตน์ ปิยะมโนธรรม. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มรัตนโกสินทร์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.
- สุธามาศ สังขลาโพธิ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับแบบปกติ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุนันท์ วิทวัสภพ. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- สุปราณี ศรีคำส. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประกอบการเรียนกับการเรียนการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุพัฒน สุกมลสันต์. "แบบทดสอบโคลซวิชและการประยุกต์ใช้," วิทยาการวิจัย. 2(2): พฤษภาคม - สิงหาคม, 2530.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. เอกสารการสอนภาษาไทย 5-การสอน. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ ประชาชน, 2527.

- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. การเปรียบเทียบเข้าใจในการอ่าน การเขียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีแบบปกติในวิชาภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุวนันท์ งามกุลลาบ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535, อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. เล่มที่ 2 กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- _____. เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการความคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- _____. เอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- อ้อยทิพย์ กรมกุล. "ข้อสอบโคลส (Cloze Test)," วารสารภาษาปริทัศน์. 2(71) : 80 ; (ภาคต้นปีการศึกษา 2524) 2524.
- Aitken, Kenneth G. "Using Cloze Procedure as an Overall Language Proficiency Test," TESOL Quarterly. 11(March) : 58 - 66 : 1977.
- Alderson, J.Charles. "Native and Nonnative Speaker Performance on Cloze Tests," Language Learning. 30(1) : 59 - 75 ; June, 1980.
- Anderson, Richard C. "Role of the Reader's Schema in Comprehension, Learning and Memory," Theoretical Models and Process of Reading. International Reading Association, 1985.

- Babbs, Patricia Joan. "The Effects of Instruction in the Use of a Metacognitive Comprehension Monitoring Strategy Upon Fourth Grader's Reading Comprehension and Performance," Dissertation Abstracts International. 44 : 174 - A ; December, 1983.
- Bastidas, Jesus A. "The Cloze Procedure as a Teaching Technique to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 2 : 20 - 24 April, 1984.
- Beil, D. "A Study of Effectiveness of the Cloze Procedure in Developing Reading Comprehension," Dessertation Abstracts International. 42 : 5009 - A, 1981.
- Bloomer, R.H. "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading. May, 1962.
- Bond, Guy L. and Miles A Tinker. "Reading Diffiiculties," Their Diagnosis and Correction. New York: Allpeton Century Corfts, 1975.
- Burmister, Leo E. Reading Strategies for Secondary School Teachers. Massachusetes : Addison Wesley, 1974.

Butterwarth, Thomas W. "The Relationship of Two Different Methods of Reporting Pupil Progress to the Reading Achievement, School; Attitude and Self Responsibility of a Sample of Six Grade Pupils," Dissertation Abstracts International. 35 : 2043-A ; October, 1974.

Carrell, Patricia L. "The Effects of Rhetorical Organization of ESL Reader," TESOL Quarterly. 18(3) : 334 ; September, 1984.

Carrol, John B. Language and Thought. New Jersey : Prentice-Hall The Books-Merrill Company, 1964.

Cooper, David J. and others. To What and How of Reading Instruction: 2nd ed. Ohio : Merill Publishing Company, 1988.

Culhane, Joseph William. "The Use of Interactive Research Process to Study the Adaptation of Cloze for Improving the Reading Comprehension of Expository Materials," Dissertation Abstracts International. 34 : 997 - A ; September, 1973.

Funk and Wagnalls. New Standard Dictionary of the English Language. New York : McGraw-Hill Book Company, 1961.

Gbenedio, U.B. "Two Methods of Teaching Reading in Nigerian Primary Classes," ELT Journal. 40 : 46 - 51 ; January, 1986.

Green De Waundee C. "The Effectiveness of the Cloze Procedure as an Instructional Technique for Improving Reading Comprehension and Enhancing Divergent Production," Dissertation Abstracts International. 44 : A ; February, 1982.

Guscott, Charles Edger. "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achievement and of Reading Comprehension of Selected Sixth - Grade Students," Dissertation Abstracts International. 32 (January) : 3861 - A, 1972.

Hafner Lawrence, E. and Barbara C. Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and vocabulary of Ninth Grade Students. Journal of Education Research. 1 : 34 - 36 ; September - October, 1980.

Hourbock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1977.

Kendall, Janet R., Jana M. Mason and William Hunter. "Which Comprehension? Artifacts in the Measurement of Reading Comprehension," Journal of Education Research. 72 : 233 - 236 ; March - April, 1980.

Lono, Luz Paredes. A TESOL Professional Anthology : Listening, Speaking, and Reading. Illinois : volunteer Publishers, 1987.

Marley, Bernard Michael. "The Use of the Cloze Procedure in Affective Reading Comprehension and the role of Principal in the Experimentation," Dissertation Abstracts International. 43 : 2187 - A ; 87 - A ; January, 1983.

Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. New Yrk : Henry Holt and Company, Inc., 1972.

Miller, Wiltma H. The First R. Elementary Reading Today. New York : Holt - Rinehart and Winston, Inc., 1973.

Mitton, Betty L. and Dale B. Harris. "The Development of Responsibility in Children," The Child : A Book of Reading. 46 : 407-410, 1962.

Oller, John W.Jr. "Varieties of Cloze Procedure," Language Test at School. A Pragmatic Approach. London : Longman Group Limited, 1970.

Perkins, P.G. "Decoding Skill and Vocabulary Knowledge in Reading Comprehension," Dessertation Abstracts Internatonal. 43 : 3802 - A ; May - June, 1982 - 1983.

Pett, James. "Reading as ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 20(3) : 17 - 19 ; July, 1982.

Rynders, Peter. "Use of the Cloze Procedure to Develop Comprehension Skill in the Intermediate Grades," Dissertation Abstracts International. 32(10) : 5676 - 5678 - A ; April, 1972.

Schoenfeld, Florence G. "Instructional Uses of the Cloze Procedure," The Reading Teacher. 34(147) : 151 ; November, 1980.

Smith, Henry Clay. Personality Development. New York : McGraw Hill Book Company, 1968.

Steven, Kathleen S. "The Effect of Topic Interest on the Reading Comprehension of Higher Ability Students," Journal of Educational Research. 6 : 36 - 367 ; July - August, 1980.

Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. Boston College: Harcourt Brace Jovanovich, 1977.

White, Ronald V. "Reading," In Communication in the Classroom : Application and Methods for a Communicative Approach. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. Harlow Essex : Longman, 1981.

ภาคผนวก ก

- แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- แสดงค่าอำนาจจำแนก (t -distribution) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1.	0.48	0.26	21.	0.61	0.26
2.	0.39	0.26	22.	0.72	0.30
3.	0.63	0.39	23.	0.65	0.61
4.	0.26	0.26	24.	0.70	0.30
5.	0.35	0.43	25.	0.76	0.48
6.	0.70	0.35	26.	0.52	0.43
7.	0.80	0.26	27.	0.41	0.43
8.	0.37	0.48	28.	0.43	0.52
9.	0.76	0.30	29.	0.43	0.26
10.	0.65	0.26	30.	0.70	0.61
11.	0.80	0.43	31.	0.61	0.35
12.	0.50	0.48	32.	0.39	0.43
13.	0.63	0.22	33.	0.52	0.30
14.	0.22	0.35	34.	0.52	0.43
15.	0.57	0.61	35.	0.70	0.43
16.	0.52	0.43	36.	0.30	0.61
17.	0.35	0.35	37.	0.61	0.52
18.	0.61	0.43	38.	0.24	0.39
19.	0.74	0.52	39.	0.76	0.30
20.	0.33	0.30	40.	0.54	0.39

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74

ตาราง 7 แสดงค่า t-distribution และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดทัศนคติชอบในการเรียนภาษาไทย

ข้อที่	ค่า t-distribution
1	2.509
2	2.6865
3	2.4443
4	3.7284
5	3.1791
6	4.7057
7	3.7712
8	5.2697
9	2.7295
10	2.1434
11	2.8225
12	3.7701
13	3.5233
14	2.3727
15	3.9428
16	4.2019
17	3.6063
18	5.1863
19	3.3218
20	2.5306

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .71

ภาคผนวก ข

- ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 8 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ชื่อ ที่	กลุ่มทดลอง		ชื่อ ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	23	29	1	23	29
2	25	32	2	25	32
3	26	31	3	20	27
4	26	34	4	26	28
5	24	30	5	23	30
6	25	29	6	23	28
7	26	34	7	20	26
8	24	28	8	23	29
9	25	27	9	18	25
10	19	28	10	22	28
11	18	25	11	20	22
12	22	30	12	19	24
13	21	31	13	19	26
14	24	27	14	20	23
15	12	20	15	18	20
16	18	25	16	19	19
17	15	15	17	14	13

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ที่	กลุ่มทดลอง		ข้อ ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
18	13	18	18	15	20
19	16	22	19	16	21
20	15	24	20	14	22
21	15	19	21	99	15

ตาราง 9 แสดงคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ข้อ ที่	กลุ่มทดลอง		ข้อ ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	46	48	1	52	54
2	48	50	2	46	48
3	50	58	3	50	54
4	42	54	4	50	46
5	42	48	5	36	56
6	46	49	6	46	48
7	48	50	7	40	44
8	39	44	8	55	58
9	45	56	9	40	41
10	42	47	10	28	39
11	45	54	11	41	47
12	41	48	12	32	43
13	46	54	13	29	42
14	40	46	14	48	48
15	45	46	15	39	48
16	42	48	16	37	36
17	36	50	17	37	53
18	42	49	18	41	50
19	33	48	19	39	41
20	43	48	20	44	45
21	33	38	21	28	43

ภาคผนวก ค

- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 1 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกหน้า

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านในใจจะมีประสิทธิภาพได้ เมื่อผู้อ่านสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญ และเรียงลำดับเรื่องได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 อ่านในใจแล้วตอบคำถามและบอกเหตุการณ์ของเรื่องเรียงตามลำดับได้

2.2 อ่านในใจเรื่องในบทเรียนแล้ว สามารถอธิบายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3. เนื้อหา

เรื่อง ปิงนกหน้า ตั้งแต่เมื่ออย่างเช้าเดือนพฤศจิกายน...จนถึงและสี่ขีดจนแทบจะไม่มีสี"

- ค่ายากในบทเรียน

- เนื้อเรื่อง

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนถึงชื่อเรื่องปิงนกหน้า และช่วยกันอธิบายว่า ปิงนกหน้าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร นกหน้าหมายถึงอะไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบคือ

ลูกแมวตัวหนึ่งมีนิสัยเกเรชอบรังแกสัตว์ที่ตัวเล็กกว่า เมื่อพบเต่าคลานตัวมดไต่ยาก็เดินไปรอบ ๆ ตัวเต่า เห็นทางสั้นนิดเดียวก็หัวเราะ (ก็, คุย, ทะเลาะ, เหยียบ) ว่าทางของตนยาวกว่า พร้อมทั้ง (หัวเราะ, รังแก, ตะ, แก้ว) ทางไปมา และหัวเราะเสียงดังด้วยความ (ขบขัน, สะใจ, เกลียศ, หยอกล้อ) เต่าพูดว่า "ไม่เห็นน่าขัน สัตว์ (ตัวหนึ่ง, แมว, ตัวเล็ก, ทั้งหลาย) ก็มีทางยาวไม่เท่ากันทั้งนั้นละ..."

คำตอบที่ถูกคือ คุย, แก้ว, ขบขันและทั้งหลาย

ครูสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของตนจากการอ่านเรื่อง

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำตามวิธีการโคลซ ให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจความสำคัญของเรื่องได้ เช่น

เมื่อถึงฤดูหนาว อากาศเป็นอย่างไร

นักเรียนจะป้องกันความหนาวได้อย่างไร

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษา และคำนึงถึงมารยาทของการเป็นผู้พูดและผู้ฟังด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก ให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนกับเฉลยที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับคำที่นักเรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนตอบคำถามของครูเป็นการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ ต่อไปจึงให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่อง

5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 บัตรคำ

5.2 แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

5.3 หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต

6.1.1 การพูดอธิบายความหมายของชื่อเรื่อง ความหมายของคำ ชนิดของคำ

6.1.2 การอ่านในใจ (การตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน)

6.2 ตรวจผลงาน

- แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่อยู่ในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

เมื่ออย่างเช้าเดือนพฤศจิกายน ลมหนาวพัดโชยมา บุญหลายเห็นเพื่อน ๆ หลายคนต่างพูดกันถึงเสื้อกันหนาวของตน มาลีพูดว่า เธออยากทำให้ _____ (ลม อากาศ เริ่ม อุณหภูมิ) หนาวเร็ว ๆ จะได้สวม _____ (หมวกกันหนาว รองเท้ากันหนาว ถุงเท้ากันหนาว เสื้อกันหนาว) ที่พ่อซื้อให้ ส่วนสายพิณ _____ (บอก เล่า เห็น สนทนา) ว่า เธออยากสวมเสื้อไหมพรมสี _____ (สวย ดี เก่ง เลิศ) ที่พี่สาวถักส่งมาให้ ทองกราน _____ (แต่ หรือ จึง และ) เต้นดูถึงเสื้อกันหนาว _____ (อัน ตัว ชิ้น ผืน) สวยของตน ใคร ๆ _____ (ควร ต้อง ต่าง แต่) ก็มีเสื้อกันหนาว _____ (ดี สี อัน ซึ่ง) สวยที่จะใส่มา _____ (บ้าน ปิง โรงเรียน โรงพยาบาล) หากอากาศใน _____ (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูแล้ง ฤดูหนาว) หนาวจริง ๆ แล้ว โรงเรียน _____ (ของ สำหรับ เพื่อ แห่ง) บุญหลายคงมีเสื้อกันหนาวหลาก _____ (สีล้น แพรพรรณ หลาย ตัว) รวากับชุดดอกไม้ _____ (หลาย นานา ต่าง ๆ มากมาย) พรรณ

"ใครต่างก็มีเสื้อกันหนาว _____ (อัน ชิ้น ตัว สี) ไหมสีสวยใส่ด้วยกันทั้งนั้น"

_____ (สายพิณ มาลี ทองกราน บุญหลาย) คิดแล้วก็ถอนใจ _____ (แต่ เพราะ จึง หรือ) เขามีแต่เสื้อกันหนาวตัวเก่า ๆ ที่เนื้อผ้าบางและสีซีดจางแทบจะไม่มีสี

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ถูกต้อง จะสามารถนำไปใช้ในการเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การสื่อสารจะได้ผลดี ถ้าผู้พูดและผู้ฟังมีการยทาทนการฟัง การพูด

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 อ่านในใจแล้วสามารถเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้ตามลำดับเหตุการณ์

2.2 มีการยทาทนการฟังและพูด

3. เนื้อหาของบทเรียน

เรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่บทหลายค้อย ๆ เลียงออกจากกลุ่มเพื่อน...จนถึงเขาคิดเสมอว่า ปิงกว้างใหญ่ไพศาลนี้คือทะเลนั่นเอง"

- เนื้อเรื่อง
- การใช้ภาษา (มารยทาทนการฟังและพูด)
- การพัฒนทักษะทางภาษา (การอภิปราย การเล่าเรื่อง การเขียนลำดับเรื่อง)

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูกล่าวทักทายและบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน สันทนาถึงเรื่องดินฟ้า อากาศ ลักษณะของปิงและทะเล

4.2 ครูทบทวนถึงการเรียนบทเรียนเรื่อง "ปิงนกน้ำ" ที่นักเรียนได้ฝึกอ่านตามขั้นตอนของวิธีการโคลซ ว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ซึ่งนักเรียนจะต้องกล้าแสดงออกในการเดาคำที่หายไปตามความคิดของตน ครูแนะนำถึงมารยทาทนการฟังและพูด

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำตามวิธีการโคลซ ให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้ เช่น

นักเรียนรู้จักต้นจามหรือไม่

บึงกับทะเลแตกต่างกันอย่างไร

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา การเว้นวรรค ในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำที่เหมาะสมวางเส้นมาเติมลงในช่องว่าง โดยนักเรียนต้องพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจชัดเจน เน้นให้นักเรียนคำนึงมารยาทการพูดและการฟังด้วย

4.7 ครูเฉลยโดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานกับเฉลยที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งมีการ อภิปรายร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะและตำแหน่งของคำที่นำมาเติม และ ยกตัวอย่างประกอบ ให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องตามลำดับ เหตุการณ์แล้วเขียนลงสมุด

5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 บัตรคำ

5.2 ข้อความที่ใช้ทำกิจกรรมตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 โดยการใช้การสังเกต

6.1.1 การพูดเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

6.1.2 การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำตามวิธีโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป. 5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่ในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

บุญหลายค่อย ๆ เลี้ยงออกจากกลุ่มเพื่อนที่พูดถึงเรื่องเลื้อกันหนาว เขาเดิน
ตรงไปยังหลังโรงเรียน ซึ่งมีต้นจามต้นหญ้าให้ร่มเงาอยู่ริมรั้ว ทุก ๆ ปี(หาก เมื่อ
เพราะ และ) กล้วยจะสิ้นฤดูหนาว _____ (เขา แก มัน ฉัน) จะออกดอกสี _____
(แดง เหลือง ชมพู แสด) เต็มต้น ดอกจามสีแสด _____ (มอง เห็น เข้มข้น แอบ)
ดูแต่ไกล เหมือนผี _____ (เด็ก ผู้ใหญ่ ใคร ที่ไหน) นกฟ้าหมสึแสดไป (ปิด กลุ่ม ห่อ
ติด) ไว้

บุญหลายยืนอยู่ _____ (บน ใน ใต้ ใต้) ต้นจาม เบื้องหน้าเป็นปิง(เล็ก น้อย
ใหญ่ โต) กว้างสุดลูกหูลูกตา _____ (ฉัน ท่าน เขา เธอ) เป็นเด็กภาคอีสาน _____
(เพราะ และ แต่ จึง) ไม่เคยเห็นทะเล _____ (เป็น เคย เห็น ไป) แต่ฟังพ่อเล่า
และดู _____ (ตาม จาก บน ใน) ภาพบุญหลายยัง _____ (นึก เห็น ผัน) ไม่ออกว่า
ทะเลจริง ๆ _____ (ใหญ่โต กว้างใหญ่ ยืนยาว ลึกล้ำ) ไพศาลแค่ไหน ทุกครั้ง _____
(ซึ่ง อัน แห่ง ที่) บุญหลายมาที่นี่ เขาคิดเสมอว่าปิงกว้างใหญ่ไพศาลนี้คือทะเลนั่นเอง

แผนการสอนที่ 3 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาในเรื่องลักษณะและการใช้ชนิดของคำต่าง ๆ เป็นพื้นฐานที่สำคัญ และการพูดในการเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้ นักเรียนสามารถสรุปลักษณะของคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2 เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำคำชนิดต่าง ๆ มาแต่งเป็นประโยคได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

ใจความจากเรื่องปิงนกน้ำ และการใช้คำ (คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ ตั้งแต่บุพหลายมาที่น้อย ๆ ... จนถึง และจะซื้อเสื้อกันหนาวตัวใหม่มาฝากบุพหลายด้วย"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องปิง เช่น

นักเรียนเคยเห็นปิงไหม

นักเรียนเคยไปเที่ยวทะเลไหม

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้พร้อมทั้งสนับสนุนให้นักเรียนกล้าเดาคำตามความคิดของเขา

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งอาจจะเป็นคำนาม สรรพนาม กริยาหรือวิเศษณ์ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับเฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค จากคำที่ครูกำหนดให้

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ความรู้สึก บ้าน สะพรั่ง กับ ของ น้ำเสียง บึง ปลา ทะเล หูด ถาม
และ น้อง แม่ ชาวประมง บอก เรือ เหมือน จาก พ่อ เหมือนกับ
สัญญา หมาเฒ่า ชาวบ้าน บุญหลาย บอก ทะเล ยัง จะ ทำงาน
อีก กับ อีสาน ใกล้เคียง ๆ จำ เก็บเกี่ยว จะ กลับ

บุญหลายมาที่บ่อย ๆ เขาชอบดูบึงที่กว้างใหญ่จรดขอบฟ้า น้ำในบึงใสสะอาดจนแลเห็น
สาหร่ายที่อยู่ใต้น้ำ ที่ริม _____ มีกอบัวขึ้น _____ ดอกบัวสีชมพูบาน _____ ทุกเช้าและเย็น
มี _____ พายเรือออกหาปลา _____ ชอบดูพวกเขาหา _____ ในบึง เขาอดคิดถึง _____ ไม่ได้
เพราะแม่ _____ ว่าพ่อไปเป็น _____ ไม่กลับมา ใด ๆ _____ กันว่า พ่อของเขา _____
ไม่กลับมาอีกแล้ว _____ กับเพื่อนบ้านของพ่อ _____ สามสี่คนที่ไป _____ ด้วยกันแล้วก็ไม่ _____
มาอีกเลย

"ทะเลไม่ใช่ _____ ของเรา" แม่พูด _____ บุญหลาย "พ่อเป็นลูก _____ ไม่ใช่ลูก
ทะเล" _____ ของแม่เศร้าสร้อย _____ พูดแล้วก็หยุดอยู่เพียงเท่านั้น

บุญหลายทราบ _____ ของแม่จึงไม่เคย _____ ถึงพ่ออีกเลย พ่อก็อยู่ในความ
นึกคิด _____ บุญหลายตลอดมา _____ ว่าพ่อยังอยู่ _____ กับบุญหลาย และ _____ อีกสองคน
บุญหลายยัง _____ ได้ว่า ก่อนพ่อจะ _____ บ้านไปเป็นครั้งสุดท้าย พ่อได้ให้ _____ กับบุญหลายว่า
พ่อ _____ กลับมาในฤดู _____ ก่อนเข้าฤดูหนาว _____ พ่อบอกว่าจะซื้อผ้าไหมผืนใหญ่มาฝากแม่
กับน้อง และจะซื้อเสื้อกันหนาวตัวใหม่มาฝากบุญหลายอีกด้วย

แผนการสอนที่ 4 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การพูดอธิบายเหตุผลเป็นการพูดที่ใช้มากในชีวิตประจำวัน ผู้พูดจะต้องมีหลักการอธิบาย และมีเหตุผลประกอบการพูด จึงจะทำให้การพูดนั้นน่าเชื่อถือ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการพูดอธิบายเหตุผลได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

การใช้คำจากเนื้อเรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "บุญหลายคิดไปพลางเดินไปพลาง ... จนถึง บุญหลายพูดแล้วกับหน้ามึง"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องครอบครัวเช่น

ในครอบครัวของนักเรียนมีกี่คน ใครบ้าง

เมื่ออยู่ที่บ้านนักเรียนมีหน้าที่ทำอะไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ที่ให้พร้อมทั้งสนับสนุนให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของเขา และสามารถบอกเหตุผลได้

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันเดาคำที่หายไปจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ โดยพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเดาคำที่หายไป เน้นให้นักเรียนสามารถอธิบายและบอกเหตุผลในการเลือกคำมาเติมได้

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนกับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลง

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ได้ยิน ตัว นกเป็นน้ำ เมื่อ สะดุ้ง เบา ๆ ากลั ดัน ๆ กระโดด
ว่ายน้ำ ในบึง จะ บริเวณ เกือบกลาง คลาส่า จัน ยืน ที่ เวลา
แหลม จาก มาถึง มอง รบกวณ จับกลุ่ม นักเรียน หัวเราะ ตัวเอง
รู้จึ ครู ทากิน จนกว่า เหนือ คง ปึง ริม เกาะ

บุตหลายคิดไปพลางเดินไปพลาง จนออกนอกรั้วโรงเรียนมาถึงริมบึงนกเป็ดน้ำฝูงใหญ่
บินพรึบขึ้นจากพงหญ้า ส่งเสียงร้องเมื่อคนเดินเข้าไปใกล้

"หน้าหนาวกำลังจะ _____ จริง ๆ" บุตหลายบอก _____ อย่างมั่นใจ
เพราะ _____ จะพากันมา _____ ที่ริมบึงแห่งนี้เมื่อ _____ ถึงฤดูหนาว และนกเป็ดน้ำ _____
อาศัยอยู่ต่อไป _____ จะลั่นฤดูหนาว มันจะ _____ ทากินอยู่ใน _____ และบริเวณรอบ ๆ
บึง _____ เวลาใกล้ค่ำ ฝูงนกเป็ดน้ำจะ _____ ขึ้นจากน้ำ ส่งเสียง _____ เล็กดังระงมไปทั่ว _____
ริมบึง เมื่อถึง _____ นั้น บนท้องฟ้า _____ บินใหญ่ก็จะ _____ ไปด้วยฝูงนกเป็ดน้ำ

เด็กชายยิ้มให้นกเป็ดน้ำ _____ หนึ่งในที่ลอยตัวอยู่ _____ บึง และมองดูเขา _____ อย่าง _____
บุตหลายนั่งลง _____ ริมบึง ร้องทักทายนกเป็ดน้ำ _____ แต่นกตัวนั้นรีบ _____ ถอยห่างออกไป
ทันใดนั้น บุตหลาย _____ เสียงใครคนหนึ่งดังมา _____ ช้างหลัง "นกเป็ดน้ำ _____
ไม่ชอบให้เรา _____ มันหรอก" เขา _____ เล็กน้อยและหันไป _____ เขาเห็นชายคนหนึ่งมา
อยู่ใกล้ ๆ

"คงนึกว่า ครูละซิ" _____ คนนั้นพูดขึ้น พลาง _____ เบา ๆ "แต่ถ้าฉันเป็นครู _____
ก็คงไม่ชอบใจแน่ที่มี _____ หนีออกมาเล่นแถวนี้"

"ผมไม่ได้หนีโรงเรียนครับ เพราะโรงเรียนยังไม่เข้า" บุตหลายพูดแล้วก้มหน้านั่ง

แผนการสอนที่ 5 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกหน้า

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

ภาษาไทยมีสัทวนภาษาใช้ในเชิงเปรียบเทียบอยู่จำนวนมาก การรู้จักใช้สัทวนภาษาไทยพูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาไทยสละสลวยมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านและใช้สัทวนภาษาได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

การใช้คำจากเนื้อเรื่องในบทเรียนปิงนกหน้า ตั้งแต่ "ทำไมเธอจึงชอบมาที่นี้บ่อย ๆ จนถึง เขาารู้สึกเป็นกันเองกับชายแปลกหน้ามากขึ้น"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องคนแปลกหน้า เช่น

นักเรียนเคยพูดกับคนแปลกหน้าหรือไม่

นักเรียนควรเชื่อคำพูดของคนแปลกหน้าไหม

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้ และเน้นให้นักเรียนพยายามเดาคำ ไม่ต้องกลัวว่า จะเดาผิด แต่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำแล้ว แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน เมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับสัทวนภาษาที่มีแบบฝึกหัดหลังจากนักเรียนได้เติมคำแล้ว ให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ใจเด่นระทึก คนแปลกหน้า สัมผัสกว้างใหญ่ไพศาล

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบการสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลง

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดให้

"ทำไมเธอจึงชอบมาที่นี่บ่อย ๆ ฉันเห็นเธอหลายครั้งแล้ว" ชายคนนั้นพูดอีก พลางเดินเข้ามาใกล้

เด็กชายรีบถอย ใจเต้นระทึก ไม่รู้ว่าชายผู้นี้เป็นใคร และเข้ามาหาเขาทำไม

"นกเปิดหน้าต่างนี้เพื่ง ม _____ เมื่อสองสามวันนี่เอง เข่าว่ามัน _____ มาจากไซบีเรีย
โน่น จ _____ ไม่รู้หรือว่าไซบีเรีย _____ ย ที่ไหน มันคงอยู่ _____ มาก นกเปิดหน้าต่างนี้ _____
มากจึงบินได้ไกล ๆ" _____ ย คนนั้นเอ่ยขึ้น

บุตหลายยี่นฟังอย่าง ส _____ จ _____ แต่ไม่พูดอะไร ก _____ ชายผู้นั้น เขาไม่ชอบ _____ ค _____ กับคน
แปลกหน้าง่าย ๆ ช _____ คนนี้อาจจะนำเรื่องที่ _____ มาที่นี้บอก ค _____ ก็ได้

"เธออาจชอบดู _____ ก" ชายแปลกหน้ายัง _____ ค _____ ต่อไป "ฉันเองก็ชอบ ค _____ นก
เหมือนกัน ฉันมาหา _____ ำ ที่ปิ้งนี้เสมอ และคอย ค _____ ว่านกของฉันจะ _____ บ _____ มาเมื่อไร

บุตหลายหันไปมองชายผู้นั้น แล้ว พ _____ อย่างลึมตัวว่า "ลุง ม _____ นกด้วยหรือครับ
ผม _____ ก _____ มีนกเหมือนลุงบ้าง

ชายหาปลาขึ้นมาให้เด็กชาย ช _____ เป็นคนใจดี และทำทาง _____ ง _____ เหมือนชาวบ้านทั่วไป
ช _____ หาปลาเล่าต่อไปอีกว่า เมื่อ _____ ค _____ ทนาวปีที่แล้ว เขาจับนก _____ ค _____ น้า ได้ตัวหนึ่ง มันเป็น
_____ ก _____ หมูแข็งแรง แต่มา _____ ค _____ บ่วงแร้วของพวก พ _____ น _____ ล่านก มันตื่นจนขา _____ ู _____ บ _____ บาดเจ็บ
เขาส่งสาร น _____ ตัวนั้น จึงนำไป ร _____ ำ ที่บ้าน เมื่อมันหายดีแล้ว _____ ู _____ จึงนำมาปล่อยให้มัน ก _____
ไปอยู่กับฝูงของ _____ น _____ ฤดูทนาวปีที่เขา _____ ง _____ มาคอยดูว่า นกเปิดหน้าต่าง _____ ู _____ นั้นจะกลับมาที่นี่อีกไหม

"ถ้ามันกลับมา ลุงจะมันได้หรือครับ" บุตหลายถาม เขารู้สึกเป็นกันเองกับชายแปลกหน้า
มากขึ้น

แผนการสอนที่ 6 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเอง ผู้เขียนต้องสามารถเล่าความรู้สึกหรือการกระทำ
เรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้คำหรือสำนวนภาษาที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

การใช้คำจากเนื้อเรื่องานบทเรียน เรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "ฉันคิดว่าฉันจำเป็นได้ ...
จนถึง แตนกตัวนั้นมันไม่สนใจ จึงได้รับอันตราย"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน
เกี่ยวกับเรื่องอาชีพของผู้ปกครอง เช่น

พ่อของนักเรียนมีอาชีพอะไร

นักเรียนเคยหาลานปิงหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง
ที่ทำให้โดยครูจะมีตัวอักษรชี้แนะให้ ซึ่งอาจจะเป็นตัวอักษรตัวต้น ตัวกลางหรือตัวสุดท้ายก็ได้

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ
แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหา
ของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการ
พิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนเองกับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการวิเคราะห์แบบฝึกหัดว่าคำในเรื่องอย่างไร เขียนอย่างไร และช่วยกันสรุปลักษณะของการเขียนหรือการพูดเชิงบรรยายบนกระดานคำว่า เป็นการเขียนหรือพูด แสดงความรู้สึกหรือการกระทำเรียงตามลำดับเหตุการณ์ โดยใช้คำสันวนภาษาที่สื่อความหมายชัดเจน ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังมองเห็นภาพพจน์ แล้วให้แต่ละกลุ่มกำหนดหัวข้อที่จะพูดหรือเขียนบรรยายเรื่องที่ชอบและช่วยกันเขียนบรรยายตามหัวข้อนั้นส่งครู เช่น คนแปลกหน้า ฉันอยากเป็นนก

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดให้

"ฉันคิดว่าฉันจำมันได้" ชายแปลกหน้าพูด "ฉันลืมบอกเธอไปว่า ก่อนจะปล่อยนกเปิดหน้าต่างมันกลับเข้าฝูงของมัน ฉันได้ฉาลวดเล็ก ๆ ว่าเป็นวงแหวนคล้องข้อเท้ามันไว้ ถ้าฉันเห็นมันอีกฉันต้องจำมันได้แน่"

เด็กชายสนใจเรื่องราว ข _____ ชายแปลกหน้ามาก ไม่ _____ น เขาก็รู้สึกเหมือนว่าได้ _____ กับชายคนนั้นมาแรมปี

ชายแปลกหน้าชวนบุพผหลาย _____ ที่เรือลำเล็ก ๆ ของ _____ ซึ่งจอดอยู่ในพง ห _____ อีกด้านหนึ่งของบึง ใน _____ เรือมีปลาตัวใหญ่ ๆ อยู่ ส _____ สี่ตัว เขาบอกบุพผหลายว่า แต่ อ _____ ปลานบึงทุกตัว แต่ _____ ี่ ปลานบึงเหลือ น _____ เต็มที่ มีคนหา _____ กันมากขึ้น พวกเขา _____ ปลา แม้แต่ปลาตัวเล็ก ๆ _____ เว้น มันจึงไม่เคยทัน ทา _____ พวกคนหาปลาจับ บ _____ ได้บ่อย

"พ่อของผมก็จับปลา _____ ม _____ กันครับ" บุพผหลายพูด _____ ภูมิใจ "แต่พ่อออก _____ ล _____ ไปจับปลากับเรือ _____ ใหญ่"

"จ้ะ" ชายแปลกหน้า พ _____ อย่างตื่นเต้น "พ่อของ _____ ก็เก่งนะซิ เขาคงกลับมา _____ ม _____ เธอบ่อย ๆ กระจ่าง ฉัน _____ ค _____ ว่าพ่อของเธอคงมีของมา ผ _____ เธอทุกครั้งที่มา _____ ี่ ไร่ไหม"

บุพผหลายไม่ตอบ แ _____ ก้มหน้านั่งอยู่เป็น _____ นาน เสียงระฆังสัญญาณเช้า _____ ในภาคบ่ายดังมาจาก _____ น _____ เสียงนกเปิดหน้าต่าง _____ ี่ ร้องมาเป็นระยะ แต่ บ _____ ยังไม่ขยับตัว

"เธออยากรู้ไหมว่า _____ นกเปิดหน้าต่างนั้นจึง _____ ค _____ บ่วงแล้ว" ชายแปลกหน้าเอ่ยขึ้น

"ครับ" บุพผหลายตอบ _____ ี่ แปลกหน้าเงยไปสักครู แล้ว จ _____ กล่าวต่อไปว่า "นก _____ ี่ ตัวนั้นไม่ยอมเชื่อหัวหน้า ผ _____ มันไม่ทำตามกฎระเบียบ ข _____ ฝูงนกชอบหนีไปหา _____ น _____ ตามลำพัง ไม่อยู่ _____ ี่ กันเป็นฝูง จึงได้รับ อ _____ ดิบปวงแล้วของนาย _____ น _____ ที่ดักไว้ ในฝูงนก _____ ี่ หนึ่งจะมีหัวหน้าเป็น ผ _____ ี่ เหมือนกับคนเราอยู่รวม _____ ี่ ต้องมีผู้นำ หัวหน้าฝูงจ _____ พานางในฝูงออกไป _____ ี่ กินตามที่ต้องการ ี่ ในฝูงนกจะมีกฎระเบียบให้ทุกตัวต้องปฏิบัติ แต่นกตัวนั้นมันไม่สนใจ จึงได้รับอันตราย

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องคล่องแคล่วและสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่าน เป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านออกเสียงได้ถูกต้องคล่องแคล่ว สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากเรื่องราวที่อ่านได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

การใช้คำจากเนื้อเรื่องในบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "คนเราก็เหมือนนกนี้แหละ... จนถึง จึงกลับขึ้นบ้านเตรียมตัวไปโรงเรียน"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง กุกระเปาะ เช่น

โรงเรียนของนักเรียนมีกุกระเปาะอะไรบ้าง

นักเรียนคิดว่านกจะมีกุกระเปาะไหม

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้ โดยครูจะมีคำให้เลือกจากนางเงือก

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำตามวิธีการโคลง ให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว เพื่อให้นักเรียนเดาคำจากวลีสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง เน้นความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา การเว้นวรรค ซึ่งจะเป็นการช่วยในการเดาคำจากวลีสำคัญของเรื่อง ในขณะที่ให้นักเรียนอ่านตามนางเงือก

4.5 ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยครู
แนะนำให้นักเรียนสังเกตจากคำชี้แนะที่หน้าหน้าหรือตามหลังคำที่ถูกตัดออก หากนักเรียนไม่สามารถเดา
ความมาได้ ครูอาจแนะนำได้ และให้แต่ละกลุ่มอ่านออกเสียงข้อความที่นักเรียนเติมแล้วทีละคน
เน้นให้ออกเสียงตามความรู้สึกจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ครูคอยแนะนำการใช้เสียงเพื่อดำยทอดอารมณ์ด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับคำที่นำมาเติมในช่องว่าง ครูคอยช่วยเหลือ
ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความที่เติมอีกครั้งหนึ่ง

4.7 ครูเฉลยโดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานกับเฉลยที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งอธิบาย
ถึงเรื่องการอ่านออกเสียงต้องอ่านให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากเรื่องได้
แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านทีละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบการสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำเติมในช่องว่าง)

(การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากเรื่อง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่อยู่บนวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

"คนเราก็เหมือนนกเป็ดน้ำแหละ" ชายแปลกหน้ากล่าว "เราอยู่ที่ไหนก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของที่นี่ อยู่บ้านก็ต้องเชื่อฟังบิดามารดา อยู่ ____ (บ้าน วัด โรงเรียน โรงพยาบาล) ก็ต้องเชื่อฟังครูอาจารย์และ ____ (คิด ปฏิบัติ ศึกษา เรียนรู้) ตามกฎระเบียบของโรงเรียน ____ (เด็ก ผู้ใหญ่ เพื่อน เรา) ทุกคนไม่ว่าเด็ก หรือ ____ (พ่อแม่ ผู้ใหญ่ ครู นักเรียน) อยู่ร่วมกันในสังคม จะ ____ (ต้อง ควร เป็น ทำ) ปฏิบัติตามระเบียบของ ____ (โรงเรียน บ้าน สังคม หมู่คณะ)

นกเป็ดน้ำตัวนั้นไม่ ____ (เป็น ควร ต้อง อยาก) อยู่ในฝูงเพราะมันอาจ ____ (ต้อง ควร ถูก เป็น) เพื่อน ๆ ล้อก็ได้" บุญหลายพูดแย้งขึ้น ____ (ตาม เป็น คือ ของ) ความคิดของเขา "บางที ____ (เธอ เขา มัน แก) อาจไม่มีพ่อก็ได้นะ"

ชายแปลกหน้ามองดูบุญหลาย ____ (และ แต่ หรือ จึง) กลับเป็นฝ่ายเงียบบ้าง วันนั้นบุญหลาย ____ (คิดถึง กลับ นอน เปิด) บ้านอย่างมีความสุข แม้จะ ____ (เป็น ต้อง ถูก คือ) ครูประจำชั้นตำหนิที่มา ____ (กินข้าว ทำงาน เรียนรู้ เข้าเรียน) ในภาคบ่ายไม่ทันก็ตาม ____ (และ แต่ จึง หรือ) เรื่องนกเป็ดน้ำยังติดอยู่ ____ (นอก ใน ใกล้เคียง ใกล้ ไกล) ใจของเขาความจริงบุญหลายก็ ____ (แปลก สงสัย รู้ ทราบ) เหมือนกันว่า ชายแปลกหน้า ____ (พบ เห็น เรียน รู้) เรื่องราวของพวกนกเป็ดน้ำได้ ____ (ใจน เป็นไร อย่างไร เมื่อไร)

หลังจากวันนั้นแล้ว ____ (ชายแปลกหน้า บุญหลาย นกเป็ดน้ำ พ่อแม่) ไม่มีโอกาสได้พบชายแปลกหน้า ____ (อีก บ้าง ละ อย่าง) บางวันเขาเห็นชายแปลกหน้า ____ (วิ่ง พาย แข่ง สู้) เรืออยู่ในฝั่ง บุญหลายอยากไป ____ (เห็น พบ พูดคุย) เขาเหมือนกัน แต่เรื่อง ____ (ชายแปลกหน้า นกเป็ดน้ำ พ่อแม่ บุญหลาย) หม่นมืดปวงแฉะยังคง ____ (เป็น อยู่ คือ เข้า) ในความคิดของบุญหลาย ทำให้ ____ (มัน เขา เธอ ฉัน) ต้องเปลี่ยนใจ เขาไม่อยากเป็น ____ เช่น นกเป็ดน้ำหม่นตัวนั้น ____ (เธอ ฉัน เขา มัน) ไม่อยากละเมิดกฎระเบียบ ____ (แห่ง ที่ ของ ซึ่ง) โรงเรียนอีกต่อไป

ปีนี้อากาศในฤดูหนาว ____ (ร้อน ร้อน หนาว แห้ง) เย็นกว่าทุกปี ชาวบ้านต่างพากัน ____
 (ฝัง ฝัง เมา จด) ไฟเพื่อให้หายหนาว เข้า ____ (คืน ครั้ง แห่ง วัน) หนึ่ง บุญหลายตื่นขึ้นมา
 เห็น ____ (พ่อ ครู น้อง แม่) ก่อกองไฟที่ลานบ้าน เขา ____ (คอย รีบ ควร ต้อง) ลงมานั่ง
 ข้าง ๆ แม่ บุญรวม ____ (หรือ แต่ เพราะ และ) บุญยิ่งน้องของเขาอีกสอง ____ (อัน ตัว ผืน
 คน) ก็ตามมานั่งฝังไฟพร้อม ____ (ตัว หน้า ด้วย กาย) กัน บุญหลายยกมืออ้อ ____ (ไฟ หน้า ตัว
 กาย) เขามองเปลวไฟสีแดงที่ส่ายวูบวาบไปมาราวกับว่ามันกำลังเรีงระบำอย่างสนุกสนาน เขานั่ง
 ฝังไฟอยู่ครู่หนึ่งจึงกลับขึ้นบ้านเตรียมตัวไปโรงเรียน

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอธิบายเป็นการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
อย่างมีเหตุผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายหาข้อคิดจากบทเรียนได้

2.2 เพื่อให้นักเรียนมีการยาทในการพูดและการฟัง

3. เนื้อหา

การใช้คำจากเนื้อเรื่องในบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "เช้าวันนั้นที่โรงเรียน
เหมือนทุ่งดอกไม้จริง ๆ ... จนถึง ไซโย ! เขานิกรเรื่องที่จะเขียนได้แล้ว"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน
เกี่ยวกับเรื่อง ฤดูหนาว เช่น

นักเรียนชอบฤดูหนาวหรือไม่

นักเรียนทำอะไรปกป้องความหนาว

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการเฉลยว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง
ที่หายไป โดยครูให้นักเรียนเติมคำจากตัวอักษรที่กำหนดให้

ครูสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำ ตามความคิดของตนจากการอ่าน

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ
แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหา
ของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
ในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งเมื่อนักเรียนเดิมได้ถูกต้องแล้วจะสามารถหาข้อคิดจากบทเรียนได้ และให้นักเรียนมีมารยาทในการฟังและพูดเมื่อเพื่อนในกลุ่มแสดงเหตุผลของตนเอง ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนเองกับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากบทเรียน

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำตอบในช่องว่าง, มารยาทในการฟังพูด และการสรุปข้อคิดจากบทเรียน)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลง

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดให้

เช้าวันนั้น ที่โรงเรียนเหมือนทุ่งดอกไม้จริง ๆ บุญหลายตื่นตาตื่นใจกับเสื้อกันหนาวสีสันสดใสที่เพื่อน ๆ ต่างสวมมา บุญหลายเดินทอดตัว _____ ความหนาว เนื้อมันหนาวของ _____ เก่าและบางเกินไปเสียแล้ว

ครั้นถึงเวลา _____ เรียน ครูบอกให้เด็ก ๆ ย _____ เก้าอี้ไปนั่งเรียนนานสนาม _____ บุญหลายดีใจมาก เพราะที่ _____ มีแสงแดดอ่อน ๆ ทำให้ _____ ด ความอบอุ่น เมฆบาง ๆ ลอยเลื่อนอยู่ _____ ท้องฟ้า เหมือนว่ามันกำลัง จ _____ ชวนกันไปที่ทะเลสักแห่งหนึ่ง

ครูบอกให้เด็ก ๆ แ _____ เรื่องสั้น ๆ คนละเรื่อง _____ ละ ลับดาที่นี่โรงเรียนมัก _____ ม ส่งเสริมภาษาไทย มีการ บ _____ เขียนเรียงความ และ แ _____ น ตอบปัญหาภาษาไทย ค _____ จะคัดเลือกเรื่องที่นักเรียน _____ น ได้ดีเข้าประกวดด้วย

เด็ก ๆ ต่าง ๆ ค _____ เรื่องที่จะส่งเข้าประกวด มาสี บ _____ ว่าเธอจะเขียนเรื่องเสื้อกัน _____ ว ส่วนสายพินกับทองกรานก็ _____ เรื่องเสื้อกันหนาว ส _____ สวย แต่บุญหลายไม่มีเสื้อกันหนาวสี _____ ย เหมือนคนอื่น เขานึก ใ _____ ออกว่าจะเขียนเรื่องอะไรดี

บุญหลายเอา ม _____ ชุกระเป๋ากางเกง _____ ม หนาวกระโชกมาทำให้ บ _____ ย หนาวสะท้าน เขา ร _____ หนาวจนแทบจะ ก _____ ก นี้อันไม่ได้ เขาเหงงหน้า _____ ง ท้องฟ้าทันใดนั้นก็ _____ น นกเปิดหน้าต่างหนึ่ง บ _____ ผ่านมา มันส่งเสียงร้อง แ _____ เล็กอยู่กลางอากาศ ม _____ เป็นนกเปิดหน้าต่างที่เป็น _____ ง ผูกมาเดี่ยวดาย

บุญหลาย แ _____ มองตามนกตัวนั้น จ _____ มันบินลับสายตา และแล้วเขาพลันนึกอะไรบางอย่างขึ้นได้ เขานึกถึงนกเปิดหน้าต่างของชายหาปลา

ไชโย ! เขานึกเรื่องที่จะเขียนได้แล้ว

แผนการสอนที่ 9 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

ในภาษาไทยมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นจำนวนมาก การรู้จักเลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมายจึงจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนแต่งประโยคหรือข้อความโดยเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "บุญหลายนึกถึงนกเป็ดน้ำ ... จนถึงนกเป็ดน้ำได้ขอบคุณชายแปลกหน้าได้ช่วยชีวิตมัน"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น

นักเรียนเคยเขียนเรื่องหรือไม่

อากาศที่โรงเรียนเป็นอย่างไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้โดยครูจะมีคำถามให้นักเรียนเลือกเติมในช่องว่าง

ครูสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำ ตามความคิดของตนจากการอ่าน เพราะจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป การเลือกใช้คำใดจึงจะถูกต้องเหมาะสม ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน แล้วครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากคำที่ครูกำหนดให้ เช่น ปินปรือ จืดเจวียน พงหู่

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ การแต่งประโยค

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ไป เงิน สำเร็จ หรือ แต่ เพราะ นก แผลง โรงเรียน เขา สวม กำลัง ดี
แต่ง บุญหลาย ทนาว และ กัน มัน ำหม อัน ตัว พบ นาน ลม เลื้อ หมวก
ปลา วัน เก็บ ปิง น้ำ ก็ หลบ จึง เทื่อ กอบัว ไม่

บุญหลายนึกถึงนกเป็ดน้ำตัวที่ช่วยทาปลาเล่าให้ฟัง เขาเขียนถึงนกเป็ดน้ำที่ปิงใหญ่
เขาลงมือเขียนอย่างรวดเร็ว และแล้วนกตัวนั้นก็บินปรืออยู่บนกระดานของบุญหลาย _____
บินมาอย่างว่องไว _____ น่ารัก เขาให้ชื่อเรื่องว่า "ปิงนกน้ำ" _____ ศัพท์ที่เขียนเรื่องได้ _____
เหมือนคนอื่น ๆ

สองวันต่อมา บุญหลาย _____ โรงเรียนแต่เช้า อากาศยังคง _____ เย็นเหมือนเดิม
เขา _____ เลื้อกันทวนตัวเก่ามา _____ เมื่อคืนแม่บอก _____ ว่า ให้สวมเลื้อกันทวน _____ เดิม
ไปก่อน ถ้าแม่เก็บ _____ ได้มากพอแล้ว แม่จะซื้อเลื้อกันทวนตัว _____ ให้บุญหลายและน้อง ๆ
บุญหลายได้ _____ ฟังแม่พูดและไม่รู้เลยว่า _____ อีกสักเท่าไร แม่ถึงจะ _____ เงินพอที่จะซื้อ
เลื้อ _____ ทวนตัวใหม่ได้

ตอนพักเที่ยง บุญหลาย _____ ไปนั่งใต้ต้นจานเหมือน _____ ก่อน เขาชะเง้อมองไปที่ _____
าใหญ่ นกเป็นน้ำเลื้อหัวตัว _____ บินจวดเจวียนอยู่เหนือปิง _____ และพองหัวล้อเล่น _____ ไปมา
วันนี้เขาไม่เห็นชาย _____ หน้า ที่พายเรือมาหา _____ เหมือนวันก่อน ๆ บุญหลาย _____ รู้ว่า
ชายแปลกหน้าได้ _____ นกเป็ดน้ำตัวนั้นแล้วหรือยัง อย่างไร _____ ตาม บุญหลายไม่กังวลอีกแล้ว _____
เรื่องปิงนกน้ำที่เขา _____ ขึ้นนั้น บุญหลายแต่งเรื่องให้ชายแปลกหน้าได้พบกับนกเป็ดน้ำของเขา และ
นกเป็ดน้ำได้ขอบคุณชายแปลกหน้าที่ได้ช่วยชีวิตมัน

แผนการสอนที่ 10 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การใช้พจนานุกรมนอกจากจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
แล้วยังช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อฝึกให้นักเรียนหาคำอ่าน หาความหมายของคำและหาชนิดของคำต่าง ๆ จากพจนานุกรมได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ ตั้งแต่ "เย็นวันนั้นเป็นวันสุดสัปดาห์...จนถึง ก่อนฝน
เข้ากอดแม่ด้วยความดีใจ"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน
เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

นักเรียนเคยสงสัยเรื่องความเข้าประจวบหรือไม่

นักเรียนอยากได้รับรางวัลการประจวบเขียนเรื่องความหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง
ทำโดยให้นักเรียนเลือกคำในวงเล็บมาเติมให้ได้

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ
แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหา
ของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการ
พิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งจะต้องมีความหมาย และชนิดของคำสอดคล้องกับบริบท ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนเอง กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของ คำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน ต่อไปผู้สอนให้นักเรียน รู้จักวิธีใช้พจนานุกรม โดยครูกำหนดคำให้นักเรียนหาความหมายโดยค้นจากพจนานุกรม

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ, พจนานุกรม

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบการสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง, วิธีการค้นคำ จากพจนานุกรม)

6.2 ตรวจผลงาน

การเติมคำในแบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แผนการสอนที่ 1 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านในใจแล้วบอกเหตุการณ์ของเรื่องได้ตามลำดับและสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้ช่วยให้เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามได้และบอกเหตุการณ์ของเรื่องได้ตามลำดับ

3. เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียน เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

- ค่ายากในบทเรียน
- เนื้อเรื่อง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีการเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ครอบครัวของนักเรียน เช่น

ประเทศประกอบด้วยสังคมหน่วยย่อย ๆ อะไรบ้าง
สมาชิกในครอบครัวมีใครบ้าง

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนรู้โดยวิธีการโคลซว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องโดยการสังเกตจากบริบทจะทำให้นักเรียนเดาคำได้ถูกต้องมากขึ้น

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครูด้วย

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งเมื่อเติมได้ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนทราบประเด็นสำคัญของเรื่อง ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตนเอง กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบาย แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ให้นักเรียนเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต

การพูดอภิปราย เรื่อง การตอบคำถามจากเรื่อง

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้ให้นักเรียนใช้คำที่อยู่วงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

เมื่ออย่างเช้าเดือนพฤศจิกายน ลมหนาวพัดโชยมา บุญหลายเห็นเพื่อน ๆ หลายคนต่างพูดกันเสียงลือกันหนาวของตน มาสีพูดว่า เธออยากหา _____ (ลม อากาศ เริ่ม อุณหภูมิ) หนาวเร็ว ๆ จะได้สวม _____ (หมวกกันหนาว รองเท้ากันหนาว ถุงเท้ากันหนาว เสื้อกันหนาว) ที่พ่อซื้อให้ สวยสวยไหม _____ (บอก เล่า เห็น สนทนา) ว่า เธออยากสวมเสื้อไหมพรมสี _____ (สวย ดี เก่ง เลิศ) ที่พี่สาวถักส่งมาให้ ทองกราน _____ (แต่ หรือ จึง และ) เค้นคุ้ยถึงเสื้อกันหนาว _____ (อัน ตัว ขึ้น ผืน) สวยของตน ใคร ๆ _____ (ควร ต้อง ต่าง แต่) ก็มีเสื้อกันหนาว _____ (ดี สี อัน ซึ่ง) สวยที่จะใส่มา _____ (บ้าน ปิง โรงเรียน โรงพยาบาล) หากอากาศใน _____ (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูแล้ง ฤดูหนาว) หนาวจริง ๆ แล้ว โรงเรียน _____ (ของ สำหรับ เพื่อ แห่ง) บุญหลายคงมีเสื้อกันหนาวหลาก _____ (สีล้น แพรพรรณ หลาย ตัว) รวากับทุ่งดอกไม้ _____ (หลาย นานา ต่าง ๆ มากมาย) พรรณ

"ใครต่างก็มีเสื้อกันหนาว _____ (อัน ขึ้น ตัว สี) หมดสีสวยใส่ด้วยกันทั้งนั้น"

_____ (สวยไหม มาสี ทองกราน บุญหลาย) คิดแล้วก็ถอนใจ _____ (แต่ เพราะ จึง หรือ) เขามีแต่เสื้อกันหนาวตัวเก่า ๆ ที่เนื้อผ้าบางและสีซีดจางแทบจะไม่มีสี

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างไรให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านนิยายแล้วบอกเหตุการณ์ของเรื่องได้ตามลำดับและสามารถตั้งคำถามและคำตอบได้ ช่วยให้เห็นเรื่องตามลำดับเหตุการณ์และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านนิยายแล้วสามารถเล่าเรื่องและเขียนเรื่องได้ตามลำดับเหตุการณ์

3. เนื้อหาของบทเรียน

แบบฝึกหัดวิธีการโคลง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง สังคมไทย เช่น

สังคมไทยมีใครเป็นหัวหน้าครอบครัว

สมาชิกในครอบครัวต้องช่วยเหลือกันดูแลบ้านหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเล่าเรื่องที่หายไปจากเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนเล่าได้จากบริบท ซึ่งในแบบฝึกหัดนี้จะมีอักษรชี้แนะให้อาจจะเป็นตัวอักษรที่อยู่ต้น อยู่กลาง หรือท้ายคำ

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่อ่านให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป เมื่อนักเรียนเติมแล้ว ให้นักเรียนฝึกเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ภายในกลุ่ม ครูคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ แล้วช่วยกันเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 การสังเกต (การอภิปรายการเลือกคำตอบในช่องว่าง)

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีกาารโคลง

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย บ. 5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่ในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

บุพผหลายค่อย ๆ เลี่ยงออกจากกลุ่มเพื่อนที่พูดถึงเรื่องเลื้อกันหนาว เขาเดิน
ตรงไปทั้งหลังโรงเรียน ซึ่งมีต้นจามต้นนาถำหุ้มเงาอยู่ริมรั้ว ทุก ๆ ปี(หาก เมื่อ
เพราะ และ) ากล้จะสิ้นฤดูหนาว _____ (เขา แก มัน มัน) จะออกดอกสี _____
(แดง เหลือง ชมพู แสด) เต็มต้น ดอกจานสีแสด _____ (มอง เห็น เข้มข้น แสบ)
คู่แต่ไกล เหมือนมี _____ (เด็ก ผู้ใหญ่ าคูร ที่ไหน) นำน้าห่มสีแสดไป (ปิด คลุม ห่อ
หิด) ไว้

บุพผหลายบ้านอยู่ _____ (บน บน ใต้ โกล) ต้นจาม เบื้องหน้าเป็นเมิง(เล็ก น้อย
ใหญ่ โต) กว้างสุดลูกหูลูกตา _____ (มัน ทาน เขา เรอ) เป็นเด็กภาคอีสาน _____
(เพราะ และ แต่ จึง) ไม่เคยเห็นทะเล _____ (เป็น เคย เห็น ไป) แต่ฟังพ่อเล่า
และดู _____ (ตาม จาก บน บน) ภาพบุพผหลายยัง _____ (นึก เห็น ผัน) ไม่ออกว่า
ทะเลจริง ๆ _____ (ใหญ่โต กว้างใหญ่ ยาวยาว ลึกล้ำ) ไผศาลแค่ไหน ทุกครั้ง _____
(วิ่ง ถิ่น แห่ง ที่) บุพผหลายมาที่นี่ เขาคิดเสมอว่าปึงกว้างใหญ่ไพศาลใช้คือทะเลนั่นเอง

แผนการสอนที่ 3 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างไรรให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การรู้ชนิดและความหมายของคำบุพบท สันธาน และอุทาน และรู้จักเลือกใช้คำดังกล่าว ช่วยให้การแต่งประโยคมีถ้อยคำสำนวนที่มีความหมายถูกต้องเหมาะสมกับข้อความหรือเหตุการณ์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกความหมายของบุพบท สันธาน อุทานได้ และสามารถบอกชนิดของคำทั้งสามชนิดได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

ใจความจากเรื่อง อยู่กันอย่างไรรให้เป็นสุข และการใช้คำ (คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน) ตั้งแต่ "เมื่อมีลูกจวนจนสมาชิกในครอบครัว ก็เพิ่มมากขึ้น ... จนถึง และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ครอบครัว เช่น

หน้าที่ของพ่อแม่คืออะไรบ้าง

ลูกที่ดีต้องปฏิบัติตนอย่างไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลซว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้ โดยการสังเกตจากบริบท ซึ่งในแบบฝึกหัดนี้จะให้นักเรียนเลือกคำ จากที่กำหนดให้นักเรียนเลือกไปเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งอาจจะเป็นคำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน หรือคำอุทานก็ได้ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของ คำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบาย ให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนขึ้น แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุป ลักษณะของชนิดของคำแล้วแต่งประโยคส่งครู

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต (การอภิปราย การบอกเหตุผลของการเลือกคำ)

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการวิเคราะห์

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ความรู้สึก บ้าน สะพรั่ง กับ ของ น้ำเสียง ปึง ปลา ทะเล พุด ถาม
และ นื่อง แม่ ชาวประมง บอก เรือ เหมือน จาก พ่อ เหมือนกับ
ปัญญา ทนนาน ชาวบ้าน บุพพหลาย บอก ทะเล ยัง จะ ทำงาน
ฝึก กับ อีสาน ากลั ๆ จา เก็บเกี่ยว จะ กลับ

บุพพหลายมาที่น้อย ๆ เขาชอบดูปึงที่กว้างใหญ่จรดขอบฟ้า น้ำในถังใสสะอาดจนดูเหมือน
สามารถช่วยให้อยู่ได้น้ำ ที่ริม _____ มีกอข้าวขึ้น _____ ดอกบัวสีชมพูบาน _____ ทุกเช้าและเป็น
มี _____ พายเรือลวกหาปลา _____ ชอบดูพวกเขาหา _____ นนึ่ง เขาอดคิดถึง _____ ไม่ได้
เพราะแม่ _____ ว่าพ่อไปเป็น _____ ไม่กลับมา ใคร ๆ _____ ก็รู้ว่า พ่อของเขา _____
ไม่กลับมาอีกแล้ว _____ กับเพื่อนบ้านของพ่อ _____ สามสี่หนที่ไป _____ ด้วยกันแล้วก็ไม่ _____
มาอีกเลย

"ทะเลไม่ใช่ _____ ของเรา" แม่พูด _____ บุพพหลาย "พ่อเป็นลูก _____ ไม่ใช่ลูก
ทะเล" _____ ของแม่เศร้าสรว้อย _____ พุดแล้วก็หยุดอยู่เพียงเท่านั้น

บุพพหลายทราบ _____ ของแม่จึงไม่เคย _____ ถึงพ่ออีกเลย พ่อก็อยู่ในความ
ในคิด _____ บุพพหลายตลอดมา _____ ว่าพ่อยังอยู่ _____ ก็กับบุพพหลาย และ _____ อีกสองคน
บุพพหลายยัง _____ ใ้ว่า ก่อนพ่อจะ _____ ข้ามไปเป็นครั้งสุดท้าย พ่อได้ให้ _____ กับบุพพหลายว่า
พ่อ _____ กลับมาในฤดู _____ ก่อนเข้าฤดูหนาว _____ พ่อบอกว่าจะซื้อข้าวเหนียวมาฝากแม่
กับน้อง และจะซื้อเนื้อกับหนวดวัวใหม่มาฝากบุพพหลายอีกด้วย

แผนการสอนที่ 4 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของย่อหน้าได้
ถูกต้องช่วยในการสรุปแนวคิดของเรื่อง

1.2 การมีมารยาทในการฟังและพูดช่วยให้ได้ข้อมูลและแนวคิดเพิ่มขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 รู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของย่อหน้าได้ถูกต้อง

2.2 มีมารยาทในการฟังและพูด

3. เนื้อหาของบทเรียน

ใจความจากเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ "บางครั้งครอบครัวนอกจากจะมีพ่อ แม่ ...
จนถึง ความเจริญและความเสื่อมทั้งปวง"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียน
เกี่ยวกับเรื่อง ครอบครัวของสังคมไทย เช่น

นอกจากพ่อ แม่ ลูก แล้วในครอบครัวของนักเรียนมีใครอยู่อีกบ้าง

ครอบครัวจะมีความสุขได้ คนในครอบครัวต้องปฏิบัติตนอย่างไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลสว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง
ทำให้เดาให้สังเกตจากบริบท จะทำให้เดาคำได้ถูกต้อง

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ
แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหา
ของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการอ่านภาษา
และในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย ให้นักหนึ่งถึงมารยาทในการพูดและการฟังด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป การหาใจความสำคัญของย่อหน้า เพื่อจะได้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ พร้อมทั้งเน้นถึงมารยาทการฟังและการพูด

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ และช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งแนะนำการหาใจความสำคัญของย่อหน้า แล้วช่วยกันหาใจความสำคัญจากแบบฝึกหัด

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 การสังเกต (การอภิปราย การมีมารยาทในการฟังและพูด)

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ไฉน ตัว นกเป็นน้ำ เมื่อ สะดุ้ง เบา ๆ อกล์ ตื่น ๆ กระโดด
ว่ายน้ำ เฝิน จะ บริเวณ กลื่อนกลาด คลาดล่า จัน ยืน ที่ เวลา
แหลม จาก มาถึง มอง รบกวณ จับกลุ่ม นักเรียน หัวเราะ ตัวเอง
จู้จี้ ครู หากิน จนกว่า เพื่อ คง บึง ริม เกาะ

บุตหลายคิดไปพลางเดินไปพลาง จนออกนอกรั้วโรงเรียนมาถึงริมบึงนกเป็ดน้ำฝูงใหญ่
ก็ทวีขึ้นจากพงหญ้า ส่งเสียงร้องเมื่อคนเดินเข้าไปใกล้

"หน้าหนาวกำลังจะ _____ จริง ๆ" บุตหลายบอก _____ อย่างมั่นใจ
เพราะ _____ จะพากันหา _____ ที่ริมบึงแห่งนี้เมื่อ _____ ถึงฤดูหนาว และนกเป็ดน้ำ _____
อาศัยอยู่ต่อไป _____ จะฉีกฤดูหนาว มันจะ _____ หากินอยู่ใน _____ และบริเวณรอบ ๆ
บึง _____ เวลาใกล้ค่ำ ฝูงนกเป็ดน้ำจะ _____ ขึ้นจากน้ำ ส่งเสียง _____ เล็กดังระฆังไปทั่ว _____
ริมบึง เมื่อถึง _____ นั้น นกต้องทำ _____ บึงใหญ่ก็จะ _____ ไปด้วยฝูงนกเป็ดน้ำ

เด็กชายยืมมาหันนกเป็ดน้ำ _____ หนึ่งในที่ลอยตัวอยู่ _____ บึง และมองดูเขา _____ อย่าง _____
บุตหลายนั่งลง _____ ริมบึง ร้องทักทายนกเป็ดน้ำ _____ แต่นกตัวนั้นรีบ _____ ถอยห่างออกไป
ทันใดนั้น บุตหลาย _____ เสียงใครคนหนึ่งดังมา _____ ช้างหลัง "นกเป็ดน้ำ _____
ไม่ชอบให้ใครมา _____ มันหรอก" เขา _____ เล็กน้อยและหันไป _____ เขาเห็นชายคนหนึ่งมา
อยู่ใกล้ ๆ

"คงเฝ้าว่า ครูละซิ" _____ คนนั้นพูดขึ้น พลาง _____ เบา ๆ "แต่ถ้ามันเป็นครู _____
ก็คงไม่สอเบาจนที่มี _____ หนีออกมาเล่นแถวนี้"

"ผมไม่ได้หนีโรงเรียนครับ เพราะโรงเรียนยังไม่เข้า" บุตหลายพูดแล้วก็หันเหิน

แผนการสอนที่ 5 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของย่อหน้าได้ถูกต้อง ช่วยในการสรุปแนวคิดของเรื่อง

1.2 การมีนิสัยรักการอ่านช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง ได้แนวคิดจากเรื่องที่อ่าน และสามารถหาความรู้ความคิดเหล่านั้นมาอภิปรายและนำมาเขียนคำแนะนำ ตักเตือน สั่งสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของย่อหน้าได้ถูกต้อง

2.2 เพื่อให้นักเรียนเขียนคำแนะนำสั่งสอน คำแนะนำตักเตือนได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อหาจากเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ "เด็กทั้งหลายมีโอกาสดี... จนถึงไปสู่ความเจริญได้โดยถูกต้องและสมบูรณ์"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ ลักษณะของเด็กดี เช่น

เด็กดีต้องปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง

หน้าที่ของเด็กคืออะไร

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
ในขณะเดียวกัน ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยพิจารณา
ถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ซึ่งเมื่อเติมได้ถูกต้องแล้ว
จะอ่านได้ใจความ ครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน
กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของ
คำตอบบางคำ ครูแนะนำให้นักเรียนว่าใจความสำคัญมักจะอยู่ตอนต้น หรือตอนท้ายของย่อหน้า และใน
แบบฝึกหัดนี้เมื่อนักเรียนเขียนคำเติมลงในช่องว่างแล้ว จะเป็นคำแนะนำสั่งสอนสำหรับเด็กที่จะนำ
ไปประพฤติปฏิบัติต่อไป

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต

การอภิปราย

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการเคลซ

(จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย บ.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้เติมเครื่องหมายเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดให้

"ทานเธอจึงชอบมาที่นี้บ่อย ๆ ฉันเห็นเธอหลายครั้งแล้ว" ชายคนนั้นพูดอีก พลางเดิน
เข้ามาใกล้

เด็กชายรีบตอบใจเต็มระทึก ไม่รู้ว่าชายผู้นี้เป็นใคร และเข้ามาทักเขาทำไม

"นกเปิดน้ำพวกนี้เพิ่ง ม _____ เมื่อสองสามวันนี่เอง เขาว่ามัน _____ น มาจากไซบีเรีย
นาน น _____ ไม่รู้หรอกว่าไซบีเรีย _____ บ ที่ไหน มันคงอยู่ _____ มาก นกเปิดน้ำพวกนี้ _____
มากจึงบินได้ไกล ๆ" _____ ค่ะมันเอ๋ยขึ้น

บุตหลายปีหลังจากอย่าง ส _____ จ แต่ไม่พูดอะไร ก _____ ชายผู้นั้น เขาไม่ชอบ _____ ค กับคน
แปลกหน้าง่าย ๆ ช _____ คนนี้อาจจะน่าเรื่องที่ _____ มาที่นี้ไม่บอก ค _____ ก็ได้

"เธออาจชอบดู _____ ก" ชายแปลกหน้ายัง _____ ค ต่อไป "ฉันเองก็ชอบ ดู _____ นก
เหมือนกัน ฉันอยาก _____ ำ ที่โง่งนี้เสมอ และคอย ดู _____ ว่านกของฉันจะ _____ บ มาเมื่อไร

บุตหลายวันต่อมาของชายผู้นั้น แล้ว พ _____ อย่างฉับพลันว่า "อุ้ง ม _____ นกด้วยหรือครับ
ผม _____ ก มันนกเหมือนกัน

ชายแปลกนามีมาให้เด็กชาย _____ ข เป็นคนใจดี และทำทาง _____ ง เหมือนชาวบ้านทั่วไป
ช _____ ทานเธอเล่าต่อไปอีกว่า เมื่อ _____ ค ทานเขาให้แล้ว เขาจำนก _____ ค น้า ได้ตัวหนึ่ง มันเป็น
_____ ก หลุมแห้งแรง แต่มา _____ ค บ่วงแร้วของพวก พ _____ น ด้านก มันเดินจนเขา _____ บ นาคจับ
เขาส่งสาร น _____ ตัวนั้น จึงนำใบ ร _____ ำ ที่บ้าน เมื่อมันหายตัวแล้ว _____ ง จึงนำใบส่งมาให้มัน ก _____
ไปอยู่กับฝูงของ _____ น ถูกลูกเขาปีนเขา _____ ง มาคอยดูว่า นกเปิดน้ำ _____ ว นั้นจะกลับมาที่นี้สักไหม

"ถ้ามันกลับมา อุ้งจามันได้หรือครับ" บุตหลายถาม เขารู้สึกเป็นกันเองกับชายแปลกหน้า
มากขึ้น

แผนการสอนที่ 6 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงอย่างมีคุณภาพ เน้นการอ่านที่ถูกต้องและรู้จักการใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเรื่อง เป็นการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทเรียนได้ถูกต้อง สามารถใช้น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่อง

3. เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ "ครอบครัวจะมีฐานะมั่นคง... จนถึง ำให้มีฐานะมั่นคงด้วยเช่นกัน"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ ลักษณะของครอบครัวที่มั่นคง เช่น

นักเรียนใช้จ่ายอย่างประหยัดหรือไม่

เมื่อฐานะมั่นคงแล้วสมาชิกในครอบครัวจะมีความสุขไหม

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการเฉลยว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้ และเน้นให้นักเรียนกล้าเดาคำ ไม่ต้องกลัวว่าจะผิด แต่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ำให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนในกลุ่ม

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงกลุ่มละ 1 คน เน้นการอ่านให้ถูกต้อง และใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้แบบสังเกต การอ่านออกเสียง

6.2 ตรวจผลงาน

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้ฝึกเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดให้

"ฉันคิดว่าฉันจำกันได้" ชายแปลกหน้าพูด "ฉันลืมบอกเธอไปว่า ก่อนจะปล่อยนกเปิดให้
าให้มันกลับเข้าฝูงของมัน ฉันได้นำลวดเล็ก ๆ ทาเป็นวงแหวนคล้องข้อเท้ามันไว้ ถ้าฉันเห็นมันอีก
ฉันต้องจำมันได้แน่"

เด็กชายสนใจเรื่องราว ข ชายแปลกหน้ามาก ไม่ น นักเขาก็รู้สึกเหมือนว่า
ได้ จ กับชายคนนั้นมาแรมปี

ชายแปลกหน้าชวนนุทหลาย ไ ที่เรือลาเล็ก ๆ ของ า ซึ่งจอดอยู่ในพง ห
อีกด้านหนึ่งของบึง ใน ง เรือมีปลาตัวใหญ่ ๆ อยู่ ๘ ตัว เขาบอกนุทหลายว่า แต่ อ
ปลาน้ำจืดทุกตัว แต่ ว นี้ ปลาน้ำจืดเหลือ น เต็มที่ มีคนหา า กันมากขึ้น พวกเขา
จ ปลา แม้แต่ปลาตัวเล็ก ๆ ไ เว้น มันจึงโตไม่ทัน ทว่า ค พวกคนหาปลาจับ บ ได้น้อย

"พ่อของผมก็จับปลา ม กันครับ" นุทหลายพูด ง ภูมิใจ "แต่พ่อออก ล ไปจับ
ปลากับเรือ ล ใหญ่"

"จ้ะเร" ชายแปลกหน้า พ อย่างตื่นเต้น "พ่อของ เ ก็เก่งนะซี เขาคงกลับมา ม
เธอบ่อย ๆ กระมัง นั่น ด ว่าพ่อของเธอคงมีทองมา ๘ เธอทุกครั้งที่มา เ าช้ใหม่"

นุทหลายไม่ตอบ แ กับหน้านั่งอยู่เป็น เ นาน เสียงระฆังสี่ทุ่มเข้า เ ใน
ภาคบ่ายดังมาจาก น เสียงนกเปิดน้ำใน ง ร้องมาเป็นระยะ แต่ บ ยังไม่ขยับตัว

"เธออยากรู้ไหมว่า ท นกเปิดน้ำตัวนั้นแจ้ง ด ว่างแล้ว" ชายแปลกหน้าเอ่ยขึ้น

"ครับ" นุทหลายตอบ า แปลกหน้าเงยไปสักระยะ แล้ว จ กล่าวต่อไปว่า "นก เ
น้ำตัวนั้นไม่ยอมเพื่อหัวน้ำ ๘ มันไม่ทำตามกฎระเบียบ ข ฝูงนกชอบหนีไปหา น ตามลำพัง
ไม่อยู่ ว กันเป็นฝูง จึงได้รับ อ ตัดบ่วงแล้วของนาย น ที่ตกไว้ ามฝูงนก ง หนึ่งจะมี
หัวน้ำเป็น ๘ เหมือนกับคนเราอยู่รวม ค ก็ต้องมีผู้นำ หัวน้ำฝูง จ พานกันฝูงออกไป
ห กันตามที่ต่าง ๆ ในฝูงนกจะมีกฎระเบียบให้ทุกตัวต้องปฏิบัติ แต่นกตัวนั้นมันไม่สนใจ จึงได้รับ
อันตราย

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การมีนิสัยรักการอ่าน ช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง ได้แนวคิดจากเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้แนวคิดเหล่านั้นมาอภิปรายและนำมาเขียนคำแนะนำ ตักเตือน สั่งสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่าน หาแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถเขียนแนวคิดได้ถูกต้องและมีนิสัยรักการอ่าน

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อหาจากเรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ เด็ก ๆ ควรมีความฉลาด ... จนถึง จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ใหญ่ที่ฉลาด"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีการเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของนักเรียน เช่น

บ้านใครปลูกพืชผักสวนครัวบ้าง

นักเรียนซื้อสินค้าราคาตามป้ายโฆษณาหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้แบบฝึกหัดนี้ นักเรียนจะต้องหาคำที่มีอักษรตามที่กำหนดให้ มาเติมในช่องว่าง ซึ่งตัวอักษรอาจจะอยู่ต้นคำ กลางคำ หรือท้ายคำ ครูให้กำลังใจว่า ไม่ต้องกลัวว่าจะผิด

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการ
ครูแนะนำให้นักเรียนพิจารณาจากคำที่เน้นทั้งในด้านความหมาย ความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา
ซึ่งหน้าหน้าและตามหลังคำที่ถูกตัด

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
หรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน
กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของ
คำตอบบางคำ และให้นักเรียนช่วยกันหาแนวคิดของเรื่อง ครูช่วยแนะนำเพิ่มเติมให้ถูกต้องสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น แล้วให้นักเรียนเขียนลงสมุด

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต การอภิปรายเรื่อง การเสนอแนวคิดของเรื่อง

6.2 ตรวจผลงาน แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจงให้นักเรียนใช้คำที่อยู่ในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

"คนเราก็เหมือนนกนี้แหละ" ชายแปลกหน้ากล่าว "เราอยู่ที่ไหนก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของที่นี่ อยู่ที่ไหนก็ต้องเชื่อฟังบิดามารดา อยู่ _____ (บ้าน วัด โรงเรียน โรงพยาบาล) ก็ต้องเชื่อฟังครูอาจารย์และ _____ (คิด ปฏิบัติ ศึกษา เรียนรู้ ตามกฎระเบียบของโรงเรียน _____ (เด็ก ผู้ใหญ่ เพื่อน เรา) ทุกคนไม่ว่าเด็ก หรือ _____ (พ่อแม่ ผู้ใหญ่ ครู นักเรียน) อยู่ร่วมกันในสังคม จะ _____ (ต้อง ควร เป็น ทำ) ปฏิบัติตามระเบียบของ _____ (โรงเรียน บ้าน สังคม หมู่คณะ)

นกเปิดหน้าต่างนั้นมอง _____ (เป็น ควร ต้อง อยาก) อยู่บนตุงเพราะมันอาจ _____ (ต้อง ควร ถูก เป็น) เพื่อน ๆ ล้อก็ได้" บุพผหลายพูดแย้งขึ้น _____ (ตาม เป็น คือ ของ) ความคิดของเขา "บางที _____ (เธอ เขา มัน แก) อาจไม่มีพ่อก็ได้ละ"

ชายแปลกหน้ามองดูบุพผหลาย _____ (และ แต่ หรือ จึง) กลับเป็นฝ่ายเจ็บข้าง

วันนั้นบุพผหลาย _____ (คิดถึง กลับ นอน เปิด) บ้านอย่างมีความสุข แม้จะ _____ (เป็น ต้อง ถูก คือ) ครูประจำชั้นตำหนิที่ _____ (กินข้าว ทานงาน เรียนรู้ เข้าเรียน) ในภาคบ่ายไม่ทันก็ตาม _____ (และ แต่ จึง หรือ) เรื่องนกเปิดน้ำยังติดอยู่ _____ (นอก ใน กลั ใกล้เคียง) ใจของเขาความจริงบุพผหลายก็ _____ (แปลก สงสัย รู้ ทราบ) เหมือนกันว่า ชายแปลกหน้า _____ (พบ เห็น ใฝ่ฝัน รู้) เรื่องราวของพวกนกเปิดน้ำได้ _____ (ไหน เป็นไร อย่างไร เมื่อไร)

หลังจากวันนั้นแล้ว _____ (ชายแปลกหน้า บุพผหลาย นกเปิดน้ำ พ่อแม่) ไม่มีโอกาสได้พบชายแปลกหน้า _____ (อีก ว่าง ละ อย่าง) บางวันเขาเห็นชายแปลกหน้า _____ (วิ่ง พาย แข่ง วิ่ง) เรืออยู่ข้างบึง บุพผหลายอยากไป _____ (เห็น พบ พูดคุย) เขาเหมือนกัน แต่เรื่อง _____ (ชายแปลกหน้า นกเปิดน้ำ พ่อแม่ บุพผหลาย) หมู่ที่ติดบึงแล้วยังคง _____ (เป็น อยู่ คือ เข้า) ในความนึกคิดของบุพผหลาย ทำให้ _____ (มัน เขา เธอ ฉัน) ต้องเปลี่ยนใจ เขาน่าอยากเป็น _____ เช่น นกเปิดน้ำหมู่ตัวนั้น _____ (เธอ ฉัน เขา มัน) ไม่อยากละเมิดกฎระเบียบ _____ (แห่ง ที่ ของ ซึ่ง) โรงเรียนอีกต่อไป

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การมีนิสัยรักการอ่าน ช่วยให้เราได้รับความรู้กว้างขวาง ได้แนวคิดจากเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้แนวคิดเหล่านั้นมาอภิปรายและนำมาเขียนคำแนะนำ ตักเตือน สั่งสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่าน หาแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถเขียนแนวคิดได้ถูกต้องและมีนิสัยรักการอ่าน

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อหาจากเรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ เด็ก ๆ ควรมีความฉลาด ... จนถึง จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้บริโภคนฉลาด"

4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของนักเรียน เช่น

บ้านใครปลูกพืชผักสวนครัวบ้าง

นักเรียนซื้อสินค้าราคาตามคำแนะนำหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลสว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ทำแบบฝึกหัดนี้ นักเรียนจะต้องหาคำที่มีอักษรตามที่กำหนดมาให้ มาเติมในช่องว่าง ซึ่งตัวอักษรอาจจะอยู่ต้นคำ กลางคำ หรือท้ายคำ ครูให้กำลังใจว่า ไม่ต้องกลัวว่าจะผิด

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการอ่านภาษา และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการ
ครูแนะนำให้นักเรียนพิจารณาจากคำชี้แนะทั้งในด้านความหมาย ความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา
ซึ่งหน้าหน้าและตามหลังคำที่ถูกตัด

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
หรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน
กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของ
คำตอบบางคำ และให้นักเรียนช่วยกันหาแนวคิดของเรื่อง ครูช่วยแนะนำเพิ่มเติมให้ถูกต้องสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น แล้วให้นักเรียนเขียนลงสมุด

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

... แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต การอภิปรายเรื่อง การเสนอแนวคิดของเรื่อง

6.2 ตรวจผลงาน แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่อยู่ในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

"คนเราก็เหมือนนกในหละ" ชายแปลกหน้ากล่าว "เราอยู่ที่ไหนก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของที่นี่ อยู่บ้านก็ต้องเชื่อฟังบิดามารดา อยู่ _____ (บ้าน วัด โรงเรียน โรงพยาบาล) ก็ต้องเชื่อฟังครูอาจารย์และ _____ (คิด ปฏิบัติ ศึกษา เรียนรู้ ตามกฎระเบียบของโรงเรียน _____ (เด็ก ผู้ใหญ่ เพื่อน เรา) ทุกคนไม่ว่าเด็ก หรือ _____ (พ่อแม่ ผู้ใหญ่ ครู นักเรียน) อยู่ร่วมกันในสังคม จะ _____ (ต้อง ควร เป็น ทำ) ปฏิบัติตามระเบียบของ _____ (โรงเรียน บ้าน สังคม หมู่คณะ)

นกเปิดหน้าต่างนั้น _____ (เป็น ควร ต้อง อยาก) อยู่ในฝูงเพราะมันอาจ _____ (ต้อง ควร ถูก เป็น) เพื่อน ๆ ล้อกันได้" นกหลายพุดแย้งขึ้น _____ (ตาม เป็น คือ ของ) ความคิดของเขา "บางที _____ (เธอ เขา มัน แก) อาจไม่มีเพื่อนก็ได้"

ชายแปลกหน้ามองดูนกหลาย _____ (และ แต่ หรือ จึง) กลับเป็นฝ่ายเจ็บข้าง

วันหนึ่งนกหลาย _____ (คิดถึง กลับ นอน เปิด) บ้านอย่างมีความสุข แม้จะ _____ (เป็น ต้อง ถูก คือ) ครูประจำชั้นตำหนิที่มา _____ (กินข้าว ท่างาน เรียนรู้ เข้าเรียน) ในภาคบ่ายมันก็ตาม _____ (และ แต่ จึง หรือ) เรื่องนกเปิดหน้าต่างคิดอยู่ _____ (นอก ใน นอกสั โกล) จวบจนความจริงนกหลายก็ _____ (แปลก สงสัย รู้ ทราบ) เหมือนกันว่า ชายแปลกหน้า _____ (พบ เห็น เขียน รู้) เรื่องราวของพวกนกเปิดหน้าต่าง _____ (จน เป็นเร อย่างไร เมื่อไร)

หลังจากวันนั้นแล้ว _____ (ชายแปลกหน้า นกหลาย นกเปิดหน้าต่าง พ่อแม่) ไม่มีโอกาสได้พบชายแปลกหน้า _____ (อีก บ้าง ละ อย่าง) บางวันเขาเห็นชายแปลกหน้า _____ (วิ่ง พาย แซง ทุ้) เรืออยู่ข้างฝั่ง นกหลายอยากไป _____ (เห็น พบ พูดคุย) เขาเหมือนกัน แต่เรื่อง _____ (ชายแปลกหน้า นกเปิดหน้าต่าง พ่อแม่ นกหลาย) ที่พูดบ่งแว้วยังคง _____ (เป็น อยู่ คือ เข้า) ในความคิดของนกหลาย ทำให้ _____ (มัน เขา เธอ จัน) ต้องเปลี่ยนใจ เขาน้อยากเป็น _____ (เช่น นกเปิดหน้าต่างตัวนั้น _____ (เธอ จัน เขา มัน) ไม่อยากละเมิดกฎระเบียบ _____ (แห่ง ที่ ของ ที่ง) โรงเรียนอีกต่อไป

ปีนี้อากาศในฤดูหนาว ____ (ร้อน ลุ่น หนาว แห้ง) เป็นกว่าทุกปี ชาวบ้านต่างพากัน ____
(ฝัง หิง เผา จุด) ไฟเพื่อให้หายหนาว เข้า ____ (กิน ครั้ง แห่ง วัน) หนึ่ง บุญหลายต้นนั้นมา
เห็น ____ (พ่อ ครู ไฉฉง แม่) ก่อกองไฟที่ลานบ้าน เขา ____ (คอย รีบ ควร ต้อง) ลงมานั่ง
ข้าง ๆ แม่ บุญรวม ____ (หรือ แต่ เพราะ และ) บุญยิงไฉฉงของเขาอีกสอง ____ (อัน ตัว ผืน
คน) ก็ตามมาหิงไฟพร้อม ____ (ตัว หน้า ด้วย กาย) กัน บุญหลายยกมืออึง ____ (ไฟ หน้า ตัว
กาย) เขามองเปลวไฟสีแดงที่ส่ายวูบวาบในมรรวก็ว่ามันกำลังเรืองระบืออย่างสนุกสนาน เขาหิง
ผิงไฟอยู่ครู่หนึ่งจึงกลับขึ้นบ้านเตรียมตัวไปโรงเรียน

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การมีนิสัยรักการอ่านช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง ได้แนวคิดจากเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้แนวคิดเหล่านั้นมาอภิปรายและนำมาเขียนคำแนะนำ ตักเตือน สั่งสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อฝึกนักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่าน หาแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถเขียนแนวคิดได้ ถูกต้องและมีนิสัยรักการอ่าน

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อหาจากเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่การใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่านั้น... จนถึง หยิบก็ง่าย หายก็รู้ คู่ก็งามตา"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้สอยสิ่งของต่าง ๆ เช่น

เมื่อนักเรียนใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ แล้วเก็บเข้าที่หรือไม่

เมื่อสิ่งของชำรุดนักเรียนเคยซ่อมแซมหรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเล่าเรื่องที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ทำให้นแบบฝึกหัดนี้ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่วงเล็บมาเติมลงในช่องว่าง ให้ความสอดคล้องกันไปจนจบ

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน และเว้นวรรคตอนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยในการเข้าใจเรื่องมากขึ้น ในระหว่างการอ่าน ครูอาจใช้คำว่า "ช่องว่าง" แทนคำที่ตัดออกได้ ในขณะที่ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษา และได้ใจความถูกต้องด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาข้อคิด คำคม ที่ได้จากเรื่อง ครูแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนเขียนสรุปแนวคิดลงในสมุด

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต การอภิปรายข้อคิด คำคม

6.2 ตรวจผลงาน แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลง

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่างว่าถูกต้องตามตัวอักษรที่กำหนดคำให้

เช้าวันนั้น ที่โรงเรียนเหมือนทุ่งดอกไม้ใจจริง ๆ บุญหลายตื่นตาตื่นใจกับเสื้อกันหนาวสีสดใส
ที่เพื่อน ๆ ต่างสวมมา บุญหลายเดินห่อตัว ความหนาว เนื้อมันหนาวของ เก่าและ
บางเกินใบเสี้ยนแล้ว

ครั้นถึงเวลา เรียน ครูบอกให้เด็ก ๆ ย เก้าอี้ไปนั่งเรียนในสนาม ะ
บุญหลายดีใจมาก เพราะที่ น มีแสงแดดอ่อน ๆ ทำให้ ค ความอบอุ่น เมฆบาง ๆ ลอยเลื่อน
อยู่ ก ท้องฟ้า เพลิดเพลินกับกำลัง จ ชาวบ้านไปทำไร่ไถนาแห่งหนึ่ง

ครูบอกให้เด็ก ๆ แ เรื่องสั้น ๆ คนละเรื่อง ะ สักคำที่โรงเรียนฝึก ม
ส่งเสริมภาษาไทย มีการ บ เขียนเรียงความ และ แ น ตอบปัญหาภาษาไทย ค
จะคัดเลือกเรื่องที่นักเรียน น ได้ตีเข้าประกวดด้วย

เด็ก ๆ ต่าง ๆ ค เรื่องที่จะส่งเข้าประกวด มากี่ บ ว่าเธอจะเขียนเรื่อง
เกี่ยวกับ ง ส่วนสายพินกับทองกรานก็ เรื่องเสื้อกันหนาว ส สวย แต่บุญหลายไม่มี
เสื้อกันหนาวสี ย เพลิดเพลินคนอื่น เขานึก ะ ออกว่าจะเขียนเรื่องอะไรดี

บุญหลายเอา ม ชุดกระโปรงกางเกง ม ทนาวกระโปรงมาทำให้ บ ย
ทนาวสะท้าน เขา ร ทนาวจนแทบจะ ก ก นี้ไม่ได้ เขาแถมหนัก ง ท้องฟ้า
ทันใดนั้นก็ น นกเกิดโฉบฉวยหนึ่ง บ ผ่านมา มันส่งเสียงร้อง แ เฝือกอยู่กลางอากาศ
 ม เป็นนกเกิดโฉบที่ เป็น ง ผูกมาเดี่ยวตาย

บุญหลาย แ มองตามนกตัวนั้น จ มันบินลับสายตา และแล้วเขาพลันนึกอะไรบางอย่าง
ที่เผลอ เขานึกถึงนกเป็ดน้ำที่หมู่บ้านของชายหาปลา

โฮเฮ ! เขานึกเรื่องที่จะเขียนได้แล้ว

แผนการสอนที่ 9 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การรู้จักเลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงตามความหมายจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนรู้จักใช้ถ้อยคำสำนวนได้เหมาะสมกับข้อความหรือเหตุการณ์

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ เด็ก ๆ ทั้งหลายควรสร้างนิสัยของตนให้เป็นคนมีระเบียบ... จนถึง ก็จะช่วยให้เราใช้ไฟฟ้าได้อย่างประหยัดและมีความปลอดภัย"

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องความเป็นคนมีระเบียบ เช่น

เมื่อเลื้อยของนักเรียนขาดเคยซ่อมแซมเองหรือไม่

นักเรียนเคยเปิดก๊อกน้ำทิ้งไว้หรือไม่

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง ทำให้ ซึ่งแบบฝึกหัดนี้นักเรียนจะต้องหาคำที่มีอักษรตามที่กำหนดมาเติมลงในช่องว่าง ครูเน้นให้นักเรียนกล้าเดาคำ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมไปกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไปว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ และเน้นให้นักเรียนรู้จักเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องจึงจะสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้

4.7 ครูเฉลยโดยใช้แผ่นใส โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของตน กับที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบายให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนขึ้น

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต การอภิปรายการใช้คำ

6.2 ตรวจผลงาน แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลท

(เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ป.5 บทที่ 3)

คำที่เจอ ให้นักเรียนใช้คำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

ไป เงิน สำเร็จ หรือ แต่ เพราะ นก แผลง โรงเรียน เขา สวม กางเกง ตี
แต่ง บุตุหลาย ทนาว และ กัน มัน ใหม่อัน ตัว พบ นาน ลม เลื้อย หมวก
ปลา วัน เก็บ ปิง ใ้ กี่ หลบ จึง เทื่อ กอบัว ไม่

บุตุหลายนึกถึงนกเปิดหน้าต่างที่ชายหาปลาเล่าให้ฟัง เขาเขียนถึงนกเปิดหน้าต่างใหญ่
เขาลงมือเขียนอย่างรวดเร็ว และแล้วนกตัวนั้นก็บินพริ้วอยู่บนกระดาดของบุตุหลาย _____
บินถอยอย่างช้าเรื่ง _____ น่ารัก เขาให้ชื่อเรื่งว่า "ปิงนกฟ้า" _____ คำจที่เขียนเรื่งให้ _____
เหมือนคนอื่น ๆ

สองวันต่อมา บุตุหลาย _____ โรงเรียนแต่เช้า อากาศยังคง _____ เย็นเหมือนเดิม
เขา _____ เลื้อยกับหนวดตัวเก่ามา _____ เมื่อตื่นแม่บอก _____ ว่า ำให้สวมเสื้อกับหนวด _____ เติม
ไปก่อน ถ้าแม่เก็บ _____ ได้มากพอแล้ว แม่จะซื้อเสื้อกับหนวดตัว _____ ำให้บุตุหลายและน้อง ๆ
บุตุหลายได้ _____ ฟังแม่พูดและไม่รู้เลยว่า _____ อีกสักเท่าไร แม่เงิจะ _____ เงินพอที่จะซื้อ
เสื้อ _____ หนวดตัวใหม่ได้

ตอนพักเที่ยง บุตุหลาย _____ ไปนั่งใต้ต้นจานเทื่อ _____ ก่อน เขาจะเงื่งมองไปที่ _____
ใหญ่ นกเป็นสีดำดำตัว _____ บินวัดเจวียอยู่เทื่อปิง _____ และพงพุด้าล้อเล่น _____ นกมา
วันนี้เขาไม่เห็นเขา _____ หน้า ที่พายเรือมาหา _____ เหมือนวันก่อน ๆ บุตุหลาย _____ รู้ว่า
ชายแปลกหน้าได้ _____ นกเปิดหน้าต่างนั้นแล้วเรื่งถึง อย่างไร _____ ตาม บุตุหลายไม่กังวลอีกแล้ว _____
เรื่งปิงนกฟ้าที่เขา _____ ขึ้นนั้น บุตุหลายแต่ง เรื่งำให้ชายแปลกหน้าได้พบกับนกเปิดหน้าต่างของเขา และ
นกเปิดหน้าต่างได้ขอชชายแปลกหน้าที่ได้ช่วยชีวิตกัน

แผนการสอนที่ 10 (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การมีมารยาทในการฟังและพูดช่วยให้ได้ข้อมูลและแนวคิดเพิ่มขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีมารยาทในการฟังและพูด

3. เนื้อหาของบทเรียน

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข ตั้งแต่ "เมื่อทุกคนในครอบครัวต่างรู้หน้าที่ ... จนถึงอยู่ด้วยกันอย่างราบรื่นและเป็นสุข"

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูบอกถึงจุดประสงค์ของการเรียน และนำเข้าสู่วิธีการเรียนโดยการสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ครอบครัว เช่น

ครอบครัวที่เป็นสุขมีลักษณะอย่างไร

เมื่ออยู่บ้านนักเรียนมีหน้าที่ทำอะไร

4.2 ครูอธิบายถึงการเรียนโดยวิธีการโคลงว่าเป็นการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้ซึ่งแบบฝึกหัดนี้ให้นักเรียนเลือกคำจากคำที่กำหนดให้มาเติมลงในช่องว่างของคำที่หายไปจากเนื้อหา ให้นักเรียนได้ใจความสอดคล้องกันไปจนจบ ครูสนับสนุนให้นักเรียนกล้าเดาคำตามความคิดของตนเองจากการอ่าน

4.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน แล้วแจกข้อความที่ตัดคำ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และครูถามคำถามโยงเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเดาใจความสำคัญของเรื่องได้

4.4 ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการอ่านอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาในขณะที่เดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครู

4.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงหลักการใช้ภาษาด้วย

4.6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ เน้นให้นักเรียนมีการยោงหนการฟังและพูด และให้คานะนาคผู้เรียนเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ

4.7 ครูเฉลยโดยการพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานในกลุ่มของคนที่เฉลยให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำอธิบาย

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกหัดตามวิธีโคลซ

6. การวัดและการประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ใช้การสังเกต สังเกตความถี่มีการยោงหนการฟังและพูด

6.2 ตรวจผลงาน แบบฝึกหัดตามวิธีการโคลซ

แผนการสอนที่ 1 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านในใจจะมีประสิทธิภาพได้ เมื่อผู้อ่านสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญ และเรียงลำดับเรื่องได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 อ่านในใจแล้วตอบคำถามและบอกเหตุการณ์ของเรื่องเรียงตามลำดับได้

2.2 มีมารยาทในการฟังและพูด

3. เนื้อหาของบทเรียน

3.1 บทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ

3.2 คำยากในบทเรียน

3.3 อ่านในใจ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กลุ่มควบคุม

การเตรียมการอ่าน

4.1 ตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์

- นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้จากบัตรคำ

นานา ดอกจาน จรด ส่าหรัย ชาวประมง ผ้านวม นกเป็ดน้ำ ไซบีเรีย บ่วงแฉ่ว กุระเปียบ
เริงระบา กระเชก จวัดเจวียน กังวล สูดลูกทูลูกตา กว้างใหญ่ ไพศาล ลูกอีสาน ลูกทะเล แรมปี
หนาวนเทพกระดิกนิ้วไม่ได้

- แบ่งบัตรคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายความหมายของคำ

หรือกลุ่มคำ หรือค้นคว้าจากพจนานุกรม โดยเน้นมารยาทในการฟังและพูด

- นักเรียนคัดลอกคำและความหมายด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดลงในสมุดพจนานุกรม

ประจำตัว

4.2 อภิปรายความหมายของชื่อเรื่องปิงนกน้ำ เช่น

- ปิงนกน้ำจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- นกน้ำหมายถึงอะไร

ฯลฯแต่ละกลุ่มรายงานผลการอภิปราย

4.3 สร้างพื้นฐานประสบการณ์ในเรื่องที่อ่าน

- แบ่งกลุ่มนักเรียนให้แต่ละกลุ่มดูภาพ แล้วอภิปรายเพื่อเดาเรื่องจากภาพ
- แต่ละกลุ่มเสนอเรื่องที่เดาจากภาพ

4.4 ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน

- ครูบอกจุดมุ่งหมายการอ่านและแนวการอ่านให้นักเรียนทราบว่า อ่านนานจน
แล้วต้องตั้งคำถาม ตอบคำถาม หาใจความสำคัญของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง
พร้อมทั้งบอกเหตุผลของเหตุการณ์และทบทวนภาพโครงเรื่อง

การอ่านนิทาน

4.5 การอ่านสำรวจ

- นักเรียนอ่านบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ โดยการสำรวจและกำหนดเวลาอ่าน 5 นาที
เพื่อเป็นการอ่านเร็ว อ่านข้าม และการกวาดสายตาเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง
- นักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม ครูเขียนคำถามนั้นบนกระดาน เช่น
ตัวละครสำคัญของเรื่องมีใครบ้าง
อะไรคือเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง
ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

4.6 อ่านพินิจพิจารณา ให้นักเรียนอ่านอย่างพิจารณาใคร่ครวญ โดยกำหนดเวลา 10 นาที แล้วตอบคำถามปากเปล่า เช่น

- ปิงกับทะเลแตกต่างกันอย่างไร
- ชาวประมงคือใคร
- เหตุใดแม่ของบุญหลายจึงกล่าวว่า "ทะเลไม่ใช่บ้านของเรา"
- ทำไมบุญหลายจึงไม่กลับไปบึงน้ำอีกหลังจากพบกับชายหาปลา

4.7 แบ่งกลุ่มนักเรียน อภิปรายประเด็นปัญหาที่เขียนไว้บนกระดานดำ เช่น

- เหตุใดบุญหลายจึงเดินไปหลังโรงเรียน
- ถ้านักเรียนเป็นบุญหลายจะแก้ปัญหारेื่องความท้าวอย่างไร
- เหตุใดพ่อของบุญหลายจึงไปเป็นชาวประมงที่ภาคใต้
- เมื่อบุญหลายได้ฟังเรื่องนกเป็ดน้ำแล้ว เขาได้ข้อคิดอะไร เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าชายหาปลาคนนั้นเป็นอย่างไร
- ถ้านักเรียนเป็นบุญหลายก่อนจะลงมือเขียนเรียงความเรื่องปิงนกน้ำ

ควรจะทำอะไรก่อน

- นักเรียนคิดว่าบุญหลายเป็นอย่างไร

ฯลฯ

4.8 ำให้แต่ละกลุ่มรายงานผลการอภิปรายตามหัวข้อหน้าชั้นเรียน แล้วครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

4.9 ทาแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 1 - 2

5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 บัตรคำ

5.2 พจนานุกรม

5.3 หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

5.4 หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช่วิธีการวัดและประเมินดังนี้

6.1 โดยใชการสังเกต

6.1.1 การพูดอภิปรายความหมายของข้อเรื่อ ความหมายของคำ

6.1.2 การอ่านในใจ (การตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่อที่อ่าน)

6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 1 - 2

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การวางแผนภาพโครงเรื่องได้ถูกต้อง จะสามารถนำไปใช้ในการเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การสื่อสารจะได้ผลดี ถ้าผู้พูดและผู้ฟังมีการยทาทนการฟัง การพูด

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 มีมารยาทนการฟังและพูด

2.2 อ่านนโนใจแล้วเขียนแผนภาพโครงเรื่อง แล้วใช้แผนภาพโครงเรื่องนการเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้

3. เนื้อหาของบทเรียน

3.1 การอ่านนโนใจบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ

3.2 การใช้ภาษา (มารยาทนการฟังและพูด)

3.3 การพัฒนาทักษะทางภาษา (การอธิบาย การเล่าเรื่อง การเขียนลำดับเรื่อง)

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมหลังการอ่านนโนใจ

4.1 อ่านนโนใจบทเรียนเรื่อง ปิงนกน้ำ เป็นการทบทวนบทเรียน แล้วอธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงเรื่อง เพื่อลำดับความ และเหตุการณ์ของเรื่องโดยให้นักเรียนช่วยกันบอกเหตุการณ์สำคัญ แล้วครูเขียนเหตุการณ์สำคัญลงบนกระดาน เช่น

เหตุการณ์ที่ 1 บุญหลายได้ยื่นเพื่อน ๆ พูดถึงเสื้อกันหนาวตัวใหม่ แต่บุญหลายไม่มีเสื้อกันหนาวตัวใหม่

เหตุการณ์ที่ 2 บุญหลายพบชายหาปลาที่ริมบึง ชายหาปลาเล่าเรื่องนกเป็ดน้ำหนุม่าให้บุญหลายฟัง

เหตุการณ์ที่ 3 บุญหลายเขียนเรียงความเรื่อง ปิงนกน้ำ สิ่งเข้าประกวดและได้รับรางวัลชนะเลิศเป็นเสื้อกันหนาวหนึ่งตัว

4.2 ครูแจกแผนภาพโครงเรื่อง ซึ่งทำเป็นใบงานให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น หรือเขียน
แผนภาพโครงเรื่องบนกระดานดำดังนี้

เรื่อง ปิงนกน้ำ	
ตัวละครสำคัญ	
ตัวละครประกอบ	
เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน	
เรื่องเกิดขึ้นเวลาใด	
ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง	
เหตุการณ์ที่ 1	
สถานที่และตัวละคร	
ปัญหา	
การกระทำ	
ผลของการกระทำ	
เหตุการณ์ที่ 2	
สถานที่และตัวละคร	
ปัญหา	
การกระทำ	
ผลของการกระทำ	
เหตุการณ์ที่ 3	
สถานที่และตัวละคร	
ปัญหา	
การกระทำ	
ผลของการกระทำ	
ผลสุดท้ายของเรื่อง	
ข้อคิด	

4.3 ครูอธิบายให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อมูลลงในแผนภาพโครงเรื่อง โดยให้อ่านเรื่อง ปิงนกน้ำ แล้วแบ่งเป็นตอน ๆ ตามเหตุการณ์ของเรื่อง แล้วเติมข้อมูลลงในแผนภาพโครงเรื่อง

4.4 นักเรียนร่วมกับครูช่วยกันเติมข้อความในแผนภาพโครงเรื่อง ดังนี้

4.5 นักเรียนตรวจสอบแผนภาพโครงเรื่อง แล้วปรับปรุงแก้ไข

4.6 ส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 - 2 คน เล่าเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่อง

4.7 นักเรียนเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องลงในสมุดแบบฝึกหัด แล้วตรวจสอบกับบทเรียน ปรับปรุงสำนวนภาษาตัวสะกดให้ถูกต้อง พร้อมทั้งวาดภาพประกอบ

4.8 แบ่งกลุ่มนักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องใหม่ โดยใช้แนวคิดเดิมของเรื่อง ปิงนกน้ำ เสร็จแล้วส่งตัวแทนกลุ่มมาอ่านให้เพื่อนฟังแล้วส่งครูตรวจ

4.9 ทบทวนแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 3 - 5

5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 บัตรคำ

5.2 ใบงานแผนภาพโครงเรื่อง "ปิงนกน้ำ"

5.3 หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

5.4 แบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้วิธีการวัดและประเมินดังนี้

6.1 โดยการสังเกต

- การพูดเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

6.2 ตรวจผลงาน

- การเขียนเรียงความตามแผนภาพโครงเรื่อง

6.3 ตรวจแบบฝึกหัด

- แบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 3 - 5

แผนการสอนที่ 3 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาในเรื่องลักษณะและการใช้ชนิดของคำต่าง ๆ เป็นพื้นฐานที่สำคัญ และการพูดในการเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกลักษณะของคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ พร้อมทั้งแต่งเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหา

3.1 หลักภาษา เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย

1. คำนาม 2. คำสรรพนาม 3. คำกริยา 4. คำวิเศษณ์

3.2 การใช้ภาษา เรื่อง การเลือกใช้คำให้ถูกต้อง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ศึกษาหลักภาษาและการใช้ภาษา

4.1 คำนาม

- ครูให้นักเรียนอ่านหลักภาษาเรื่องคำนาม จากความรู้ทางภาษาในหนังสือเรียนภาษาไทยบทที่ 3
- แบ่งกลุ่มนักเรียนให้แต่ละกลุ่มหาข้อสังเกตของคำนามชนิดต่าง ๆ แล้วนำมารายงานหน้าชั้น เช่น อยู่ส่วนใดของประโยค ทาหน้าที่อะไรในประโยค ฯลฯ
- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปลักษณะของคำนามชนิดต่าง ๆ และวิธีใช้คำนามแต่ละชนิด แล้วเขียนลงสมุดรวบรวมเรื่องเกี่ยวกับหลักภาษาของนักเรียน
- นักเรียนอ่านเรื่องคำนามในแบบฝึกหัดทำบทย่ออีกครั้งหนึ่ง
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างประโยคหรือหาประโยคที่มีคำนามชนิดต่าง ๆ แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องร่วมกับครู
- ทาแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 6

4.2 คำสรรพนาม

- นักเรียนทุกคนละประโยค แล้วครูเขียนลงบนกระดานดำ
- นักเรียนอ่านและสังเกตเรื่องคำสรรพนามจากความรู้ทางภาษาในหนังสือเรียน

ภาษาไทยบทที่ 3

- แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ช่วยกันหาคำสรรพนามและบอกชนิดของคำสรรพนามจากประโยค

ที่แต่งขึ้นเอง

- นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผล และยกตัวอย่างประกอบ
- นักเรียนอ่านบททวนเรื่องคำสรรพนามอีกครั้งหนึ่ง
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะของคำสรรพนามประเภทต่าง ๆ และเขียนลง

ในสมุดรวบรวมเกี่ยวกับหลักภาษาของนักเรียน

- ทาแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 7

4.3 คำกริยา

- นักเรียนอ่านและสังเกตประโยคเรื่องคำกริยา จากความรู้ทางภาษาในหนังสือเรียน

ภาษาไทยบทที่ 3

- แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ร่วมกันอภิปรายหาข้อสรุปลักษณะของคำกริยา เสนอหน้าชั้นเรียน

เพื่อให้ครูและนักเรียนหาข้อสรุปที่ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง แล้วนักเรียนบันทึกลงสมุดรวบรวมเกี่ยวกับเรื่องหลักภาษา

- นักเรียนแต่ละกลุ่มหาคำกริยาจากพจนานุกรมประจำชั้นโดยแบ่งตามลำดับตัวอักษร

แล้วนำมาเป็นแผนภูมิพจนานุกรมประจำชั้น

- ทาแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 8

4.4 คำวิเศษณ์

- นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคประมาณ 10 ประโยค แล้วบอกให้ครูเขียนบนกระดานดำ
- นักเรียนแต่ละคนอ่านและสังเกตประโยคจากความรู้ทางภาษาในหนังสือเรียนภาษาไทย

บทที่ 3 เรื่องคำวิเศษณ์

- แบ่งกลุ่มนักเรียนให้แต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำวิเศษณ์ประเภทต่าง ๆ จากประโยค

บนกระดานดำ แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

- นักเรียนและครูช่วยกันสรุปลักษณะของคำวิเศษณ์ประเภทต่าง ๆ แล้วบันทึกลงสมุดรวบรวมเกี่ยวกับหลักภาษา

- นักเรียนแต่ละกลุ่ม ค้นหาคำวิเศษณ์จากพจนานุกรมโดยกำหนดตามลำดับตัวอักษรและประเภทของคำวิเศษณ์ แล้วนำมาเขียนลงแผนภูมิพจนานุกรมประจำชั้น

- ทำแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 9

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

5.1 หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

5.2 แบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ป.5 เล่ม 1

5.3 ใบงาน (ตารางกิจกรรม เรื่องคำสรพนาม)

5.4 พจนานุกรม

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 ตรวจผลงาน

6.1.1 ผลงานการทำแผนภูมิการใช้คำ

6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 6 - 9

แผนการสอนที่ 4 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกหน้า

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การพูดอธิบายเหตุผล ผู้พูดจะต้องมีหลักการอธิบาย และมีเหตุผลประกอบการพูดจึงจะทำให้การพูดนั้นน่าเชื่อถือ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

ใช้ภาษาในการพูดอธิบายเหตุผลได้

3. เนื้อหา

การพูดอธิบายเหตุผลมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมเรื่องที่จะพูด
2. ขั้นปฏิบัติ
3. ขั้นประเมิน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการพูดว่ามีความสำคัญในชีวิตประจำวันของเราอย่างไร
2. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเรื่องการพูดอธิบายเหตุผล หน้า 66 - 67 ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักแต่ละกลุ่มอภิปรายหาข้อสรุปของการพูดอธิบายเหตุผล แล้วนำมารายงานต่อชั้นเรียน
4. ครูอธิบายสรุปถึงขั้นตอนในการพูดอธิบายเชิงเหตุผลให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง พร้อมยกตัวอย่างการพูดอธิบายเชิงเหตุผลให้นักเรียนฟัง (เปิดเครื่องบันทึกเสียง)
5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักแต่ละกลุ่มกำหนดเรื่องที่จะพูดอธิบายเชิงเหตุผล โดยใช้เวลาพูดประมาณ 3 - 4 นาที ให้นักเตรียมการตามขั้นตอน และฝึกพูดกันในกลุ่มให้คล่อง
6. ให้นักแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาพูดอธิบายเชิงเหตุผล ตามที่ได้เตรียมไว้ โดยใช้เวลาพูดประมาณ 3 - 4 นาที

7. ครูสรุปผลการพูดของตัวแทนนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งวิจารณ์ว่าดีไม่ดี ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

5. สื่อการเรียนการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงแถบบันทึกเสียงการพูดอธิบายเชิงเหตุผล
2. หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายหาข้อสรุปของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. พิจารณาจากการพูดอธิบายเชิงเหตุผลของตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่ม

แผนการสอนที่ 5 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

ภาษาไทยมีสัทวนภาษาใช้ในเชิงเปรียบเทียบอยู่จำนวนมาก การรู้จักใช้สัทวนภาษาไทย
พูดและการเขียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาไทยสละสลวยมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนอ่านและใช้สัทวนภาษาได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหา

สัทวนภาษา

- สัทวนไทย หมายถึง ถ้อยคำในภาษาไทยที่ใช้พูดจาสื่อสารกันไม่ได้แปลความหมาย
ของคำตรงตัว แต่มีความหมายเป็นนัยเกินความกว้างหรือลึกซึ้ง หรือเป็นความหมายในเชิงเปรียบเทียบ
- หาสัทวนและความหมายจากพจนานุกรมหรือหนังสือรวบรวมสัทวนไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำภาพปริศนา เกี่ยวกับสัทวนไทยมาให้ให้นักเรียนดู 2 - 3 ภาพแล้วให้นักเรียนทายว่า
ตรงกับสัทวนไทยว่าอย่างไร
2. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างสัทวนภาษาในความรู้ทางภาษาท้ายบทเรียน หน้า 69
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับความหมายและลักษณะเด่นของ
สัทวนภาษา
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักแต่ละกลุ่มช่วยกันหาสัทวนและความหมายที่นักเรียน
สนใจจากในหนังสือเรียนภาษาไทย จากพจนานุกรมหรือจากหนังสือสัทวนไทย
5. ให้นักแต่ละกลุ่มออกมารายงานงานการค้นคว้าหาสัทวนและความหมายหน้าชั้นเรียน เพื่อ
ความรวดเร็วให้นำเสนอพร้อมแผนภูมิประกอบ
6. ครูและนักเรียนช่วยกันคัดเลือกสัทวน และความหมายที่น่าสนใจ เขียนบนกระดานดำ
เรียงสัทวนตามลำดับพจนานุกรมให้นักเรียนคัดสัทวนทั้งหมดลงสมุด

7. ให้นักเรียนเลือกสำนวนที่สนใจมา 10 สำนวน แล้วนำสำนวนเหล่านั้นไปแต่งประโยค
ส่งครูตรวจ

8. ครูให้นักเรียนอ่านสำนวนและความหมายพร้อม ๆ กันเป็นการทบทวน

5. สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย
2. พจนานุกรม
3. หนังสือสำนวนไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับสำนวน
2. พิจารณาจากการรายงานการค้นคว้าหาสำนวนและความหมายของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจสอบสมุดจดงานและสมุดแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 6 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเอง ผู้เขียนต้องสามารถเล่าความรู้สึกหรือการกระทำเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้คำหรือสำนวนภาษาที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนบรรยายความรู้สึกของตัวเองได้

3. เนื้อหา

การเขียนบรรยายความรู้สึกของตัวเองหรือเขียนบรรยายเรื่องที่ตนเองชอบ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องปิงนกน้ำหน้า 48 ตอนบรรยายความรู้สึกของตัวเองละคร เช่น ตอนที่กล่าวว่ "บุญหลายมาที่นี้บ่อย ๆ เขาชอบดูบั้งที่กว้างไกลใบจรดขอบฟ้า..." แล้วครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้างต้น และให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าคำใดในเรื่องอย่างไร เขียนอย่างไร
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงวิธีบรรยายความรู้สึกว่ามีวิธีการเขียนอย่างไร จึงจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์
3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักเรียนหัดหัวข้อที่จะเขียนบรรยายความรู้สึก หรือเขียนบรรยายเรื่องที่ตนเองชอบ
4. เมื่อได้หัวข้อแล้วให้ช่วยกันเขียน โดยใช้กระดาษแผ่นใหญ่มาติดที่ผนังห้อง แล้วช่วยกันเขียน อาจใช้คนเขียนคนเดียว ส่วนคนอื่น ๆ ช่วยกันบอกให้เพื่อนเขียนตาม ความยาวประมาณ 10 บรรทัด
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเรื่องที่เขียนบรรยายมาติดบนกระดานดำหน้าชั้นเรียน แล้วอ่านให้เพื่อนฟังให้ทุกคนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเขียน การใช้ถ้อยคำหรือสำนวนภาษา และการลำดับเรื่อง
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจทานงานเขียนของตน ปรับแก้คำผิดสำนวนภาษา และการลำดับเรื่องให้ถูกต้อง

7. ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มคัดลอกการเขียนบรรยายเรื่องของกลุ่มตนเองสมุดเสร็จแล้วนำมาส่งครู

8. ครูคัดเลือกผลงานการเขียนบรรยายของกลุ่มที่ดีที่สุดมาอ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง แล้วให้ท่านแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 12

5. สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่หรือสำหรับเขียน
2. ปากกาเมจิกหรือปากกาปลายสีกหลากหลาย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกันสรุปถึงวิธีการเขียนบรรยายของนักเรียน
2. ตรวจผลงานการเขียนบรรยายของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่อง ปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่าน เป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนอ่านออกเสียงบทเรียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากเรื่องราวที่อ่านได้

3. เนื้อหา

อ่านออกเสียง บทเรียน บทที่ 3 เรื่อง ปิงนกน้ำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย หน้า 46 - 56

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำบัตรคำจากบทเรียนมาให้ให้นักเรียนอ่าน ประมาณ 10 คำ เพื่อเป็นการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนว่าอ่านได้ชัดเจนถูกต้องหรือไม่

2. ให้นักเรียนช่วยกันบอกเกณฑ์ในการพิจารณาการอ่านออกเสียง เช่น อ่านคล่อง อ่านชัดเจน ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงในการอ่านเหมือนบรรยาย และเสียงพูดตามอารมณ์ของตัวละคร เว้นวรรคตอน ถูกต้อง

3. ครูสาธิตการอ่านที่ดีให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง (อาจใช้วิธีการเปิดเครื่องบันทึกเสียงการอ่านให้นักเรียนฟังก็ได้)

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านออกเสียงกันเอง โดยผลิตเปลี่ยนหน้าที่กันเป็นผู้อ่านบทบรรยายและเป็นตัวละครตามเนื้อเรื่องจนครบทุกคนและจบเรื่อง

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเรื่องปิงนกน้ำ ให้นักเรียนฟังหน้าชั้นเรียน เมื่ออ่านจบแล้ว ให้นักเรียน ๆ ประเมินผลการอ่านของแต่ละกลุ่ม ตามหลักเกณฑ์การอ่านที่ตั้งไว้

6. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียง เรื่องปิงนกน้ำ ให้นักเรียนฟังทีละคน เป็นการทดสอบการอ่าน

7. ครูสรุปผลการอ่านออกเสียงของนักเรียนว่าใครอ่านดี - ไม่ดีอย่างไร พร้อมเสนอแนะวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละคน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำยาก
2. เครื่องบันทึกเสียงแถบบันทึกเสียงการอ่าน
3. หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจในการฝึกอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. ทดสอบการอ่านออกเสียงทีละคน

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอภิปรายเป็นการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
อย่างมีเหตุผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถอภิปรายหาข้อคิดจากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำได้
2. เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการพูดและการฟัง

3. เนื้อหา

การอภิปรายหาข้อคิดจากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูสนทนาและซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องปิงนกน้ำตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อเป็น
การทบทวนเนื้อหาเรื่องทั้งหมด
 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ๖ ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายหาข้อคิดจากเรื่องปิงนกน้ำ ภายใน
เวลาที่กำหนด โดยให้ใช้ขั้นตอนการอภิปรายดังนี้
 - ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเสนอข้อคิด และเหตุผลที่เสนอข้อคิดนั้นจนครบทุกคน
 - ให้ทุกคนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายพิจารณาคัดเลือกข้อคิดที่สมาชิกในกลุ่มเสนอ เพื่อนำ
มาเป็นข้อคิดของกลุ่ม
 3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอข้อคิดของกลุ่มตนต่อชั้นเรียนและให้คัดเลือกนักเรียน
คนใดคนหนึ่งมาเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายกลุ่ม เพื่อหาข้อคิดจากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ
 4. ให้เขียนข้อคิดทั้งหมดที่ได้จากการอภิปรายบนกระดานดำแล้วให้นักเรียน คัดข้อคิด
ดังกล่าวลงสมุดด้วยตัวหวัดแถมบรรจงแล้วนำมาส่งครู
- ครูให้นักเรียนอ่านข้อคิดที่เขียนไว้บนกระดานดำพร้อม ๆ กัน

5. สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายหาข้อคิดจากบทเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. พิจารณาจากการอภิปรายเสนอข้อคิดจากบทเรียนของตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่ม
3. พิจารณาจากมารยาทในการฟังและการพูดของผู้อภิปรายแต่ละคน
4. ตรวจสอบสมุดคัดลายมือของนักเรียนทุกคน

แผนการสอนที่ 9 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

ภาษาไทยมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นจำนวนมาก นักเรียนต้องรู้จักเลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงตามความหมายจึงจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ประโยคได้ถูกต้องตามความหมาย

3. เนื้อหา

การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย (คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน)

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนอ่านความรู้ทางภาษาท้ายบทเรียน เรื่องการใช้คำให้ถูกต้องหน้า 67-69
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปข้อสรุปข้อสังเกตการเลือกใช้คำให้เหมาะสมจากความรู้ทางภาษาท้ายบทเรียน
3. ให้แต่ละกลุ่มทำข้อสรุปมาเสนอต่อชั้นเรียน เพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
4. ให้แต่ละกลุ่มหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเพิ่มเติมจากพจนานุกรมหรือหนังสืออื่น กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คำ โดยให้เขียนลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ประกอบด้วยคำ ความหมายและประโยค
5. ให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานการค้นหาคำ ความหมายและประโยคหน้าชั้นเรียนแล้วรวบรวมรายงานทั้งหมดส่งครู

ครูสรุปผลการค้นหาคำ ความหมาย และประโยคของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่าถูกต้องหรือไม่ และควรแก้ไขอย่างไร

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย
2. พจนานุกรมและหนังสืออื่น

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายหาข้อสรุปของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. พิจารณาจากการรายงานการค้นหาคำ ความหมาย และประโยชน์ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจรายงาน

แผนการสอนที่ 10 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

พจนานุกรมเป็นหนังสือสำหรับค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับคำในภาษาไทย การใช้พจนานุกรม นอกจากจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถหาคำอ่าน หาความหมายของคำและชนิดของคำต่าง ๆ จาก พจนานุกรมได้

3. เนื้อหา

การใช้พจนานุกรม หาคำอ่าน หาความหมายของคำ และชนิดของคำที่มีในบทเรียนบทที่ 3 เรื่องปิงนกน้ำ

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่คิดว่าอ่านยาก เขียนยาก หรือเข้าใจความหมายได้ยาก จากบทเรียนเรื่องปิงนกน้ำ
 2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ค้นหาได้ ไปหาคำอ่าน ความหมายของคำ และชนิดของคำ จากพจนานุกรม
 3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า โดยเขียนเป็นแผนภูมิตารางตัวใด ๆ ประกอบด้วย คำ ความหมาย และชนิดของคำ
 4. ครูและนักเรียนช่วยกันคัดเลือกคำของแต่ละกลุ่มเขียนบนกระดานคำ โดยทำเป็น ตารางมาให้คำซ้ำกันและเรียงคำตามพจนานุกรมเสร็จแล้วให้นักเรียนคัดลงสมุด
 5. ให้นักเรียนคัดเลือกคำยากเหล่านั้นมา 10 คำ แล้วแต่งประโยคส่งครูตรวจ
- ครูให้นักเรียนอ่าน คำ ความหมายของคำและชนิดของคำตามที่ได้คัดเลือกไว้เป็นการทบทวน อีกครั้งหนึ่ง โดยให้อ่านพร้อม ๆ กัน

5. สื่อการเรียนการสอน

1. พจนานุกรม
2. หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการค้นหาคำจากเรื่องของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. พิจารณาจากการค้นหาอ่าน หาความหมายของคำ และชนิดของคำจากพจนานุกรม
ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจสอบจดงานและสมุดแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 1 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านในใจแล้วบอกเหตุการณ์ของเรื่องได้ตามลำดับและสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้ ช่วยให้เข้าใจเรื่องตามลำดับเหตุการณ์จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและรวดเร็ว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนตั้งคำถาม ตอบคำถาม เข้าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

3. เนื้อหา

อ่านในใจบทที่ 4 เรื่อง "อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข" จากหนังสือเรียนภาษาไทย หน้า 72 - 79

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพวันแห่งครอบครัวมาให้นักเรียนดู แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสถาบันครอบครัว
2. ครูนำบัตรคำที่เป็นคำยากมาให้นักเรียนอ่าน และช่วยกันหาความหมาย คำไหนหาไม่ได้ครูบอกความหมายให้ทีละคำ
3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข โดยให้อ่านอย่างละเอียด
4. เมื่ออ่านจบแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม และหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง โดยให้มาเขียนคำถามและคำตอบ บนกระดานดำ
5. ให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ บนกระดานดำ
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 1-2
7. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุขอย่างย่อ ๆ โดยเล่าเฉพาะประเด็นที่สำคัญ

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำใหม่
2. กระดาษแข็ง
3. พจนานุกรม
4. หนังสือเรียนภาษาไทย
5. แบบฝึกหัดภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านคำยากและการค้นหาความหมาย
2. พิจารณาจากการช่วยกันตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่อง
3. พิจารณาจากการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
4. ตรวจแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง เล่าเรื่อง และเขียนเรื่องตามแผนภาพ โครงเรื่อง เล่าเรื่อง และเขียนเรื่องตามแผนภาพ โครงเรื่องได้แสดงว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้ ใช้แผนภาพโครงเรื่องในการ เล่าเรื่องและเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องได้

3. เนื้อหา

เขียนแผนภาพโครงเรื่อง เล่าเรื่อง และเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องอยู่กัน อย่างเราให้เป็นสุข

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุขจากที่เรียนไปเมื่อครั้งที่แล้ว
 2. ครูนำแผนภาพโครงเรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข มาติดบนกระดานดำ แล้วอธิบาย หัวข้อสำคัญต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง
 3. ให้นักเรียนช่วยกันเติมข้อความลงในแผนภาพโครงเรื่องให้สมบูรณ์
 4. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องที่ได้เติมข้อความไว้ครบด้วยแล้ว
 5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องด้วยภาษาของตนเอง
- เสร็จแล้วตรวจทานให้เรียบร้อยและนำมาส่งครู
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 3-4
 7. ครูให้นักเรียนออกมาอ่านเรื่องที่ตนเขียนตามแผนภาพโครงเรื่องคนละ 1 ตอน

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภาพโครงเรื่องอยู่กันอย่างไรให้เป็นสุข
2. หนังสือเรียนภาษาไทย
3. แบบฝึกหัดภาษาไทย

6. การวัดและประเมินผล

1. พิจารณาจากการเติมข้อความลงในแผนภาพโครงเรื่อง
2. พิจารณาจากการเล่าเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่อง
3. ตรวจผลงานการเขียนเรื่องตามแผนภาพ โครงเรื่องของนักเรียนทุกคน
4. ตรวจแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 3 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การรู้ชนิดและความหมายของคำบุพบท สันธาน และอุทาน และรู้จักเลือกใช้คำดังกล่าว ช่วยให้การแต่งประโยคมีถ้อยคำสำนวนที่มีความหมายถูกต้องเหมาะสมกับข้อความหรือเหตุการณ์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของคำบุพบท สันธาน อุทาน ได้และสามารถบอกชนิดของคำทั้งสามชนิดได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

หลักภาษา

1. คำบุพบท
2. คำสันธาน
3. คำอุทาน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละประมาณ 6-7 คน ศึกษาเรื่องคำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้น ป.5 เล่ม 1 หน้า 80 - 84 แล้วนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุป กฎเกณฑ์ทางภาษาตามหัวข้อต่อไปนี้ แล้วนำเสนอต่อชั้นเรียน เช่น
 - ความหมายของคำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน
 - การนำไปใช้ ใช้อย่างไร
 - การแต่งประโยคโดยใช้คำเหล่านี้ เลือกชนิดใดชนิดหนึ่งเขียนในประโยค
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจชนิดของคำทั้ง 3 ชนิด โดยยกตัวอย่างให้เห็นความแตกต่างและการวางคำในรูปประโยค
3. แจกใบงานให้นักเรียนเป็นรายกลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาตัวอย่าง คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน อย่างใดอย่างหนึ่งเขียนในตารางบนกระดานดำ หรือทำในกระดาษ แต่งประโยค แล้วนำเสนอครู

4. นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของตารางการแต่งประโยคของคำทั้ง 3 ชนิด แล้วครูแนะนำเพิ่มเติมสรุปลักษณะของคำทั้ง 3 ชนิด

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิคำ
2. หนังสือเรียนภาษาไทย
3. แบบฝึกหัดภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

1. สังเกตจากการช่วยกันสรุปความหมาย ชนิด และการนำคำไปแต่งประโยค
2. ตรวจแผนภูมิคำและการแต่งประโยค
3. ตรวจแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 4 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างไวให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของย่อหน้าได้
ถูกต้องช่วยในการสรุปแนวคิดของเรื่อง

1.2 การเขียนอักษรย่อได้ถูกต้อง ทำให้การสื่อความหมายทางภาษาระหว่างผู้เขียน
และผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของ
ย่อหน้าได้ถูกต้อง

2.2 เพื่อให้นักเรียนเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนได้เหมาะสมกับข้อความหรือเหตุการณ์

2.3 เพื่อให้นักเรียนเขียนอักษรย่อได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

การใช้ภาษา

- ใจความสำคัญของย่อหน้า
- การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ใจความสำคัญของย่อหน้า

- นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมศึกษาเรื่องใจความสำคัญของย่อหน้าจาก
หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้น ป.5 เล่ม 1 แล้วช่วยกันอภิปรายสรุปเรื่องใจความสำคัญของย่อหน้า
- นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการอภิปราย ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเพิ่มเติม
เรื่องใจความสำคัญของย่อหน้า และการสรุปใจความสำคัญของย่อหน้า
- นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทเรียนคนละ 1 ย่อหน้า เพื่อหาใจความสำคัญของ
ย่อหน้า นำมารายงานหน้าชั้น ครูคอยแนะนำเพิ่มเติมและชี้แนะข้อสังเกตในการหาใจความสำคัญ
ของย่อหน้า

- นักเรียนอ่านข้อความจากบทเรียน ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องในย่อหน้าต่าง ๆ แล้วครูและนักเรียนช่วยกันตั้งคำถามให้นักเรียนหาคำตอบ เช่น

- มีใครในย่อหน้านี้
- ตัวละครในย่อหน้าทำอะไร
- ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

- นักเรียนและครูช่วยกันเขียนแผนภูมิใจความสำคัญของย่อหน้าต่าง ๆ นักเรียนเขียนลงในสมุด

- ทาแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 10
- แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความเหมาะสม ทำอักษรย่อจากเรื่องในบทเรียน แล้วรวบรวมเขียนเป็นแผนภูมิ หรือจัดทำเป็นรูปเล่มรายงาน (โดยครูมอบหมายงานให้ทำนอกเวลาเรียน)

2. การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวน

- นักเรียนศึกษาการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนจากแบบเรียนภาษาไทย ชั้น ป.5 เล่ม 1 แล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนและยกตัวอย่าง ประโยค หรืออาจจะเล่าเรื่องโดยใช้ถ้อยคำสำนวนเหล่านี้

- แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความเหมาะสม ค้นคว้าถ้อยคำสำนวนจากเรื่องในแบบเรียนที่เรียนมาแล้ว เช่น สำนวน ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกวันนั้นถึงตัว หรืออ่านจากหนังสือเล่มอื่น ๆ รวบรวมนำมาเขียนแผนภูมิ แล้วช่วยกันแต่งประโยคหรือแต่งเป็นเรื่อง วาดภาพประกอบ รวมทำเป็นสมุดเล่มใหญ่ให้อ่านในห้องเรียน (โดยครูมอบหมายให้ทำนอกเวลาเรียน)

- ทาแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 12

5. สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย
2. แบบฝึกหัดภาษาไทย
3. แบบประเมินตนเองเรื่องมารยาทในการพูดและมารยาทในการฟัง

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

1. ใช้การสังเกต

- มารยาทในการฟังและพูด
- การอธิบายสรุปเรื่องใจความสำคัญของย่อหน้า

2. ตรวจผลงาน

- แบบประเมินตนเองเรื่องมารยาทในการพูดและฟัง
- ผลงานรายงานเรื่องอักษรย่อ

3. ตรวจแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 5 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

ความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อเรื่องจากการอ่านเป็นหัวข้อเรื่องและหัวข้อเรื่องย่อย
ช่วยในการเล่าเรื่องหรือเขียนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีหาใจความสำคัญของย่อหน้าและสามารถบอกใจความสำคัญของ
ย่อหน้าได้ถูกต้อง

2.2 เพื่อให้นักเรียนรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนได้เหมาะสมกับข้อความหรือเหตุการณ์

3. เนื้อหา

การฝึกเขียนบทความ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มอ่านเรื่องประโยคใจความสำคัญจาก
ท้ายบทเรียน หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้น ป.5 เล่ม 1 แล้วช่วยกันวิเคราะห์รูปแบบการเขียน
ข้อความ เพื่อหาประโยคใจความสำคัญ โดยศึกษารูปแบบการเขียนของเรื่องในหนังสือแบบเรียน
ภาษาไทยต่อไปนี้

- เรื่องน้ำไฟ
- เรื่องทรัพยากรที่มีค่าของเรา
- เรื่องคุณค่าของการอ่านหนังสือ
- เรื่องผิงกับนกพิราบ

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลรูปแบบการเขียนข้อความทั้ง 4 เรื่อง ครูช่วย
แนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยคใจความสำคัญ

3. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเป็นหลักการเขียนข้อความให้ได้ว่า แต่ละย่อหน้าจะมี
ใจความสำคัญใจความเดียว ซึ่งจะเขียนเป็นประโยค ใจความสำคัญได้ 1-2 ประโยค ประโยค
ใจความสำคัญอาจเขียนไว้ที่ต้นย่อหน้า ท้ายย่อหน้า ทั้งต้นและท้ายย่อหน้า หรืออาจไม่เขียนชัดเจนก็ได้

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม แล้วช่วยกันเขียนบทความ หรือเรื่องที่มีความยาว 1-2 ย่อหน้าตามรูปแบบและชื่อเรื่องเดิมทั้ง 4 เรื่องจากบทเรียน และนำมารายงานผลหน้าชั้น

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกหัวข้อสำหรับเขียนเรื่อง โดยครูให้ตัวแทนกลุ่มจับสลาก เขียนประโยคใจความสำคัญไว้ที่ใดที่หนึ่งในย่อหน้า กลุ่มละ 1 รูปแบบ

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาหาข้อมูลและช่วยกันเรียบเรียง โดยครูช่วยให้คำปรึกษา แนะนำ

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนอ่านเรื่องที่เขียนให้เพื่อนฟัง

8. นักเรียนกลุ่มที่ไม่ออกรายงาน ช่วยกันหาประโยคใจความสำคัญของกลุ่มที่รายงาน

9. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ปรับปรุงเรื่องให้มีประโยคใจความสำคัญ ชัดเจน และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมในย่อหน้าตามที่กำหนด แล้วช่วยกันตรวจแก้ไขสำนวนภาษา ตัวสะกดการันต์

5. สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

1. ใช้การสังเกต

การรายงานผลการเขียนบทความ

2. ตรวจผลงาน

ผลงานการเขียนบทความ

แผนการสอนที่ 6 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงอย่างมีคุณภาพ เน้นการอ่านที่ถูกต้องและการรู้จักใช้น้ำเสียงให้ถูกต้อง และการรู้จักใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่อง เป็นการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทเรียนได้ถูกต้อง สามารถใช้น้ำเสียงได้เหมาะสมกับเรื่อง

3. เนื้อหา

อ่านออกเสียง บทเรียนบทที่ 4 เรื่องอยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข จากหนังสือเรียนภาษาไทย หน้า 72 - 79

หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงที่ดี

- อ่านคล่องไม่ตะกุก ตะกัก
- อ่านออกเสียงชัดเจนถูกต้อง
- เว้นวรรคเสียงชัดเจนถูกต้อง
- ใช้น้ำเสียงหนักเบาเหมาะสมกับเรื่องราวที่อ่าน
- ไม่อ่านตกเติมและตั่ว

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนฝึกอ่านบัตรคำยากหรือคำที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง เช่น ครอบครัว รักใคร่กลมเกลียว ขวนขวาย พระราชดำรัส พระราชทานพระบรมราโชวาท ฯลฯ
2. ฝึกอ่านด้วยตนเอง เพื่อสำรวจคำยาก การแบ่งจังหวะวรรคตอน และการเน้นเสียงได้ถูกต้องเหมาะสม
3. แบ่งกลุ่มนักเรียน ฝึกอ่านในกลุ่ม ช่วยกันติชม

- ออกเสียงชัดเจน ถูกต้อง
- เว้นจังหวะ และแบ่งวรรคตอนถูกต้อง
- อ่านคล่องแคล่ว ไม่ตะกุกตะกัก
- ใช้เสียงหนักเบาเหมาะสมตามเรื่องราวที่อ่าน

5. ครูสรุปผลการอ่านของนักเรียนและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำที่อ่านออกเสียงยาก
2. หนังสือเรียนภาษาไทย

6. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการฝึกอ่านออกเสียงของนักเรียนว่ามีความตั้งใจหรือไม่เพียงใด
2. ให้นักเรียนทุกคนออกมาอ่านให้ครูฟัง

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างไรให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

1.1 การอภิปรายเป็นการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล

1.2 การมีมารยาทในการฟังและการพูดช่วยให้ได้ข้อมูลและแนวคิดเพิ่มเติม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่าน หาแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถเขียนแนวคิดได้ถูกต้องและมีนิสัยรักการอ่าน

2.2 เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการฟังและการพูด

3. เนื้อหา

การอภิปรายข้อคิดของบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

การอภิปรายข้อคิดของบทเรียน

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 7 - 10 คน อ่านบททวนเรียนเรื่อง อยู่กันอย่างไรให้เป็นสุข และบททวนประเด็นสำคัญ "อยู่กันอย่างไรให้เป็นสุข" อภิปรายหาข้อคิดจากบทเรียน

2. แต่ละกลุ่มอภิปรายแนวทางที่เด็ก ๆ ควรปฏิบัติ วิธีอภิปราย นักเรียนเสนอความคิดเห็นของตนพร้อมทั้งเหตุผล รวบรวมเป็นความเห็นของกลุ่ม

3. นักเรียนแต่ละคนเขียนแนวปฏิบัติตามข้อคิดของตนลงสมุด

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรื่องโดยมีประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าตามรูปแบบโครงสร้างของเรื่อง

5. นำแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 13

มารยาทในการฟังและพูด

- นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม สิ่งตัวแทนเล่านิทานหรือเรื่องจากประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพูดและการฟัง แล้วช่วยกันสรุปข้อคิด

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการมีมารยาทในการพูดและการฟัง ผลดี ผลเสียของการมีหรือไม่มีมารยาทในการพูดและการฟัง

- นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่มเพื่อคอยสังเกต และบันทึกการมีมารยาทในการพูดและการฟังของนักเรียนภายในกลุ่ม แล้วสรุปรายงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะ ๆ

- ทบทวนสำรวจรายการให้นักเรียนแต่ละคนไว้สำหรับประเมินตนเองเกี่ยวกับมารยาทในการพูดและการฟัง

5. สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย
2. หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทย
3. แบบประเมินตนเองเรื่องมารยาทในการฟังและพูด

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

1. ใช้การสังเกต
 - การอภิปรายข้อคิด
 - มารยาทในการฟังและพูด
2. ตรวจผลงาน

ผลงานการเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่อง
3. ตรวจแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การมีนิสัยรักการอ่านช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง ได้แนวคิดจากเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้แนวคิดเหล่านั้นมาอภิปราย และนำมาเขียนคำแนะนำ ตักเตือน สั่งสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 เพื่อให้ นักเรียนเขียนคำแนะนำสั่งสอน คำแนะนำตักเตือนได้

2.2 เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถหาคำอ่าน หาความหมายของคำและหาชนิดของคำต่าง ๆ จากพจนานุกรมได้

2.3 เพื่อให้ นักเรียนคิดและเขียนคำหรือข้อความได้ถูกต้องรวดเร็ว สวยงาม มีระเบียบ

3. เนื้อหา

การรวบรวมข้อคิด คำคม คำสอน พระราชดำรัส

ศึกษาคำศัพท์ซึ่งมีที่ใช้ใกล้เคียงกัน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

1. การรวบรวมข้อคิด คำคม คำสอน พระราชดำรัส

- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์และความสำคัญของคำคม คำสอน พระราชดำรัส
- นักเรียนช่วยกันรวบรวมคำคม คำสอน พระราชดำรัส จากบทเรียนและจากหนังสืออื่น ๆ ในห้องสมุด
- นักเรียนนำผลงานที่ได้จากการค้นคว้ามานำเสนอและอภิปรายร่วมกันถึงแนวทางการเขียน การใช้สำนวนภาษา ฯลฯ
- นักเรียนคัดลอกและจัดหมวดหมู่ คำคม คำสอน พระราชดำรัส ตามหัวข้อเพื่อเก็บไว้ใช้อ้างอิงเมื่อต้องการพูดหรือเขียนอธิบายเกี่ยวกับข้อความนั้น และเป็นแนวทางในการเขียนคำแนะนำตักเตือน คำแนะนำสั่งสอน

- นักเรียนฝึกเขียนคำเนะน้าตักเตือน คำเนะน้าสั่งสอน โดยศึกษาจากตัวอย่างที่ค้นคว้ามา ส่งให้ครูตรวจคนละ 1 - 2 ส่วน

2. อ่านบัตรคำที่มีความหมายและมักใช้ควบคู่กัน เช่น สิทธิหน้าที่ ระเบียบวินัย ชื่อสัตย์สุจริต เจริญรุ่งเรือง สังเกตคำเหล่านี้และสังเกตความหมาย

3. แบ่งกลุ่มหาคำศัพท์ซึ่งมีที่ใช้ใกล้เคียงกัน ตามตัวอย่างบัตรคำในพจนานุกรม พร้อมความหมายกลุ่มละ 10-20 คำ

4. รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อการนำไปใช้เขียนบทความหรือเรียงความ

5. ทานแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 14

5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 หนังสือเรียนภาษาไทย

5.2 พจนานุกรม

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

1. ใช้การสังเกต

การอภิปรายถึงประโยชน์และความสำคัญของคำคม คำสอน พระราชดำรัส

2. ตรวจผลงาน

ผลงานการเขียนข้อคิด คำคม คำสอน

ผลงานการหาความหมายของคำศัพท์

3. ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 9 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การกรอกแบบรายการต่าง ๆ โดยกรอกข้อความให้ถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นระเบียบเรียบร้อย จะทำให้ใช้ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนกรอกแบบคำร้องเรื่องการแจ้งเกิดและแจ้งตายได้

3. เนื้อหา

3.1 การเขียนสร้างสรรค์

- เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข
- เขียนบทสนทนาของพ่อแม่ ลูก

3.2 กรอกแบบคำร้องเรื่องการแจ้งเกิดและแจ้งตาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

พัฒนาการเขียนสร้างสรรค์

1. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุขเป็นรายบุคคล โดยกำหนดตัวละครเอง
2. เขียนบทสนทนาของ พ่อ แม่ ลูก แสดงความรักใคร่ กลมเกลียว และช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน

3. นำคำที่ออกเสียงใกล้เคียงกัน หรือความหมายใกล้เคียงกันมาสร้างเกมทางภาษาหรือเขียนปริศนาคำทาย เช่น อดทน อดกลั้น อดออม

4. เขียนความรู้สึกหรือความคิด เมื่อได้ฟังหรืออ่านพระบรมราชาโชวาทที่พระราชทานแก่เด็ก ๆ
5. เขียนเรื่องจากภาพ เช่น ภาพครอบครัว ภาพคนทำงาน ภาพคนซื้อของ เป็นต้น
6. ทำแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 15

การกรอกแบบคำร้องแจ้งการเกิดและการตาย

1. สนทนาระหว่างครูและนักเรียนเกี่ยวกับสถาบันครอบครัว เน้นสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกสถาบันครอบครัว คือ การเกิดและการตาย

2. ครูนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหน้าที่ในการกรอกแบบคำร้องแจ้งการเกิดเมื่อมีสมาชิกเกิดใหม่ (คลอด) และกรอกคำร้องแจ้งตายเมื่อมีสมาชิกในครอบครัวตาย โดยครูนำแบบกรอกของจริง หรือสำเนาให้นักเรียนดู และร่วมกันสังเกตว่า จะต้องกรอกอะไรบ้าง

3. นักเรียนกรอกแบบคำร้องแจ้งเกิดและตาย เป็นกิจกรรมกลุ่มหรือรายบุคคลตามความเหมาะสม ที่ครูแจกให้ (ตามภาคผนวก)

4. ส่งงานให้ครูตรวจ ปรับปรุง แก้ไข อภิปรายข้อบกพร่องในการกรอกที่พบ

5. สื่อการเรียนการสอน

แบบคำร้องแจ้งเกิดและแจ้งตาย

6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

6.1 ตรวจผลงาน

- ผลงานการเขียนเรื่อง
- ผลงานฝึกกรอกแบบแจ้งเกิดและแจ้งตาย

6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 10 (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4 เรื่อง อยู่กันอย่างเราให้เป็นสุข

เวลาเรียน 3 คาบ

1. สาระสำคัญ

การเข้าใจความหมายของคำและการฝึกอ่านคำยากในบทร้อยกรอง ช่วยให้อ่านเข้าใจความสำคัญของบทร้อยกรอง และอ่านออกเสียงได้ถูกต้องไพเราะ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของบทร้อยกรองและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

บทร้อยกรอง เรื่อง ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

อ่านบทร้อยกรองเรื่อง ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ

1. นักเรียนอ่านเข้าใจความสำคัญของบทร้อยกรองเรื่อง ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ โดยครูนำบัตรคำ มวล มนุษย์ เบรื่อง ปรีชา เชี่ยวชาญ แะ กิจ สอดส่อง เพียบ ฯลฯ มาให้นักเรียนอ่านจนคล่อง

2. ครูอ่านบทร้อยกรอง ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญให้นักเรียนฟังเป็นจังหวะ เป็นเสียงธรรมชาติ คลงสลุภาพ

มวลมนุษย์ผู้เบรื่อง	ปรีชา	เชี่ยวชาญ
เพราะใคร่ฝึกศึกษา	สิ่งรู้	
รู้จักผิดชอบหา	เหตุสอด	ส่องนา
นี้แหละบุคคลผู้	เพียบด้วย	ความเจริญ

ภาพยยานี้ 11

มวลผู้รู้ปรีชา	เสาะวิทยาไม่ห่างเหิน
ผิดชอบขอบไม่เกิน	รู้ดำเนินตามเหตุผล

ฯลฯ

3. นักเรียนอ่านตามครู เป็นจังหวัดด้วยเสียงธรรมชาติ
4. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคนละวรรคหรือคนละบท ด้วยเสียงธรรมชาติจนจบเรื่อง
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในบทร้อยกรอง เขียนความหมายบทร้อยกรอง โดยครูแบ่งให้เขียนกลุ่มละ 1 บท แต่ละกลุ่มออกมาบอกความหมายของบทที่ได้รับ แล้วจึงช่วยกันสรุปรวมทั้งหมด
6. ครูอ่านท่อนองเสนาะโคลงสี่สุภาพและกาพย์ยานี 11 ให้นักเรียนฟัง นักเรียนฝึกอ่านตามครูพร้อมกัน และฝึกอ่านรายบุคคลโดยอ่านต่อกันคนละบท
7. นักเรียนนำคำยากจากบทร้อยกรองมาฝึกเขียนตัวสะกด
8. มอบหมายให้ทำแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 16
5. สื่อการเรียนรู้การสอน
 - 5.1 หนังสือเรียนภาษาไทย
 - 5.2 หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทย
6. การวัดและการประเมินผล

วัดและประเมินผล โดยใช้การวัดและประเมินผลดังนี้

 - 6.1 ใช้การสังเกต
 - การออกเสียงบทร้อยกรอง
 - การบอกความหมายของบทร้อยกรอง
 - 6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

ภาคผนวก ง

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย
- แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

ฉบับที่ 1

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 60 นาที

40 คะแนน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดสถานการณ์ ข้อความ หรือบทความให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถแปลความ ที่ความ ขยายความ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวน 40 ข้อ (40 คะแนน)
2. คำถามแต่ละข้อมีความมาให้เลือก 4 คำตอบคือ ก. ข. ค. หรือ ง.
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท

(X) ทับตัวอักษร กากับคำตอบที่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ (0)

อันมนุษย์สุดเชื้อเหลือจะปด พุดสบถแล้วสะบัดไม้ขัดสน
เพราะแต่ค่าน้ำจิตคิดประจัญ ปากเป็นผลใจเป็นพาลเหมือนมารยา

1. คำประพันธ์นี้มีความหมายตรงกับสำนวนใด

- ก. ปากว่าตาขยิบ
- ข. ปากร้ายใจดี
- ค. ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอ
- ง. พุดดีเป็นศรีแก่ปาก

ถ้าคำตอบที่เลือกได้คือ ข้อ ค. ให้นักเรียนขีดในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0			X	

2. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจากข้อ ค. เป็นข้อ ข. ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		X	#	

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

"ที่จริงเราทุกคนอาจจะเป็นคนมีชื่อเสียงได้ ถ้ามีความพากเพียร และความพากเพียรนั้นเป็นสิ่งที่น่าชม่าสนุกสนานเพลิดเพลิน ตรงกันข้ามกับความเกียจคร้านซึ่งเต็มไปด้วยความมัวช้าท้องฟ้าแห่งชีวิตเต็มไปด้วยความขมขมัว"

1. "ท้องฟ้าแห่งชีวิต เต็มไปด้วยความขมขมัว" หมายความว่าชีวิตเป็นอย่างไร

ก. ลึนหวัง	ข. โดดเดี่ยว
ค. เลื่อนลอย	ง. มีอุปสรรค

2. ผู้เขียนข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ชี้แนะ	ข. ตำหนิ
ค. ประชดประชัน	ง. บอกเล่า

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

"ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น หากเยาวชนและประชาชนไม่ตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นแล้ว แนวทางแก้ไขก็คงจะเหลือน้อยเต็มที วิธีที่จะทำให้เยาวชนและประชาชนหันมารับรู้และช่วยแก้ไขนั้น การศึกษาคูจะมีบทบาทมากกว่าวิธีอื่น"

1. ข้อความนี้ กล่าวในลักษณะใด

ก. คำสั่ง	ข. ขอร้อง
ค. ประกาศ	ง. เสนอแนะ

2. ข้อความนี้ให้ข้อสรุปว่าอย่างไร

ก. การศึกษาช่วยแก้ปัญหาล้อมได้
ข. ปัญหาล้อมเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น
ค. ปัญหาล้อมมีผลกระทบต่อสังคมไทย
ง. เยาวชนและประชาชนยังไม่ตระหนักถึงปัญหาล้อม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 8

ใครหนอเห็นเราเศร้าทรวงใน	ใครหนอเอาใจปลอบเราเรื่อยมา
ใครหนอรักเราดังดวงแก้วตา	รักเขากว้างกว่าพื้นพสุธานภากาศ
จะเอาโลกมาทาบปากกา	แล้วเอานกมาแทนกระดาด
เอาน้ำหมกมหาสมุทรแทนหมึกวาด	ประกาศพระคุณไม่พอ

5. จากข้อความ "จะเอาโลกมาทาบปากกา แล้วเอานกมาแทนกระดาด" มีจุดประสงค์อย่างไร

- ก. เพื่อเขียนบรรยายบุญคุณของพ่อแม่
- ข. เพื่อเขียนวิธีการทดแทนบุญคุณต่อพ่อแม่
- ค. เพื่อเขียนบรรยายความรักของพ่อแม่ต่อลูก
- ง. เพื่อเขียนบรรยายความรักของลูกต่อพ่อแม่

6. จากข้อความ "รักเขากว้างกว่าพื้นพสุธานภากาศ" หมายถึงข้อใด

- ก. ความรักของชายหนุ่มต่อหญิงสาว
- ข. ความรักของพ่อแม่ต่อลูก
- ค. ความรักของคนทุกคนในโลกนี้
- ง. ความรักของนักเรียนต่อครู

7. "พสุธา" หมายถึงข้อใด

ก. มหาสมุทร	ข. พื้นดิน
ค. ท้องฟ้า	ง. ชุนเขา

8. พระคุณในที่นี้หาสิ่งใดทดแทนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ได้ เพราะว่าสามารถหามาทดแทนได้
- ข. ได้ เพราะว่า ควรนำมาทดแทนอย่างยิ่ง
- ค. ไม่ได้ เพราะว่าไม่สามารถหาสิ่งใดมาทดแทนได้
- ง. ไม่ได้ เพราะว่ามากมาย ไม่รู้ว่าจะทดแทนได้อย่างไร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-11

"จับปลาน้ำแห้งต้องรอบคอบ งูเห่าชอบลงมากินปลาน้ำในปลักอย่างนี้แหละมันชอบอยู่ เพราะน้ำแห้งปลามารวมกันในปลัก งูเห่าก็จะลาดลงมากับปลา กลืนปลาทีละตัว ๆ จนหมด ปลักนั้นแหละ ชี้นลงไปจับลุ่มลุ่มห่ามรอบคอบ มือเราก็จะถูกมันจับต่างเหยื่อ เคยมีเด็กตายมาแล้วนะแก้ว เพราะงูในปลักน้ำแห้งอย่างนี้แหละ"

9. ข้อความนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร

ก. วิธีจับปลาน้ำแห้ง	ข. สาเหตุที่เด็กถูกงูในปลักกัด
ค. สัตว์ที่อาศัยอยู่ในปลักน้ำแห้ง	ง. อันตรายจากการจับปลาน้ำแห้ง

10. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ว่ากล่าว	ข. เตือน
ค. ชี้แจง	ง. บรรยาย

11. คำว่า "ลุ่มลุ่มห่าม" เป็นการกระทำในลักษณะใด

ก. รอบคอบ	ข. มีระเบียบเรียบร้อย
ค. เข้มงวดกวดขัน	ง. ขาดความระมัดระวัง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว ตอบคำถามข้อ 12 - 15

"มีข่าวว่าประเทศไทยติดอันดับสองของโลกในเรื่องความสกปรก ฉันได้ยินแล้วใจหาย คงเป็นจริงอย่างที่ว่า เพราะเวลาฉันเดินไปโรงเรียนเห็นเศษกระดาษ เศษขยะอยู่ทั่วไป แม้กระทั่งในโรงเรียนของฉันเอง เขาน่าจะออกกฎหมายแก้ไขกันได้แล้ว"

12. ข้อใดเป็นสาเหตุทำให้ผู้พูด "ใจหาย"

ก. รู้สึกอับอายคนต่างชาติ	ข. ความสกปรกลูกกลามาถึงโรงเรียน
ค. ประเทศไทยสกปรกเป็นอันดับสอง	ง. พบเห็นเศษกระดาษมากมายตามถนน

13. "เขา" หมายถึงใคร

ก. ครู	ข. นักข่าว
ค. ตำรวจ	ง. รัฐบาล

14. ผู้พูดมีความคิดที่จะแก้ไขความสามารถอย่างไร

ก. ขี้อรกกะเพิ่มขึ้น	ข. ควรใช้อ่านาจออย่างเด็ดขาด
ค. ให้นักเรียนช่วยกันแก้ไข	ง. ต้องแก่นิสัยมักง่ายเป็นอันดับแรก

15. จากข้อความนี้ผู้พูดมีความเห็นอย่างไร

ก. เห็นด้วย เพราะทุกที่ที่พบเห็นไม่มีที่ใดสะอาดเลย
ข. คัดค้าน เพราะประเทศไทยไม่ได้สกปรกทุกที่ไป
ค. คัดค้าน เพราะประเทศไทยมีพื้นที่เล็กน้อยกว่าประเทศอื่น
ง. เห็นด้วย เพราะมีการดำเนินการเพื่อรักษาความสะอาดอยู่ทั่วไป

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์นี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 20

"O ปากใจไม่ตรงกัน	ความสัมพันธ์ไม่ยั่งยืน
ใจเกลียดแต่ปากผิน	พูดแต่งลั่นลั่นความหมาย
O ปากใจให้ตรงเกิด	ผลจักเกิดทั้งต้นปลาย
ผู้พูดใจสบาย	ผู้ฟังแล้วเข้าใจตรง"

16. "พูดแต่งลั่น" มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. พูดไม่จริง	ข. พูดสอพลอ
ค. พูดเพื่อเจ้อ	ง. พูดสอเสียด

17. ความในบทที่หนึ่ง แสดงให้เห็นโทษของคนปากไม่ตรงกับใจอย่างไร

ก. ผู้พูดไม่สบายใจ	ข. บันทอนมิตรภาพ
ค. ผู้พูดขาดความเชื่อถือ	ง. ทำให้คนอื่นเข้าใจผิดพลาด

18. ความในบทที่สองชี้ให้เห็นประโยชน์ของการพูดในลักษณะใด

ก. การพูดโกหก	ข. การพูดเยาะเย้ย
ค. การพูดสอเสียด	ง. การพูดอย่างจริงจัง

19. คำประพันธ์นี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

ก. ความสามัคคี	ข. ความรับผิดชอบ
ค. ความจริงใจ	ง. ความอดทน

20. ควรตั้งชื่อคำประพันธ์ตามข้อใด

ก. ดันร้ายปลายดี	ข. พูดแล้วให้แล้วไป
ค. พูดดีมีมิตรมาก	ง. คิดอย่างไรพูดอย่างนั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 - 22

"ไม่ได้ ฉันไม่อนุญาต รีบกลับมาตั้งแถวเดี๋ยวนี้"

21. ข้อความนี้จัดอยู่ในประเภทใด

ก. คำสั่ง	ข. คำชี้แจง
ค. คำขอร้อง	ง. คำบอกกล่าว

22. ผู้กล่าวแสดงความประสงค์อย่างไร

ก. จะปฏิบัติหรือไม่ก็ได้	ข. ให้ปฏิบัติเมื่อใดก็ได้
ค. ให้ปฏิบัติทันที	ง. ยกเว้นการปฏิบัติได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23 - 26

"ก่อนนี้โลกสวยด้วยป่า	สดชื่นเย็นตาพาสุขสันต์
บัดนี้ป่าไม้ถูกกรรมร้น	พุ่มนี้คงมีวันโลกสิ้นใจ
ครุฑาป่าของหนูอยู่ที่ไหน	ต้นไม้และใบอย่างไหนแท้
หรือหนูจะได้ชมเพียงแต่	กาบแก่ใบแห้งแล้วสร้างว่าจริง"

23. คำประพันธ์นี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ตาหนี	ข. ชื่นชม
ค. เหนะน้า	ง. บอกความในใจ

24. คำประพันธ์นี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ป่าไม้	ข. ธรรมชาติ
ค. ความสดชื่น	ง. ใบไม้แห้ง

25. "บัดนี้ป่าไม้ถูกรุกราน" มีความหมายตามข้อใด

ก. ไฟไหม้ป่า	ข. สัตว์ป่าทำลายป่า
ค. คนตัดไม้ทำลายป่า	ง. ผู้ก่อการร้ายบุกรุกป่า

26. ใจความสำคัญของคำประพันธ์นี้คือข้อใด

ก. เด็กอยากอยู่ในป่า
ข. การทำใบไม้แห้งให้เป็นใบไม้จริง
ค. ป่าไม้มีคุณค่าควรรักษาให้คงอยู่ต่อไป
ง. ภัยธรรมชาติเป็นเหตุให้ป่าไม้ถูกทำลาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27 - 28

"เชื่อหรือยังอะไรทั้งหลายในโลกก็ทดแทนความรักความอบอุ่นในครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ ความสมบูรณ์ที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เพราะนั่นเป็นพื้นฐานของสังคมในครัวเรือน ถ้าพื้นฐานเริ่มแรกมันคงแข็งแรง ประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่นเป็นแกนกลาง คนที่จะสร้างประเทศต่อไปก็พร้อมทางจิตใจ"

27. รากฐานที่จะนำไปสู่สังคมที่สงบสุขคืออะไร

ก. ความมั่นคงแห่งครอบครัว
ข. ความพร้อมพร้อมสมบูรณ์ทางจิตใจ
ค. ความรักความอบอุ่นในครอบครัว
ง. ความรักความเข้าใจระหว่างคนรัก

28. ข้อความนี้แสดงว่าผู้พูดเป็นคนอย่างไร

ก. พูดจริงท้าวจริง	ข. ชอบจินตนาการ
ค. มีประสบการณ์มาก	ง. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 30

"ไม่ว่าสิ่งใด มีโอกาสเกินฝัน หากเริ่มเก็บเล็กผสมน้อยแต่วันนี้ สิ่งที่ดีนั้นย่อมเป็นจริงได้"

29. ข้อความนี้เป็นข้อความประเภทใด

ก. ขอร้อง	ข. ตาหนิ
ค. ตักเตือน	ง. ให้กำลังใจ

30. ข้อความนี้เน้นให้ผู้อ่านเป็นคนอย่างไร

ก. ตระหนี่	ข. ละเอียด
ค. รอบคอบ	ง. มัธยัสถ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 31 - 33

"ตื่นเกิดหนาอายนกกามันบ้าง แผ่นดินกว้างขวาง ว่างคนละมือละไม้"

31. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ให้ตื่นแต่เช้า	ข. ให้รู้จักอายนกก
ค. ให้ช่วยกันทำไร่ไถนา	ง. ให้รีบเร่งทำมาหากินแต่เช้า

32. เพราะเหตุใดจึงน่านกามาเปรียบเทียบ

ก. เพราะนกกตื่นแต่เช้า	ข. เพราะนกช่วยกันทำงาน
ค. เพราะนกการักพวกพ้อง	ง. เพราะนกกามีความสามัคคี

33. "แผ่นดินกว้างขวาง ว่างคนละมือละไม้" มีความหมายอย่างไร

ก. ทำพร้อม ๆ กัน	ข. แบ่งงานกันทำ
ค. งานของใครใคร่ก็ทำ	ง. ร่วมแรงร่วมใจกันทำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 34 - 35

"ชีวิตคนเรานั้นสั้นนัก ความตายอยู่ใกล้แค่เอื้อม สักวันหนึ่งมันจะมาพรากเอาคนที่เรารักไป .. รักกันเท่าตัวให้กันเสียแต่วันนี้ ก่อนที่จะสายเกินไป.."

34. ผู้พูดข้อความนี้มีความต้องการอย่างไร

ก. ชี้แจง	ข. แนะนำ
ค. บอกกล่าว	ง. เตือนสติ

35. คำว่า "มัน" หมายถึงข้อใด

ก. ความทุกข์	ข. ความตาย
ค. ความจริง	ง. ความดี

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 36-40

"ข่าวลือมักเกิดขึ้นถ้าสถานการณ์นั้นยังไม่มีใครแน่นอน ซึ่งจะทำให้เกิดการคาดเดา และเมื่อข่าวกระจายออกไปก็จะแตกออกเป็นพ่นอ เป็นสาขามากมาย เมื่อกลับมาถึงบุคคลที่เป็นผู้สร้างข่าวลือนั้นเอง อาจจะตื่นตระหนกต่อข่าวที่ตนสร้างขึ้นก็ได้เพราะกลายเป็นเรื่องที่พิสดารไปเสียมากมายแล้ว"

36. สิ่งใดสำคัญที่สุดในบทความนี้

ก. การพูด	ข. การคิด
ค. ความเชื่อถือ	ง. ความกังวลใจ

37. นักเรียนคิดว่าข่าวลือเชื่อถือได้หรือไม่

ก. ได้ เพราะมีการเล่าต่อ ๆ กันมา	ข. ได้ เพราะมีบุคคลให้ข้อมูลหลายคน
ค. ไม่ได้ เพราะข่าวลือไม่มีข้อเท็จจริงเลย	ง. ไม่ได้ เพราะข่าวลือเกิดจากการคาดการณ์

38. ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดแก่ผู้อ่าน

ก. การเป็นผู้ให้ยอมใบสู่เบส่า	ข. การพูดเรื่องที่ไม่รู้จริงเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
ค. เด็กกับผู้ใหญ่ก็มีความคิดเห็นต่างกัน	ง. การเป็นผู้ไม่มารยาทคือยอมเป็นที่รัก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 39 - 40

"ถ้าต้นไม้เล็ก ๆ เหล่านี้ได้รับการดูแลเอาใจใส่ได้รับน้ำแห่งความรักและความอบอุ่นจากลมรด ได้รับปุ๋ยชั้นดีแห่งสติปัญญาและความนึกคิด ไม่นานนักมันก็จะผลิดอกแห่งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์"

39. "ต้นไม้เล็ก ๆ" ในที่นี้ หมายถึงอะไร

ก. ต้นไม้	ข. เด็ก ๆ
ค. หนุ่มสาว	ง. ผู้ใหญ่

40. จากข้อความที่ว่า "ได้รับปุ๋ยชั้นดีแห่งสติปัญญา" ข้อความที่ขีดเส้นใต้ น่าจะได้มาจากอะไร

ก. สิ่งแวดล้อมรอบตัว	ข. พ่อแม่อบรมสั่งสอน
ค. การได้รับการศึกษา	ง. การส่งเสริมของสังคม

ฉบับที่ 2

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 60 นาที

40 คะแนน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดสถานการณ์ ข้อความ หรือบทความให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวน 40 ข้อ (40 คะแนน)
2. คำถามแต่ละข้อมีความให้เลือก 4 คำตอบคือ ก. ข. ค. หรือ ง.
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร กากับคำตอบที่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ (0)

อันมนุษย์สุดเขื่องเหลือจะปด พุดสกดแล้วสะบัดไม้ขัดสน
เพราะแต่คำน้ำจิตคิดประจัญ ปากเป็นผลใจเป็นพาลเหมือนมารยา

1. คำประพันธ์นี้มีความหมายตรงกับสำนวนใด
 - ก. ปากว่าตาขยิบ
 - ข. ปากร้ายใจดี
 - ค. ปากปราศรัยน้ำใจเข็ดคอ
 - ง. พุดดีเป็นศรีแก่ปาก

ถ้าคำตอบที่เลือกได้คือ ข้อ ค. ให้นักเรียนขีดในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0			X	

2. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจากข้อ ค. เป็นข้อ ข. ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		X	#	

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

"ไม่ได้ ฉันไม่อนุญาต รีบกลับมาดังแถวเดี๋ยวนี้"

1. ข้อความนี้จัดอยู่ในประเภทใด

ก. คำสั่ง	ข. คำชี้แจง
ค. คำขอร้อง	ง. คำบอกกล่าว

2. ผู้กล่าวแสดงความประสงค์อย่างไร

ก. จะปฏิบัติหรือไม่ก็ได้	ข. ให้นำปฏิบัติเมื่อใดก็ได้
ค. ให้นำปฏิบัติทันที	ง. ยกเว้นการปฏิบัติได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3 - 4

"เชื่อหรือยังอะไรทั้งหลายในโลกก็ทดแทนความรักความอบอุ่นในครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ ความสมบูรณ์ที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เพราะนั่นเป็นพื้นฐานของสังคมในครัวเรือน ถ้าพื้นฐานเริ่มแรกมันคงแข็งแรง ประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่นเป็นแกนกลาง คนที่จะสร้างประเทศต่อไปก็พร้อมทางจิตใจ"

3. รากฐานที่จะนำไปสู่สังคมที่สงบสุขคืออะไร

ก. ความมั่นคงแห่งครอบครัว
ข. ความพร้อมพร้อมสมบูรณ์ทางจิตใจ
ค. ความรักความอบอุ่นในครอบครัว
ง. ความรักความเข้าใจระหว่างคนรัก

4. ข้อความนี้แสดงว่าผู้พูดเป็นคนอย่างไร

ก. พูดจริงทางใจ	ข. ชอบจินตนาการ
ค. มีประสบการณ์มาก	ง. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 6

"ที่จริงเราทุกคนอาจจะเป็นคนมีชื่อเสียงได้ ถ้ามีความพากเพียร และความพากเพียร
นั้นเป็นสิ่งที่น่าชม น่าสนุกสนานเพลิดเพลิน ตรงกันข้ามกับความเกียจคร้านซึ่งเต็มไปด้วยความ
มัวช้า ท้องฟ้าแห่งชีวิตเต็มไปด้วยความขมขื่น"

5. "ท้องฟ้าแห่งชีวิต เต็มไปด้วยความขมขื่น" หมายความว่าชีวิตเป็นอย่างไร

ก. ล้นท้วม	ข. โดดเดี่ยว
ค. เลื่อนลอย	ง. มีอุปสรรค

6. ผู้เขียนข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ชี้นำ	ข. คำทัก
ค. ประชดประชัน	ง. บอกเล่า

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

"ชีวิตคนเรานั้นสั้นนัก ความตายอยู่ใกล้แค่เอื้อม สักวันหนึ่งมันจะมาพรากเอาคนที่เรารักไป .. รักกันเท่าที่ทำได้เสียแต่วันนี้ ก่อนที่จะสายเกินไป.."

7. ผู้พูดข้อความนี้มีความต้องการอย่างไร

ก. ชี้นำ	ข. แนะนำ
ค. บอกกล่าว	ง. เตือนสติ

8. คำว่า "มัน" หมายถึงข้อใด

ก. ความทุกข์	ข. ความตาย
ค. ความจริง	ง. ความดี

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 14

"ไม่ว่าสิ่งใด มีโอกาสเกิดขึ้น หากเริ่มเก็บเล็กผสมน้อยแต่วันนี้ สิ่งที่ย่อมเป็นจริงได้"

13. ข้อความนี้เป็นข้อความประเภทใด

ก. ขอร้อง	ข. ตาหนิ
ค. ตักเตือน	ง. ให้กำลังใจ

14. ข้อความนี้เน้นให้ผู้อ่านเป็นคนอย่างไร

ก. ตระหนั	ข. ละอาย
ค. รอบคอบ	ง. มีนิสัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15 - 17

"จับปลาน้ำแห้งต้องรอบคอบ งูเห่าชอบลงมากินปลาน้ำจืด ในปลักอย่างนี้แหละมันชอบอยู่ เพราะน้ำแห้งปลามารวมกันในปลัก งูเห่าก็จะลาดลงมาอยู่กับปลา กลืนปลาทีละตัว ๆ จนหมด ปลักนั้นแหละ ชี้นลงไปจับสุมสุมหัวไม่รอบคอบ มือเราก็จะถูกมันจับต่างเหวี่ยง เคยมีเด็กตายมาแล้วนะแก้ว เพราะงูในปลักน้ำแห้งอย่างนี้แหละ"

15. ข้อความนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร

ก. วิธีจับปลาน้ำแห้ง	ข. สาเหตุที่เด็กถูกงูในปลักกัด
ค. สัตว์ที่อาศัยอยู่ในปลักน้ำแห้ง	ง. อันตรายจากการจับปลาน้ำแห้ง

16. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ว่ากล่าว	ข. เตือน
ค. ชี้แจง	ง. บรรยาย

17. คำว่า "สุมสุมหัว" เป็นการกระทำในลักษณะใด

ก. รอบคอบ	ข. มีระเบียบเรียบร้อย
ค. เข้มงวดกวดขัน	ง. ขาดความระมัดระวัง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 20

"ต้นเกิดหนาอายนกกามันบ้าง แผ่นดินกว้างขวาง ถางคนละมือละไม้"

18. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ให้ตื่นแต่เช้า	ข. ให้รู้จักอายนก
ค. ให้ช่วยกันทำไร่ไถนา	ง. ให้รีบเร่งทำมาหากินแต่เช้า

19. เพราะเหตุใดจึงนำนกกามาเปรียบเทียบ

ก. เพราะนกกาตื่นแต่เช้า	ข. เพราะนกช่วยกันทำงาน
ค. เพราะนกการักพวกพ้อง	ง. เพราะนกกามีความสามัคคี

20. "แผ่นดินกว้างขวาง ถางคนละมือละไม้" มีความหมายอย่างไร

ก. ทำพร้อม ๆ กัน	ข. แบ่งงานกันทำ
ค. งานของใครใคร่ทำ	ง. ร่วมแรงร่วมใจกันทำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 - 23

"ชาวสโลวักเกิดขึ้นถ้าสถานการณ์นี้ยังไม่มีคำแนะนำ ซึ่งจะทำให้เกิดการคาดเดา และเมื่อข่าวกระจายออกไปก็จะแตกออกเป็นหน่วย เป็นสาขามากมาย เมื่อกลับมาถึงบุคคลที่เป็นผู้สร้างข่าวสื่อนั้นเอง อาจจะตื่นตระหนกต่อข่าวที่ตนสร้างขึ้นก็ได้ เพราะกลายเป็นเรื่องที่พิสดารไปเสียมากมายแล้ว"

21. สิ่งใดสำคัญที่สุดในบทความนี้

ก. การพูด	ข. การคิด
ค. ความเชื่อถือใจ	ง. ความกังวลใจ

22. นักเรียนคิดว่าข่าวสือเชื่อถือได้หรือไม่

ก. ได้ เพราะมีการเล่าต่อ ๆ กันมา	ข. ได้ เพราะมีบุคคลให้ข้อมูลหลายคน
ค. ไม่ได้ เพราะข่าวสือไม่มีข้อเท็จจริงเลย	ง. ไม่ได้ เพราะข่าวสือเกิดจากการคาดการณ์

23. ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดแก่ผู้อ่าน

- ก. การเป็นผู้ให้ยอมไปสู่อุเบลา ข. การพูดเรื่องที่ไม่รู้จริงเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
ค. เด็กกับผู้ใหญ่มีความคิดต่างกัน ง. การเป็นผู้มีการยาบดีย่อมเป็นที่รัก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว ตอบคำถามข้อ 24 - 27

"มีข่าวว่าประเทศไทยติดอันดับสองของโลกในเรื่องความสกปรก ฉันได้ยินแล้วใจหาย
คงเป็นจริงอย่างที่ว่า เพราะเวลาฉันเดินไปโรงเรียนเห็นเศษกระดาษ เศษขยะอยู่ทั่วไป
แม้กระทั่งในโรงเรียนของฉันเอง เขาน่าจะออกกฎหมายแก้ไขกันได้แล้ว"

24. ข้อใดเป็นสาเหตุทำให้ผู้พูด "ใจหาย"

- ก. รู้สึกอับอายคนต่างชาติ ข. ความสกปรกลูกกลามาถึงโรงเรียน
ค. ประเทศไทยสกปรกเป็นอันดับสอง ง. พบเห็นเศษกระดาษมากมายตามถนน

25. "เขา" หมายถึงใคร

- ก. ครู ข. นักข่าว
ค. ตำรวจ ง. รัฐบาล

26. ผู้พูดมีความคิดที่จะแก้ไขความสามารถอย่างไร

- ก. ขี้อรตเก็บขยะเพิ่มขึ้น ข. ควรใช้อำนาจอย่างเด็ดขาด
ค. ให้นักเรียนช่วยกันเก็บขยะ ง. ต้องแก้ปัญหามักง่ายเป็นอันดับแรก

27. จากข้อความนี้ผู้พูดมีความเห็นอย่างไร

- ก. เห็นด้วย เพราะทุกที่ที่พบเห็นไม่มีที่ใดสะอาดเลย
ข. คัดค้าน เพราะประเทศไทยไม่ได้สกปรกทุกที่ไป
ค. คัดค้าน เพราะประเทศไทยมีพื้นที่เล็กน้อยกว่าประเทศอื่น
ง. เห็นด้วย เพราะมีการดำเนินการเพื่อรักษาความสะอาดอยู่ทั่วไป

คำชี้แจง ให้นักเรียนคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 31

"ก่อนนี้โลกสวยด้วยป่า	สดชื่นเป็นตาพาสุขสันต์
บัดนี้ป่าไม้ถูกโรมรัน	พรั่งนี้คงมีวันโลกสิ้นใจ
ครุฑาป่าของหนูอยู่ที่ไหน	ต้นไม้และใบอย่างไหนแท้
หรือหนูจะได้ชมเพียงแต่	กาบแก้วใบแห้งแสร้างว่าจริง"

28. คำประพันธ์นี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ตาหนี	ข. ชื่นชม
ค. แนะนำ	ง. บอกความในใจ

29. คำประพันธ์นี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ป่าไม้	ข. ธรรมชาติ
ค. ความสดชื่น	ง. ใบไม้แห้ง

30. "บัดนี้ป่าไม้ถูกโรมรัน" มีความหมายตามข้อใด

ก. ไฟไหม้ป่า	ข. สัตว์ป่าทำลายป่า
ค. คนตัดไม้ทำลายป่า	ง. ผู้ก่อการร้ายบุกรุกป่า

31. ใจความสำคัญของคำประพันธ์นี้คือข้อใด

ก. เด็กอยากอยู่ในป่า
ข. การทำป่าไม้แห้งให้เป็นป่าไม้จริง
ค. ป่าไม้มีคุณค่าควรรักษาให้คงอยู่ต่อไป
ง. ภัยธรรมชาติเป็นเหตุให้ป่าไม้ถูกทำลาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 32 - 35

ใครหนอเห็นเราเศร้าทรวงใน	ใครหนอเอาใจปลอบเราเรื่อยมา
ใครหนอรักเรดั่งดวงแก้วตา	รักเขากว้างกว่าพื้นสุธานาอากาศ
จะเอาโลกมาทำปากกา	แล้วเอานามมาแทนกระดาษ
เอาน้ำหมึกมหาสมุทรแทนหมึกวาด	ประกาศพระคุณไม้พ้อ

32. จากข้อความ "จะเอาโลกมาทำปากกา แล้วเอานกมาแทนกระดาษ" มีจุดประสงค์อย่างไร

- ก. เพื่อเขียนบรรยายบุญคุณของพ่อแม่
- ข. เพื่อเขียนวิธีการทดแทนบุญคุณต่อพ่อแม่
- ค. เพื่อเขียนบรรยายความรักของพ่อแม่ต่อลูก
- ง. เพื่อเขียนบรรยายความรักของลูกต่อพ่อแม่

33. จากข้อความ "รักเขากว้างกว่าพื้นพสุธาอากาศ" หมายถึงข้อใด

- ก. ความรักของชายหนุ่มต่อหญิงสาว
- ข. ความรักของพ่อแม่ต่อลูก
- ค. ความรักของคนทุกคนในโลกนี้
- ง. ความรักของนักเรียนต่อครู

34. "พสุธา" หมายถึงข้อใด

- ก. มหาสมุทร
- ข. พื้นดิน
- ค. ท้องฟ้า
- ง. ขุนเขา

35. พระคุณในที่นี้หาสิ่งใดทดแทนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ได้ เพราะสามารถหามาทดแทนได้
- ข. ได้ เพราะควรนำมาทดแทนอย่างยิ่ง
- ค. ไม่ได้ เพราะหาสิ่งใดมาทดแทนไม่ได้
- ง. ไม่ได้ เพราะมากมาย ไม่รู้ว่าจะทดแทนได้อย่างไร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคาบระพันธ์นี้แล้วตอบคำถามข้อ 36 - 40

"O ปากาใจไม่ตรงกัน	ความสับสนนั้นยั่งยืน
ใจเกลียดแต่ปากผิน	พูดแต่งล้นล้นความหมาย
O ปากาใจให้ตรงเกิด	ผลจักเกิดทั้งต้นปลาย
ผู้พูดจาสบาย	ผู้ฟังแล้วเข้าใจตรง"

36. "พูดแต่งล้น" มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. พูดไม่จริง

ข. พูดส่อพลอ

ค. พูดเพื่อเจ้า

ง. พูดส่อเสียด

37. ความในบทที่หนึ่ง แสดงให้เห็นโทษของคนปากไม่ตรงกับใจอย่างไร

ก. ผู้พูดไม่สบายใจ

ข. บั่นทอนมิตรภาพ

ค. ผู้พูดขาดความเชื่อถือ

ง. ทำให้คนอื่นเข้าใจผิดพลาด

38. ความในบทที่สองชี้ให้เห็นประโยชน์ของการพูดในลักษณะใด

ก. การพูดโกหก

ข. การพูดเยาะเย้ย

ค. การพูดส่อเสียด

ง. การพูดอย่างจริงจัง

39. คำประพันธ์นี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

ก. ความสามัคคี

ข. ความรับผิดชอบ

ค. ความจริงใจ

ง. ความอดทน

40. ควรตั้งชื่อคำประพันธ์ตามข้อใด

ก. ดันร้ายปลายดี

ข. พูดแล้วให้แล้วไป

ค. พูดดีมีมิตรมาก

ง. คิดอย่างไรพูดอย่างนั้น

ภาคผนวก จ

แบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

เกณฑ์ในการพิจารณา สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คะแนน 1 สำหรับข้อคำถามที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นและสัณวนภาษาถูกต้อง

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความเหมาะสมกับระดับชั้นและสัณวนภาษาถูกต้อง

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นและสัณวนภาษาไม่ถูกต้อง

ลำดับข้อ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ลำดับข้อ	คะแนน			ข้อ เสนอแนะ
	1	0	-1	
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				

ลำดับข้อ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
37				
38				
39				
40				

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายสุนทร เชยชื่น ศึกษาพิเศษที่ 7 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก
วุฒิ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. นายอำพล ช่างศิริเมธา อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนอนุบาลนครนายก วุฒิ ค.บ.
3. นางสาวพรศิริ กองนวล อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดหุบเมย อำเภอเมือง
จังหวัดนครนายก วุฒิ กศ.ม. (วัดผลการศึกษา)
มศว ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุจิตรา ชื้อสกุล วีระยุทธศิลป์

เกิด วันที่ 31 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2501

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 22 หมู่ 6 ต.บ้านใหญ่ อ.เมืองนครนายก 26000

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนวัดหุบเมย ต.หินตั้ง อ.เมืองนครนายก
จ.นครนายก

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2516 ม.ศ.3 จากโรงเรียนนครนายกวิทยาคม

พ.ศ.2525 กศ.บ. (เอกภาษาไทย) จาก มศว บางเขน

พ.ศ.2540 กศ.ม. (เอกการประถมศึกษา) จาก มศว ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ
และการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
สุจิตรา วีระยุทธศิลป์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนบ้านคงวิทยาการ จังหวัดนครนายก จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 21 คน จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย สูง ปานกลาง และต่ำ แต่ละกลุ่มสอนด้วยเนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลาในการทดลอง 60 คาบ (คาบละ 20 นาที) โดยใช้การทดลองแบบ Randomized Control – Groups Pretest-Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สร้างโดยผู้วิจัย จำนวน 50 ข้อ ซึ่งดัดแปลงมาจากงานวิจัยของวัฒนา สิ่งสัมฤทธิ์ จำนวน 25 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยใช้สูตร t-test แบบ Independent แบบ Independent โดยใช้ Difference Scores และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทย ที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทย

A COMPARISON OF PRATHOM SUKSA V STUDENT'S THAI READING COMPREHENSION
AND RESPONSIBILITY IN LEARNING THAI THROUGH THE INSTRUCTION
USING THE CLOZE PROCEDURE AND THE METHOD IN THE
TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SUJITTRA WEERAYUTHASILP

Presented in partial fulfillment of the requirements
of the Master of Education Degree in The Elementary
Education at Srinakarinwirot University

March 1997

The purpose of this study was to compare the Thai reading comprehension and responsibility in learning Thai of Prathom Suksa V through the instruction using the Cloze Procedure and the Method in the Teacher's manual.

The sample was 42 Prathom Suksa V students at Bandongwittayakan School, Nakornnayok, during the first semester of the Academic year 1996. The sample was Divided into two groups, the experimental and the control group, each group contained 21 students, among students with high, middle and low Thai reading ability levels. Each group was taught with the same contents for 60 periods. (1 periods = 20 minutes). The Randomized Control groups Pretest-Posttest-Design was used in the experiment. The experimental group was taught through the Cloze Precedure where as the control group was taught through the Teacher's manual.

The instruments were the Thai Reading Tests constructed by a researcher 50 items, the test of Responsibility in Learning Thai was applied from Wattana Singsumrit this test was 25 items.

Statistical techniques used in this study were t-test Independent difference scores and two-ways Analysis of Variance.

The results of the study indicated that :

1. There was not significant difference in Thai reading comprehension among the two groups of students taught through the Cloze Procedure and the Method in the Teacher's Manual.

2. There was not significant difference in the responsibility in learning Thai among the two groups of students taught through the Cloze Procedure and the Method in the Teacher's Manual.

3. There was not interaction effect on the students' Thai reading comprehension between different Thai reading ability levels.

4. There was not interaction effect on the students' responsibility in learning Thai between different Thai reading ability levels.